

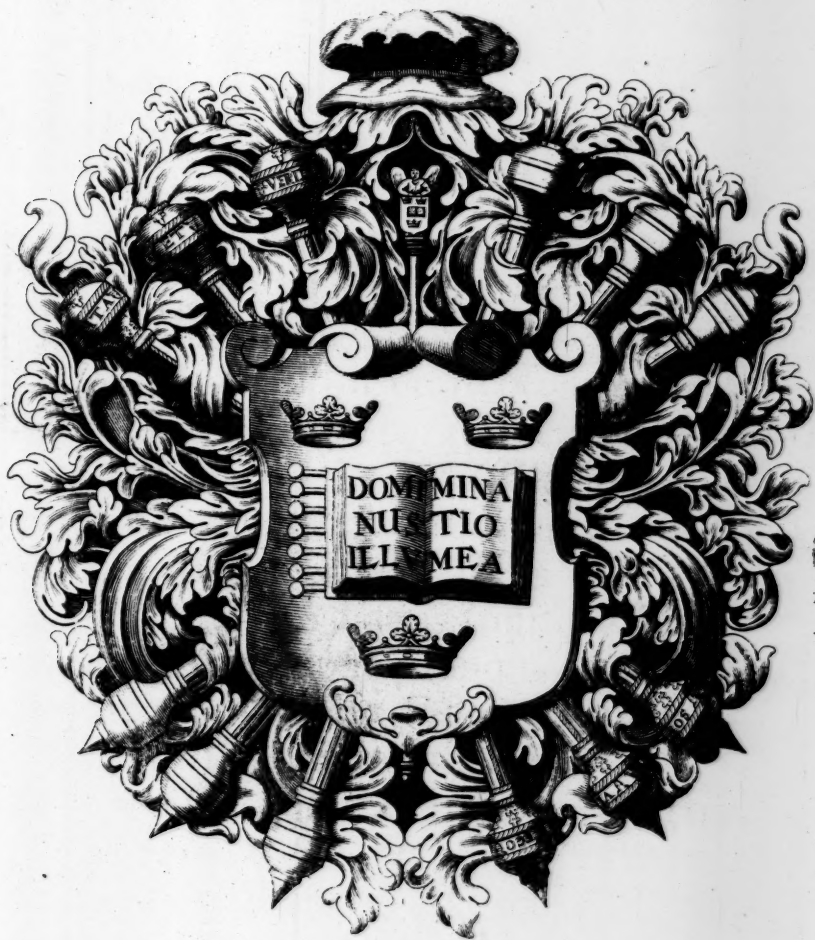

Etne qui missus petat astra pennis
Ales, ac Tejam superet Columbam?
Surgat, et chara ferat hac Sororum
Dona Mariæ.
Cæteras herbas minus Illa fidas
Sensit, herbarum generosa nutritrix:
Nostra succurret melius caducæ
Laurea vita.

Etne qui missus petat astra pennis
Ales, ac Tejam superet Columbam?
Surgat, et chara ferat hac Sororum
Dona Mariæ.
Cæteras herbas minus Illa fidas
Sensit, herbarum generosa nutritrix:
Nostra succurret melius caducæ
Laurea vitæ.

PIETAS
Universitatis Oxoniensis
IN OBITUM
AUGUSTISSIMÆ & DESIDERATISSIMÆ
REGINÆ
MARIÆ.

OXONII, E THEATRO SHELDONIANO,
An. Dom. MDCXCV.

1741

Universitatis Oxoniensis

1741

GUSTAVUS & DEONATISSIMA

REGINE

MARIA

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD
PRINTED BY J. STURGEON

SERENISSIMÆ REGIÆ MAJESTATI.

UI Britonum fulcis animo non impare solus
 Quas socio Conjux jure regebat, opes.
 Sospite quo, dolet extinctam licet ægra Mariam
 Anglia, nil tanto Numine freta timet.
 Dum miscere parat Tecum Rhedycina querelas,
 Parte aliqua luctus Te levet Illa, Sinas.
 Non importuni daret hoc Tibi pignus amoris,
 Audisset facilis si pia vota Deus.
 Postquam aliter visum Fatis, suprema Mariæ
 Quæ potuit cineri dona Camœna tulit.
 Non olim sic mœsta suam deflevit Elisam,
 Nec par Pierii causa doloris erat.
 Hæc annis cecidit confecta, irasque superbas
 Jam prius exuerat sub juga missus Iber.
 At querimur decerptam ævo florente Mariam
 Dum poscit dubiis Anglia rebus opem.
 Cum Te Martis amor peregrinis detinet oris,
 Auspice quo tutus rura colonus aret?

Quæ Dea Cecropiam jubeat colere otia pubem?
Inque Tuas reducis ferta parare comas?
Et Tibi jam Rhedycina timet, vefana furentis
Bellonæ nequid tristius ira ferat.
Nulla Maria Tibi est: illæsus munera belli
Dum tulit Hæc aris dona, Maritus obit.
Quæ Tibi cum medios virtus Tua fertur in hostes,
Præsentem pietas spondeat esse Deum?
Hoc faciat Tua, qua supremos solvis honores
Manibus, & charæ Comparis ossa foves.
Ne memorent Musæ quantos excire tumultus
Fœmineo possit corde jugalis amor;
Dilectæ non plus Mausoli fama maritæ
Quam lachrymis debet Conjugis umbra Tuis.
Busto non opus est, ætas ubi sera Mariæ
Scripta parum fido marmore facta legat:
Te discat flevisse; Tuus testabitur olim
Qualis erat, Quam Te digna Maria, Dolor.

H. ALDRICH

Vice-Cancel. Oxon.

Augustiff. & defideratiff. Reginae MARIAE.

O Coelo lapsa, & terris modo cognita nostris,
Cur repetis patrium tam cito rapta Polum?
Anne diu mortale nefas exosa, recedis?

Namque Deam rebar non potuisse mori.
Hic tamen, hic quædam vestigia parva relinquo
Nec penitus populum desere, Diva, tuum.
Fallor: pallentesque genæ, languentiaque ora,
Et lacera humani est corporis ista cutis.
Vera sed ut Pietas animo obversatur; ut insons
Vita; ut sincerus religionis amor;
Utque subit mentem puro sapientia rivo
Decurrens: iterum suspicor esse Deam.
Adde preces populi auditas, & qualia certe
Nunquam mortales spargere dona solent.
Si, quia non potuit tristes eludere Parcas,
Confessa est hominem, cætera Numen erat.

Othorius Comes de Plymouth

ex Æde Christi. ad mensam Doctorum Commensalis.

A Ngliacæ nuper fuerat quæ gloria gentis,
Heu quantus jam fit Diva Maria dolor?
Wilhelmus toties qui fusas Marte Cohortes
Viderat, & ficcis Agmina strata genis;
Qui mundum immotus poterat spectare ruentem,
Semianimis, sponsa jam pereunte, cadit.
Cæsaris invictos animos, aut Vatis amores
Threicii insignes, desine, Fama, loqui;
Foedere sed placido jungi narrentur in Uno
Wilhelmo virtus illius, hujus Amor.

Nath. Fiennes

Honoratiff. Vice-Com. Say & Seal fil. Unicus.

E Coll. Nov.

D Ivi feramus prælia Belgica,
Cædes virorum, funeraque urbium;
Nec fati inæqualis furore
Innocuam querimur ruinam.
Arsere late littora Gallica,
Wilhelme, vestris lucida Navibus,
Nec profuerunt five Turres,
Sive Maris tremuli procellæ;

B

Et

Univers. OXON. Pietas in Obitum

Et Te potentem Gadibus ultimis
Sensere; Vasti Te Maris arbitrum
Neptunus agnoscat, luentem
Ausa satis videatque Gallum.
At Juno Regnis invida prosperis,
Idaque lati Judicii memor,
E Turre prospectans Mariam,
Perniciem Superum futuram,
Horrenda misit fulgure spicula,
Febresque fætas funere plurimo,
Tandemque Reginæ stetit
Variolis licuisse fatum:
Hinc sæpe mæstam sollicitat Lyram
Pecten, doloris mobilis artifex;
Sed Tu querelarum, miselle
Define, nec temeres sepulcrum:
Si quis futuri præscius exitus;
Litanda spectet Manibus agmina,
Gallumque ducendum Triumpho
Auriaca superesse dextra.

Albemartius Bertie

Comitis de *Lyndsey* Filius,

A. M. Coll. Univ. Socius.

CHichleii hortatu Britonum cum Martia pubes
In Senonum fines signa cruenta tulit,
Crescere res nostræ, donec victricibus armis
Objecit turpes bellica Virgo moras;
Illa potens Erebi, ac superis diffisa, nefandam
Excivit magico carmine Ditis opem:
Hinc Monachis bellam labor est celebrare puellam,
Hinc sæpe in rhythmos nota Joanna venit.
Flectere qui nequeunt Superos, Acheronta laceffant;
Tutata est alio Marte Maria suos.
Illa potens cælo precibus deducere Divos,
In nostram faciles sæpe vocavit opem:
Sive Vir infestum tentavit navibus æquor;
Sive Eques adversos terruit acer equos.
Illa prece assidua ventos placavit & undas,
Telorum immunem præstitit Illa Virum.

Non

Augustiss. & desideratiss. Reginae MARIAE.

Non Animas inter, quibus hæc mea mænia surgunt,
Majorem Gallis intulit ulla metum.
Tu Dea, Tu nostros inter memorabere fastos,
Tu Chichleianis flebile nomen eris.
Sed neque Te votis, Patrum pro more, sequemur,
Non votis labes ulla pianda Tua est.
Nil precibus nostris cœli secura carebis;
Nobis est nimium triste carere Tuis.

L. W. Finch

Honoratiss. Com. de *Winchelsea*. fil.

Coll. Om. An. Custos.

ERgo placent scelera hæc? & diis auctoribus urnam
Regum fata movent, nec jam cœlestia tangunt
Corda preces? prohibete nefas! extrema Mariæ
Fila legunt, operique intendunt ultima Parcæ!
Siste rotam, Lachesis, non hæc in pensa vacaret
Tam festina manus, properataque mortis imago.
En frontis decus! Os sublime! Oculique decori!
En Pietas! En Dia juvena! En Omnia! ----- at auræ
Discerpunt vota, & jamdudum ferreus urget
Labentem somnus, nec Diis revocabilis ordo.
Nulla moram frons illa facit! nec certa medendi
Ratclivii manus obstat eunti in funera Divæ!
Quanquam ô! si humana jam tum fata aspera dextra
Abrumpi poterant, etiam hac abrupta fuissent.

Quin te, Magne Heros, quem nunc cum uxore dolendum
Coram adhibent gemitus & singultantia verba,
Te manet imperium, subjectique Orbis habenæ.
Qualem olim te Belga ruentem in prælia vidit,
Qualem animo indignantem, atque alto corde prementem
Condæi scelus, & Batavis incendia campis;
Talem te præstent luctus, & nescia frangi
Virtus, talem Oculis----- & eodem percitus œstro
Impendas strages, & te tua fata sequantur.

Sic pius Æneas, direpta conjuge, palmas
Voce ciens sursum tulit, & cœlum omne querelis
Incusans, se stravit humi: mox impiger arma
Induit, & raptam luit Itala terra Creusam.

Robertus Bertie

Honoratiss. Com. de *Abingdon* fil. Natu Minor.

E Coll. Nov.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

INgenti, Cæſar, dum faucia vulnere mœret
Anglia, percuffus Tu graviore gemis:
Illa dolet Dominam, vacuos formidine belli
Sospite qua coluit nudus arator agros.
Fata tamen Domino dum parcunt mitia, triftes
Non ſibi prædicit Terra Britanna dies.
Tu ſponſam ploras indigno funere raptam;
Nec tibi lux nuptam ſpondeat ulla parem.
Plaufit plus ſibi quam ſceptris Regina Britannis,
Quod fuit Auriaco grata Maria toro.
Sollicitat chari morituram cura mariti,
Et viget extremo tempore priſcus amor.
Haud metuit, dudum fedi matura Deorum,
Nequid triſte ſibi portet acerba lues.
At cum Naſſaidæ madidos aſpexit ocellos,
Illius conjux fida dolore dolet.
Ut premeret magno ſurgentem in pectore luctum,
Suprema ſponſum voce Maria rogat:
Exoret te ſponſa, finas Gulielme; querelis
Jam primum cauſam præbuit Illa tuis.

Ed. Chicheſter

Honoratiſſ. Com. *Dunnegal* fil. Natu Minor.

Ex Æd. Chriſti ad menſam Doctorum commenſalis.

DUm morbi, Regina, tui vis atra Britannis
Concuſſit dubio pectora fida metu.
Quæ non thure pio ſuperos placavit acerra?
Quas non audivit flebilis ara preces?
Marta corda Viri inſuetos didicere timores,
Imputat & Parcis non ſua fila trahi.
Talis, ubi inſidis certaret Pýrrha procellis,
Ancipitem tenuit Deucaliona pavor.
Talis, ut Eurydice veſtigia flectere retro
Cæperat, Orpheo pallor in ore fuit.
Quin Tu fidereas avida ſpe concipis arces,
Atque aliam Divos Diva precaris opem.
Jam taciti fatiſ meditatam ponimus iram,
Abſolvit duros quælibet ara Deos.
Dum nos vota tuis effudimus abſona votis,
Debuerant noſtræ non valuiſſe preces.

Carolus Boyle

Honoratiſſ. Com. de *Orrery* Frater Unicus.

Ex Æde Chriſti A.B. & ad menſam Doctorum Commenſalis.

Augustiss. & desideratiss. Reginae MARIAE.

Nunc iusto, Angligenæ, licet indulgere dolori,
Nunc opus immodicis arctari pectora curis:
Scilicet haud una est, sed publica mortis imago,
Scilicet haud Caroli à fatis & funere tristi
Occubuit melior, nec nobis charior alter:
Quam, si prospicerent Terris populoque Britanno
Numina, vel si curarent mortalia tantum,
Vivere adhuc decuit, longamque extendere vitam
Immortali ævo, & Fatis dominarier ipsis.
At cecidit Maria, virenti in flore Juventæ,
Letho multiplici, & Fatis avolsa malignis;
Nam postquam incepit morbus, læta omnia vitam
Promittunt Reginae, at mox ferele minantes
Morbilli apparent, plus quam febrilia nigris
Vulnera alit venis, & cæco carpitur igni.
Inficit atra lues, squallorque in corpore toto est,
Luridaque apparet lethi properantis imago.
Tunc Famulos tremere, & compleri luctibus Aulam,
Tunc gemitus audire, & foemineos ululatus:
Ipse etiam Cæsar, cui mens interrita bello,
Pectoraque inconcussa, hac solum clade movetur,
Decidit, & fatali hoc tandem frangitur ictu.
Plorate extinctam crudeli funere Nympham,
Delicias Populi, qua non formosior ulla:
Nec tamen ob Formam eximiam, Vultumque decorum
Miramur, quantum divinæ Mentis imago
Attonitos rapit, hanc præsens & suspicit ætas,
Hæc erit & feris transmissa nepotibus olim.
Si Pietas, si prisca Fides, intactaque Virtus
Commendant Cœlo, vivit Maria beatis
Cœlicolis mixta, & mirantem exornat Olympum.
Heu nimium infelix, amissa Coniuge, Princeps!
Ipsa etiam infelix; nam si qua rumpere Fata,
Si Populo supereffe tuo, sceptrumque tenere,
Altera Tu magnis Elizabetha Britannis,
Nos iterum Angliaci.

Quid tamen ingrata Cœlum traducimus ira?
Quid Fati, Superumque minas, & Numina frustra
Deploramus? adhuc supereff, qui flectere habenas,
Qui regere imperio Populos, qui frangere possit
Agmina Gallorum, & Pacem largirier orbi;
Regnat adhuc Maria suo rediviva Marito.

Univerſ. O X O N. Pietas in Obitum

DUm gemit ingenti concuſſa Britannia luctu,
Et gremium lachrymis, & cœlum vocibus implet;
Dum vix Auriacus ſuſtentat pectore anhelò
Deficientem animam, fixumque in corde dolorem
Servat, & in tumulto raptos ſibi quærit amores;
Mariæ ad cineres & lamentabile buſtum
Nobis ferre pii fas fit monumenta doloris.
Reginarum inter cineres, regumque ruinas,
Maria, heu! nobis longum deſcenda quieſcit.
Heu Parcæ immites, & inexorabile fatum,
Quod neque Mariæ virtus, nec forma, nec ætas,
Nec flexere preces quas mœſta Britannia fudit,
Nec ſuper extincta moriturus conjuge conjux!
Illam immaturo fleverunt funere merſam
Manes; ingemuit tali Proſerpina lucro;
Et fata ipſe Charon nimium crudelia dixit,
Sutilis admirans pondus venerabile cymbæ.
At vos, queis decor egregius, viridiſque juventa,
Diſcite, quam ſubito marceſcat forma, puellæ.
Heu! ubi nunc roſeus Mariæ vultus, & oris
Majeſtas, rutilumque vibrantia lumina fulmen?
Ille color nitidus tenero deſloruit ore,
Urit ficca febris; ſacer ignis amabile corpus
Urit, & ardentes papulæ maculæque rubentes,
Et tinctus viola pallor liventia ſignant
Membra; lueſque rapit pulcherrima dona juventæ.
Talis purpurea qui fulget luce hyacinthus,
Si cœli invadit vitium, atque immanior Auſter,
Aut gravat effuſæ nubis denſiſſimus imber,
Languet, & eximio formæ ſpoliatus honore
Deſicit, & dulces moriens exhalat odores.

Quis nunc, dum tonat externas bellator ad oras
Auriacus, ſapiens noſtro dominabitur orbi?
Quis leges & jura dabit, populosque rebelles
Flectet, & imperio dulci fera corda domabit?
Mariam ſubito dejecit turbine fatum,
Venturoſque timet præſaga Britannia caſus.
Illa timet ne dum Maria ad fidera tendit,
Jam ceſſet navale nemus dominarier undis;
Naſſoviuſque heros animæ jam prodigus, auras
Oderit æthereas, nulloque retentus amore,

Augustiff. & desideratiff. Reginae MARIAE.

Infano pulsus luctu, per tela, per hostes
Irruat, optatamque petat per vulnera mortem.

At vos, ô Superi, queis sunt mortalia curæ,
Auriacum finite everfo succurrere sæclo,
Mariæ demptum Auriaco superaddite tempus.

Hen. Brydges

Honoratiff. Baronis de *Chandois* fil.

Ædis Christi Alumnus.

Regina, ut superas intres Augustior Arces,
Decreta est Vestris gloria quanta rogis?
Circa sacratos vix Pompa illustrior ignes
Olim Romanos vexit in astra Deos.
Tu quoque visa Dea es, tantosque mereris Honores,
Seu Mens spectetur, seu, quod in ore, Decus.
Religio Veterum Virtuti condidit Ædes,
Te Tua, promeritam Templâ, Maria, manent.
Talibus eximiis decorasti moribus Aulam,
Ut nunquam extiterit Sanctior Ara Deum:
Te juvit, quoties Regni Te cura finebat,
Congrua Virgineis tradere pensa Choris;
Pars, defessa colis, Divina volumina volvit,
Has Acus, has movit Fimbria torta manus.
Floruit in Vestris Virtutum Academia muris,
Gestiret tali Diva Minerva Schola.
Jure Tua immenso plorantur Funera luctu,
Atque abrepta Tuo Funere nostra salus.
At quos in terris tanta Pietate fovebas,
Destituisse Tuos, axe potita, nequis.

Robertus Greville

Honoratiff. Dom. Dom. *Brook* fil. Natu secundus

è Coll. Magd.

Graffatur Dolor, & Gallo gaudente Tyranno,
Obruitur lachrymis Terra Britannia suis:
Dum Tu, Deliciæ Divumque Hominumque, Coronæ
Pertæsa æumnas, Astra, Maria, petis.
Tam numerosa Tuo se sparfit in ore Venustas,
Et tam Divinus Mente refulsit Honos,

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

In Formam ut nemo Auguſtam fixiſſet ocellos,
Qui non ſe Sacro ſenſit amore rapi.
Heu! nunc lethalis delevit gaudia Peſtis,
Et Regem exitio jam ſupereſſe piget.
Qui toties ſævum bello ſuperaverat Hoſtem,
Percuſus cecidit Morte, Maria, Tua.
Sed vivat precor, & felices protrahat Annos:
Sat Damni eſt Terris Te rapuiſſe Deos.

Algernoon Grevile

Honoratiſſ. Dom. Dom. *Brook* fil. Nat. Ter.

è Coll. Magd.

Dicite, volventes fatalia penſa ſorores,
Cur cita Regales contrahit urna dies?
Dicite dilectæ cur ſtamina ſacra Mariæ
Rumpitis, heu! longa ſtamina digna mora?
Cernitis, ut ſævit dolor acris, ut atria circum
Ingentis luſtus Regia pompa filet.
Ut lachrymis famulæ conturbant lumina nymphæ,
Lumina jam mœſtis non nocitura procis.
Aſt (ô!) quam curis ingentibus æſtuat æger
Auriacus, qualis pectora turbo quatit!
Labitur, atque hæret dubiæ ad confinia lucis,
Inque ægro ambiguus Spiritus ore natat.
Te ſequar ô conjux (inquit) vel vivere mecum
Dent tibi, vel tecum dent mihi fata mori.
Hæc vovet, (ut quondam pro Conjuge Thracius Orpheus)
Nec tamen hic ſequitur, nec tamen illa redit.
Illius in nitidi radiavit fulgur ocellis,
Et tinxit roſeas purpura viva genas;
Illa pio affidue produxit pectore vota,
Et coluit patrium mox aditura polum.
Illius imperio pulſa æquore Gallica claffis
Senſit fœmineæ quid potuere manus.
Quis tamen (ô!) fatorum iſtus, quis damna rependet?
Quis medica claudet vulnera cruda manu?
Tu ſolus noſtros lenis, Gulielme, dolores,
Qui Divæ penſes funera, ſolus ades.
Reginæ charo ſupereſt in conjuge virtus,
Inque ſuo vivit tota Maria viro.

Job. Cornwallis

Caroli Baronis de Eye filius.

è Coll. Univ.

Augustiff. & Defideratiff. Reginae MARIAE.

Post varios casus belli, post Fata, necesque,
Horridior facies quæ nova Mortis adest?
Devicisse foris sævos quid proderit hostes,
Si magis hos maneant læta Tropæa domi?
At Tu siste tamen nimias, Gulielme, querelas,
Nec metue hinc dubio Prælia Marte geri:
Quippe potens votis agmen cœleste Maria
Cogit, & invicta militat usque fide.
Fecerat hoc terris: quid nunc facit addita Cœlo
Ipsa, quid Æthereo consociata throno?
Communi Patriæ causa, Europæque vocante,
Tu Belgas, adit, hac Illa vocante Polum.
Dic tamen Utilior, dic quæ Legatio major:
Ille oratum homines mittitur, Illa Deum.
Cessâ abitum plorare, fugit tantum Illa petitem,
Quam prius hic precibus sollicitarat Opem.

Georgius Stonehouse Baronettus ex Aula Glocestrensi.

Vellem Camæna scribere nobili
Depræliantes Teutonas, & pari
Versu Sicambros, & revinctos
Brachia commemorare Turcas.
Vellem Britannorum arma furentium
Æquare digni carminis impetu;
Qua vidit incertam trementes
Mosâ fugam glomerare Gallos,
Dum rite comptos cassis iniquior
Turbat capillos Bucephalum incitat
Per saxa, per fulmen, per ignes
Nassovii generosa proles.
At me furem Phœbus ab exteris
Divellit umbris ad patrium nemus,
Cimbrosque, Cimbrorumque bella
Teutonicis celebranda Musis
Jussus relinquo. Tu Clarii potens
Apollo plectri, cur mea Barbitos
Singultit ultro, pervicaces
Pectine sollicitante chordas?
En! luctuosi compita personant
Cantus, in imum Thamisis alveum
Currit, catenati Leones
In solitum rugiunt abantris.

D

Maria,

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Maria, Divum cura faventium
Urgent ademptam Te querimoniis
Pullata Nympharum corona,
Et Proceres, tacitusque conjux.
Auguſta luſta pectora diſtrahit,
Dum plenæ inundant gurgite Lachrymæ;
Interque rivos diſfluentes,
Non humiles meditatur iras.
En! ut Mariam triſtibus invidet
Umbris! Mariam non minus inquinat
Inviſa Tabes, & Febrilis
Viſcera depopulatur ignis!
Ceu ſacra ſummiſ Theſſaliæ jugis
Contempſit Eurum Quercus & Africum
Immota; ſed tandem reclinans
Ambiguſ cadit iſta fatiſ.
Illam, futuræ nuncia gloriæ,
Frequens nitentes ſtellula per genas
Exornat, ut plenam minora
Sidera circumeunt Dianam.
Quo me quadrigiſ per medium Æthera,
Quo me Poetam, Calliope, rapiſ?
Duciſque per convexa Cœli
Caſtaliæ loca trita turbæ.
Io! Britanna qualiſ ab Inſula
Procedit ordo? Scandit Io! Polum
Maria, junctiſ veſta cygniſ
Et Paphio comitata plauſu.
Maria, Cœlo & conſiliis Deum
Matura! qua nil Fata benigniſ
Terriſ dedere, ex quo receſſit
Non iterum revocanda Virgo.
Mors incitato Surdior Adria
Sævitiſ per orbem: non humileſ caſaſ
Solum, ſed auratum lacunar
Indomitæ feriunt ſoroſeſ.
Faſtiſgiati teſta Palatii
Et garrientum Murmura fontium,
Hortiſque molleſ, ſive Averni
Margine, ſive Acheronte diſo
Mutanda. Virtuſ avolat ardua,
Nec viſit undaſ irremeabiſeſ

Quaſ

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Quas subter, Ægidæ sodalem

Marmoreæ cohibent catenæ.

Hunc execratis Eumenidum Deus

Damnavit umbris ne Lapithum domos

Infamis, aut Othryn nivalem,

Progenies Cereris videret.

Rich. Vernon Baronettus

ex Æde Christi ad mensam Doctorum Commensalis.

F Ama per attonitas induta nigrantibus alis
Ecce urbes volitat! talesque immurmurat auris
Questus! Heu cujus laudes cantare solebam,
Quas semper cantare juvat, cui nomen & ipsa
Immortale dedi, nunc funera plango Mariæ!
Communes inter planctus populique querelas,
Vos quoque, Castalides, lugubre effundite carmen.
Nulli quam vobis mage flebilis occidit illa,
Occidit illa jugi nuper Thema nobile vestri.
Invidus Hanc nobis quisnam (dic Musa) Deorum
Eripuit? Gemino dum principe læta triumphos
Gens Britonum celebravit; in orbe Britannia solum
Insula Fortunata fuit. Sed munera Divum
Hæc inter, Superis visum est spes ludere nostras,
Et succrescentem rescindere gentis honorem.
Heu neque forma animi neque corporis ulla tueri,
Adversum triplicis fatalia numina turbæ,
Hanc poterant; verum niveæ aurea stamina vitæ
Dissolvuntur! ad astra redit, patriamque revisit
Dia Maria suam; nunc en conviva Deorum
Accumbit Carolos inter; jam gaudet avitos
Lustrari Reges: sacri fit civis Olympi.
Sidereo jam festa tholo celebrantur, & omnes
Vox per Cœlicolum nitidas sonat illa phalanges,
Ecce nova hospes adest! æternæ limina vitæ
Pandite, & hanc animam superis admittite cœli
Sedibus; ut primum vero augustæ umbra Mariæ
Sidereas sacrae portas intraverat aulæ;
Undique blandifono concurrunt murmure Divi,
Quæque sit, exquirunt; & qua foret illa beatas
Inter cœlituum turmas regione locanda.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Ecce latent Hyades ; miratur aquoſus Orion
Et ſimul Auriacæ enituit præſentia Divæ,
Horrida faxificæ ſtupuerunt ora Meduſæ ;
Et ſacram armipotens illi dedit ægida Pallas ;
Atque novæ Veneri totus plaudebat Olympus.

Gulielmus Maynard Baronettus

è Coll. Div. Jo. Bapt.

Sic, ſic Fata Volunt ! Sic Gens atrata Mariam
Defleat amiſſam, ſciſſaque Britannia palla !
Cur non in Lachrymas properas Academia Mater ?
Cur non immenſum Roras tremefacta per Orbem ?
Ipſe quidem Gemui pavitans imparque Dolori
Dirigui, & noſtros vidifti Flentis ocellos.
At quid in Æternum facit Unica Guttula luſtum ;
Aut ad Inexhaufitos facit Antlia ſola querelas ?
Huc, Thamifis, Sabrina, tuas huc fiſtite Lymphas ?
Ipſe etiam Oceanus circumflua Littora mergat
Horrendum minitans, tot Tempeſtatibus actus
Per quot in Æolia cenſemus pyxide Ventos.
Nos certe Lachrymarum Hyemem Fletuſque Procellas
Innumeras, & Diluvium meditamur Aquarum.
At non ſic noſtris fuerint Æqualia Damnis.

Quis Regina, tuæ Virtutis præmia narret ?
Quis Genus egregium atque Illuſtres dixerit Ortus,
Majoreſque tuos, primaque ab origine mundi
Longa Coronatos pingat per ſtemmata Reges ?
Aut Quis fidereæ referat decoramina Frontis,
Aut Quis Divinæ Cœleſtia munera mentis ?
Quis caſtos mores, Quis Pacis Jura, Fidemque,
Quiſve Maritalis ſanctiſſima fœdera Lecti ?
Quis Tenerum in miſeros Animum, Vultumq; Benignum ?
In Te Quis Juſte Patriæ cantabit Honorem ?
Quiſve Tui in Patriam rurfus celebrabit Amorem ?
Ipſa jacet Pietas in qua Tu conderis Urna.

At non Privatos Luſtus, nec Funera furtim
Nocturna Libitina redit deducere Pompa,
Pauca Cupreſſiferæ relegens Veſtigia turbæ.
Pro Meritis tantis & tanto nomine mota
Anglia tota dabit Mœroris Publica ſigna,

Dat

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Dat Populus, dat tristis Eques, dat signa Senatus.
Cum Britonum manes Regum, seriemque vetustam
Pyramides claudant pretiosaque Mausolæa,
Tu non occidui fubeas penetralia Fani,
Qua de Principibus Mors ambitiosa triumphat,
Non opus his Sipylo, Pario vel Marmore; non est
Quod fodiam gravidam variis Amathunta Metallis;
In sinibus, Regina, sita es, Fibrisque Tuorum
Pectoris in Tumulo Cordisque sacrata quiescis,
“Vilior Umbra fores Templis Auroque Sepulta!”

De Te quid memorem, Rex maxime, dicere de Te
Consulto abstinui, velans Agamemnona Peplo.

“Nunc Animis opus est, Cæsar, nunc pectore firmo

“Nam Te, quam dudum non ulla injecta movebant

“Tela, nec adverso Glomerati ex agmine Celtæ,

Nunc omnes afflant Auræ, sonus excitat omnis

Plangentum, Tibi jam Gentique fibique Paventum

At Tu, qui toties dubii certamina Belli

Sensisti, & varias fortes Mavortis, ab ipso

Semper opes Animumque solebas ducere Ferro,

Magnanimaque leves firmasti Voce cohortes,

Torquens in sævum Vires, quas Intulit, Hostem,

Omnes ferre potes sub Pectoris Ægide Casus,

In Te manca ruit semper Fortuna, fugitque

Invictum: Lachrymas dilectæ pelle Mariæ

Nam qui Cæpisti nunquam Wilhelme, Timere

Cur Tu non etiam Cesses aliquando Dolere?

Ipse Tui compos Fatisque Infractus acerbis,

Ibis in oppositos, mortali fortior, Enses,

Est multum Gallos, Plus est superasse Dolorem.

Hen. Beeston

Nov. Coll. Custos

Univerſ. O X O N. Pietas in Obitum

INcipe Tu primos ô mœſta Britannia fletus,
Germani, Hiſpani, Batavique, adjungite veſtros,
Nobiſcum que etiam lachrymarum pangite fœdus.
Communis dolor eſt, tua non hæc, Anglia, clades,
Totius Europæ eſt: multum eſt quod perdidit orbis.
Hæc etenim, dum vixit, erat pars maxima rerum
Quas geſſere Viri: ad clavum, minitante procella,
Non ignava ſedens, immotaque cuncta movebat;
Ordinat Europæ fatum, cum Conjuge, lanam
Nata domi tractare manus, mulierque revolvit
Ecce rotam, Fortuna, tuam, fixitque rotatam.
Non comes Illa quidem rerum, Rex magne, tuarum,
Major at adjutrix, Abſenti pluria debes
Quam ſi ſe tecum medios miſiſſet in hoſtes,
Interea namque Illa gerit par pondera Sceptri;
Fœlix non alias tunc Gens tua ſenſit habenas,
Mutatamve manum, debetque Huic Anglia pacem,
Dum Tu bella geris, magni ſpeſque altera regni eſt.
Sic quondum Iliaci per longa decennia belli
Uxori regnum atque ædes mandabat Ulyſſes;
Noſtra ſed ut tela, ſic caſtis moribus ipſam
Penelopen vicit, non ullos Illa tuliffet,
Sponſo abſente, Procos, ſed aperta rejecerat illos
Abſque dolis, & nocturnæ ſine fraude lucernæ.

Talis ſceptra gerit, nec tantum Publica Virtus,
Sed privata fuit, poſt regna, domeſtica cura eſt
Vix minor; Huic requies ſpecies mutata laborum.
Ipſaque non ſtudiis male tradidit otia vanis:
Non nugis conſumpta dies, non tempora noctis
Luſibus, aut ſomno, ſæpe eſt erepta ſopori
Prima dies, dubio ſub limite lucis & Umbræ
Admotura manus operi ſeſe excitat ipſam,
Sæpe inter famulas vidiffes penſa trahentem,
Qualis in Auſoniis claret Lucretia caſtis,
Grande pudicitia decus, & par Gloria Romæ,
Nentem apud ancillas quam Sextus amavit Adulter.
Sæpe etiam Hiſtorias ſubtili cuspide pinxit,
Et Phrygia celebravit acu divina Mariti
Geſta, manu chara, gemmiſque intexit, & auro,

Æterna

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIÆ.

Æterna æterno tradens fervanda metallo :
Vivet opus supra Historicos, supraque Poetas,
Aut Quicumque ejus magnis sudabit in actis.

Præcipuus pietatis amor cultusque sacrorum est,
Quæ non Illa colit tantum, defendit & auget
Defensor fidei, simul & defensa per illam ;
Hacce Virum tuita est per tot discrimina belli,
Seque domi, populo sacra est, quæ sacra Veretur.

Talis mente fuit, nec mentem forma reliquit
Par animo & dignam sese probat hospite tanto.
Pulchra oris species, sed par reverentia vultus
Augusti lætique, & qui sit amore colendus.
Hinc populi ingentes Batavusque atque Anglus adorant ;
Charior & nobis vix unguam mitis Elisa,
Quamvis docta foret populo submittere fasces.
Hæc igitur potuit specie meruisse Coronam,
Ni jam jure tenet, sic gentibus, omine formæ,
A primis diadema datum, regesque sacra vit
Frontis honos, mores sperantur ab indice forma.

Verum illam, vitamque simul rapit improba pestis :
Sæva Hostis ! semper petis ipsam corporis arcem !
Rarius & pulchris, morte heu magis horrida, parcis,
(Salvam namque volunt faciem vel morte pacisci ;)
Quid tibi cum vultu quem nulla superbia damnat,
Non hic mentitos, poteras punire colores,
Nullam hic Cerussam maculis expungere fas est,
At saltem vivam deformatamque relinque,
Excusare potest faciem virtutibus altis,
Fœmina mulctetur, saltem Regina supersit,
Atque Uxor, Regique suo vel talis amanda.
Talia Rex vovit, lecto morientis inhærens,
Et sæpe incusat superos, & sæpe precatur,
Invidiamque illis movet, & sua fidera damnat.
O Princeps invicte malis, huic cedere salva,
Majestate potes ; peregre postquam omnia vincis,
Corpora que objectas variis illæsa periclis,
(Sacrum namque tuum caput est ; & parcere lauris
Ipsa tuis bombarda Jovis de fulmine discit.)
Sic in gente tuate vulnere mactat acerbo,
Destituitque domi Fortuna, fidemque fefellit ?

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Nec puduit tantis cupreſſum intexere palmis?
Heu! dea, cæca licet, peruidit, ubi altius in te
Telum agat, & ſummo dejecit pectora luctu,
Quæ nec mille globi tetigere, nec hoſticus Enſis,
Ut mala tanta leves, nova noſtris hoſtibus infer,
Atque tuum bellis fatia aut ſolare dolorem,
Gentilique malo cum tu prope vinceris ipſe,
Vince foris, namque iſte dolor, luctuſque furorem
Accendent pugnantis, & addent viribus iram.
Siquid in hoc damno lætabere Gallia noſtro,
Penſabis lachrymis, & gaudia fanguine reddes,
Mutabuntque ſuum tua lilia tinctæ colorem.
Sic Tibi deſunctæ quoque vincet, Maxima Princeps,
Rex noſter, tumuloque tuo perſolvēt honores,
Inferias tibi bella dabunt, & juſta triumphus,
Acria funebres reddent certamina ludos,
Et Gladiatores fuerint exercitus ingens.

Guil. Levinz M. D.

Coll. Divi Johann. Bapt. Præſes

Et G. Ling. Prof. Regius.

DUm Proceres, Populique Tui ſolemnior Ordo
Gratus adit madidis Te, Gulielme, genis;
Accipe quæ pro Te fecerunt Vota Togati:
Accipe, ſed curis vota minora tuis.
Te læta, atque tuos cecinit Rhydecina Triumphos;
Jam triſti incedit Fide Minerva choro.
Sic ſemper Reges comitata Eccleſia; ſic Te
In Terris gaudet Diva Maria coli.

B. Gardiner L. L. B.

Coll. Omn. An. Socius.

ספרו בכו כל המשררים שירים

אותם אשר מלא ברוח אלים
בלשון שמי קדם שפת עירן
בת עליון כי נאווה סופדים
קעת בחיר דוד שאו אמרו
כיום אשר ספר עלי רעו
האנחו מרה כמו אדם
ביום תמותה היא להעולם
כן יעשה ארץ בכי אבל
כי צלמות כסתה תבל
כן נפלה אשת חמודות
מכלל יפהפיה צבי מלכות
משוש וכאב שלש לממלכות
ארץ נמוגים כן וישביה
מתה אשר תכנה עמודיה
היא נתנה שלום במלחמה
שלוה בקרב אויבים קימה
רפאה במוט ארץ לשבריה
השקט ושלוח גם לסעריה
הכהגים דמעו נר קהל

נדעך ונחרב בית תפלה
התקדרה במה והיכל
הדר והוד עם מרים נפל
בעל לא למנות אם לתומים
עזרת עניים הון לחלכאים
לולי יהי מלך יתומים אנו
נחנו לא למנות ודמענו
יציץ בשלום וגם נזרו
יכול לנחמנו לברו הוא
פתחו לשמים קחו מלכא
היא שם לעולם מלבר גופה:

Ro. Altham Eccl. Christi Canonicus

& Heb. Ling. Profefſor Reg.

In Guilielmum Regem.

Quem centena virum non terrent millia, quem non
Ignes Gallæ tui ac fulphura torta movent;
Concidit ad thalamum morituræ conjugis heros,
Et ſincera brevi pectora morte probat.

Idem Arabum tetrametro Expanſo.

المالكي لا رهبة مائة الف عدي
ولا كروى النيار وكبريت رمي
بل دون فريش الزوجة الميتة
ها يسقط عن حمى الموات والمغشي

Carmen Perficum.

اندر رفیقان است سلطانه نیک بخت
پرهیزگار همه نیکی خود را ساخت رخت
برک عیشی بگور خون پیش فرستان
که کس دیار زبس زبیش فرستان
زن بون عالیجناب بلند بر همه
در آ این زمان همواره با همه
چو آهنگ رفیق کند جان پاک
چه بر تخت مرون چه بر روی خاک.

Carmen Turcicum.

اولشدر الو خاتونمز جنتلو
قویوچردی خنکارمز چرد غصه لو
عورت دیندار ایدي هب ایی لک سوردي
ادب هنر واحسان هر زمان کوردی
توشه دیرلک سنکبه اوک کوندردی
بر کمشه آریدن کیتورمز اوک کوندردی
بیبي عالیشان ایدي هب دن یقرو
دریغا شمدی الجفدر اولمز یقرو
چو کتمک ارادت ایدر روان قتلو
فرق یوقدر تختده یا یرون اولور قتلو.

Carmen Malaicum.

راجه دنکری انکرده فرمقون
برومات دان راجه برغ-رق هتین
تله من-دنکر ایتمو هان سیکله
رعایتی دغن دی جوغه قسکله
دنلم لندره امت جنته برنفس
راجه اکن فرمقون من-نفس
هردم بنتغ کدلم سؤرکه جایه
امقیر ملایکت برنومین برجاهه

Thomas Hyde S. T. D.

Linguae Arabicæ Professor.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

UNde dabo numeros, animoque educta fereno
Carmina, cum magni luctus infania claudit
Vocis iter, lachrymasque intus dolor ebibit ardens?
Eheu! purpureus ceu flos succifus aratro,
Dulce rubens, viridique genas spectabilis ævo
Maria, ad manes crudeli funere rapta
Triste sui desiderium, lucemque reliquit.

Extinctæ ecce faces, fractique Cupidinis arcus,
Et Pindi sine fronde nemus, Paphiæque caducis
Lugentes myrti foliis, tantum una cupressus
Feralem retinet tumulto quam præbeat umbram.
Jam pugnae oblitus miles procul abjicit hastam,
Insolitæque oculis manant per cassida guttæ,
Jam primum torpent infractæ ad prælia vires,
Et juvat indomito solum indulgere dolori.
Quin belli metuendum, & non imitabile fulmen
Fusus humi Auriacus lucem averfatur iniquam;
Nec sufferre valet, divulsa conjuge, regni
Molem ingentem humeris, & vix tractabile pondus.
Nunc iterum infelix amissam luget Elifam
Anglia, nunc pietas perit, & solaminis expers
Sueta inopum lapsis rebus succurrere virtus
Mœret, & ad Divæ tumulum viduata recumbit.
Quin tandem & terris Astræa nocentibus exul
Æthereos iterum migrat sublimis in orbes.
At Tu, Diva, tuis nunc frustra cara Britannis,
Seu legis æternos formoso pollice flores
Elyfii nemoris, seu mista insontibus umbris
Verteris exili decus admirabile turbæ:
Seu cum Carolidæ immortalis luce refulgens
Ambrosia frueris, divini & nectaris haustu.
O salve, æternumque vale, nos, Turba superstes,
Invisæ abrumpit fatum cum stamina vitæ,
Ut Tu Carolidem, sic Te, Maria, sequamur.

Ant. Radcliffe S. T. P.

Ecclesiæ Christi Canonicus.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

INduat atratas pullata Britannia veſtes;
Irriget & madidas plurima gutta genas:
Condensata tuos obſcurent nubila vultus,
Et nullum agnoſcat mœſta querela modum.
Scilicet audaces duxit Mors ſæva triumphos,
Angliacæ gentis Gloria victa jacet.
Heu, perit orbis Amor! profugæ virtutis Aſylum,
Tutamen Fidei, Diva Maria, perit
Non vacat exiguas Victori inviſere villas,
Sacra ſed imperii culmina ſternit ovans;
Sternit, inhumanis fruiturque inſignibus, auſus
Sanguine Regali contemnerare manus.
Dicite vos, Parcæ, queis vitæ ſola poteſtas
Dicito, Mors, tantis Ambitioſa malis,
Unde Deam audetis dextra temerare nefanda?
Dicite, qui potuit Diva Maria mori!
Sic viſum eſt ſuperis: Fidorum vota Britannum
Vincere difficiles nec potuere Deos.
Sed ſi ſacra tuos decoret Regina triumphos,
O Quale Imperium, mors inimica, tuum!
Siſte, precor, ſatis ô! victricia ſenſimus arma,
Sit ſatis iratis Victima Tanta Deis.
Sit ſoſpes, precor, ô ſuperi, Gulielmus, & annos
Neſtoreos numeret, Victor, & Orbis Amor.
Gallorum Tremor, Europæ Aſſertor, Maris alti
Vindex, Imperii &, Terra Britanna, tui.
Et vos Cœlicolæ, quos, pura mente, Mariæ,
Moribus & ſanctis, cura referre fuit,
Accipite hanc Læti, ſolioque locate ſupremo
Vix habitat veſtras ſanctior umbra domos.

Job. Meare S. T. P.

Coll. Æn. N. Pr.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

QUOS Populi gemitus, Procerum quos audio planctus?
Quas video lachrymas Principis attoniti?
Quis tremor ille artus, animosve quis occupat horror?
Quis prius intrepidus Pallor in ore fedet?
Quod Fatum hoc versum in se quisque timere videtur?
Omnibus una capax quæ movet Urna caput?
Sive novo terræ motu percellitur Orbis?
Sive hæc, quos prius hic fenserat, Omen habent?
Scilicet haud aliter poterat cecidisse *Maria*
Quam fato ut cedat Patria tota pari.
Speramus quid enim *Genii* post funera tanti,
Corpus an amissa mente vigere potest?
Si virtus tanta haud sese defendere novit,
Et jacet auxiliis casta vel ipsa suis,
Quis Tibi quæ impendent mala, quis dispendia Fati,
Quis redimet noxas (*Anglia mœsta*) tuas?
Coge tuos *Mystras*, Scitare *Oracula*, *Cœlo*
Victima cur poterat non cecidisse minor?
Gensne indigna fumus tanta virtute *Mariæ*?
An fuerit superis aptior illa locis?
Aptior his certe, quid enim hic quæ vixerat exul,
Nec nisi cœlestem sit meditata thronum,
Quid toties cœlo, toties cum Numine præsens,
Quæreret ad Patriam non remeare suam?
O tua si pietas Virtusque, *Maria*, teneret
Sceptra, throno & posses sic supereffe tuo!
Sic Te de tumulto rapiat tuus, Optima, Princeps,
Talis Conjugii quam facer esset amor!
Rite Tibi haud aliter poterit persolvere *Iusta*
Vana nimis Pompa hic, cætera mortis erit.
Si velit exequiis proprios inferre triumphos,
Ipse quoque hæc poterant quæ meminisse, ferat.
Poctore si forti *monumentum hoc* erigat Heros,
Non poteris tumulto nobiliore tegi.

Ben. Woodroffe S. T. P.

Principalis Aulæ Glocestrensis.

Et Canon. *Ædis Christi.*

O Infularum Nobilis omnium
Regina, quæ fors Te pede Proruit
Injuſoſo? Fata gaudent
Vertere funeribus Triumphos!
Cur pullulantem livida polluit
Laurum Cupreſſus, Parcaque Verticis
Inſigne Regalis, Coronam
Sternit humi, foliumque ſacrum.
I, diſce, quæ fit gloria Purpuræ,
Irata clavos mors adamantinos
Cum fixit, hoc marmor docebit
Flebile, te lachrymanſque faxum.
Si cana Virtus & Pietas, Thori
Si conjugalis caſtus Amor, fides
Si certa ſemper, ſi clientum
Dextra inopum ſtudioſa Nutrix;
Si digna Cœlo Vita reſolvere
Lethæa poſſet Vincula, Te tua
Virtus redemiſſet, Maria,
Te pietas Tua liberaſſet.
Cunctæ Mariam plangite Virgines,
Cunctæ Mariam plangite Conjuges,
Ceſſate turritam Comarum
Ordinibus redimire frontem.
Ne fudet ullus crinis odoribus;
Veſtemque nullam fibula mordeat
Aurata; deturpetque pulvis
Trifte Caput, lacerumque Vultum.
Exprome Vires, o Dolor. O manus
Sævite. Crebro Pectora Verberum
Pulſentur ictu. Lachrymarum
Unda ſacram pia ſpargat urnam.
Echo remittat montibus e cavis
Nomen Mariæ, nomen amabile:
Noſtrosque planctus inſolentes
Aura plagas ferat ad remotas.
Raptos honores lugeat Albion,
Largoque Pontus flumine Fletuum
Exundet, agnoſcatque noſter
Luxurians vada nulla Fletus.

Maria,

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Maria, Tecum decidit Albion,
Tecum sepulta est. Sufficit Anglia
Non una tantos in Dolores,
Materia superante luctum.
O Clarus oras Sol habitabiles
Qua lustrat, orbis Totius incolæ,
Hanc flendo jacturam, patenti
Diluvium minitentur orbi.
Sed sat dolori, sat lachrymis datum
Maria foelix tendis in arduos
Quæ nubium tractus, & udam
Linqvis humum fugiente penna !
Qualis serena nocte minoribus
Diana fulgens imperat ignibus :
Sic cæteros fydus Mariæ
Conspicuum micat inter Ignes.

Ar. Charlett S. T. P.

Coll. Univ. Mag.

Ad Regem.

ET Regni & thalami Sociam, Augustissime, luges ;
Certatim gemitus fundit uterque pares :
Anglia Reginam, sed Tu deflere Maritam,
Non cessas ; urget longus utrinque dolor :
Nutantem Europæ causam dum fortiter armis
Erigis, & superos non finis esse reos ;
Dum dubitas quenquam malefidam figere gentem,
Et stabilem ex dubia reddere posse fidem ;
Illa domi fixo rerum moderamine, librat
Plusquam foeminea Sceptra regenda manu ;
Unica sustinuit viduatam animosior Urbem :
Quid multis opus est ? Una Senatus erat ;
Una Senatus erat, Populo plaudente, vacantem
Non aliter poterat sola replere locum.
Sic velut expleto regnandi munere, linqvit
Magne, Tibi terras, dum rapit Ipsa polum :
Reginæ hinc placuit sese subducere : Tantos
Terra simul Dominos non capit una Duos.
Sed quid fata jubent lachrymantem inducere Regem ?
Aut quid cum Lauris mista Cupressus habet ?

H

Gallia

Univerſ. O x o n. Pietas in Obitum

Gallia non mœſtum, non mœſtum ſenſu Ierna.
Non vidit madidas Flandria fracta genas;
Immotam excutiunt non mille pericula mentem,
Nempe ſolent alios bella movere Duces:
Reginæ tranſit latus (ô!) lethalis Arundo,
Vulnera & (heu!) Princeps non leviora tulit:
In ſe, quod potuit, lethales tranſtulit ictus;
Avulſasque animas vix finit eſſe duas.
Monſtrum atrox nullum quo miſit tetrius unquam
Prædatum in terras vindicis ira Dei,
Variolæ! morbo Morbus fœdator omni;
Cui nondum infano par Medicina malo eſt;
Flectere quod ſuperum non forma ſimillima formæ,
Regia nec pietas ſumma domare queat;
Tu quondam, utque ſoles, tumidum hunc Pythona ferendo
Straviſti, Clario major Apollo Deo.
Dicite Jo Pæan! ter Jo ſonet ultima Thule,
Terque Tui reſonent littora trina maris!
Iſta lues morbi manibus poſt terga revinctis,
(Dicite Jo!) curruſ ducitur ante Tuos.

Joſb. Laſſer M. D.

e Coll. Div. Jo. Bapt.

Aſperius nunquam tetigit præcordia vulnuſ,
Siqua fides (mœſtos quicquid recludit ocellos)
Sinceruſ doleo. Lachrymarum ſentio fontes
Diſrumpi, & multa turbari pectora cura;
At quid præcipue, Virtutum in funere tanto,
Concitat hoſ æſtuſ, & in undas lumina ſolvit,
Flentem pene latet; dum tot deſidero, quæ Tu
Æternuſ Tecum moriens, Regina, tuliſti,
Incerto mœrore feror; Confuſa tumultu
Mens furit; at totam Te triſtis luget, & Unam.
Nam me nil terrent vani præſagia vulgi,
Quæque Tuiſ oritura rogiſ incendia Genti
Augurat infulſuſ timor; Emittatur Erinnyſ,
Quam mallet graſſari Erebuſ, ſeu Factio, Zelus,
Seu, quæ Borbonioſ aciem defixit in Enſeſ

Perfidia;

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIÆ.

Perfidia; ipsa jugi patiens, ideoque parata
Servitium nobis simul impetrare; tot unus
Par (Rex) ipse malis; quotcunque insurgere possunt
Pestes, Auriacis sternentur præda Triumphis.
Unde autem numerosa queat (Domina Alma) renasci
Virtus, quæ vestros comitatur ad æthera Manes;
Et Pietas, & casta Fides, & Gratia, qualis
Antea in Angliaca nunquam se protulit Aula;
Et Bonitas Augusta animi, mansueta querelis,
Una immorigeros solers frænare Britannos?
Hanc stragem Heros Ipse Tuus spectare, vigoris
Integer assueti nequii. Nullam horruit olim
Ille necis faciem; per densa Cadavera lætus
Dissecuit clausos aditus, & rudera mortis
Depulit, obstantem fieret quo callis ad hostem.
At hoc explorat mortalia pectora, Vires
Quantum ferre valent, cum tam Divina venustas
(Quæque animo, Regina, Tuo, quæque ore refulsit)
Languores patitur, Fato incurfante, supremos.
Lethifera hæc plaga est, quam nullus sustinet Ardor
Martius, & qua Te victum, Nassave, fateris.
Cum vis invaluit morbi, inque incongrua serpsit
Claustra, Tuus similes egit cum tabe recursus
Sympathicus Sanguis, nimioque alatus amore
Irruit in Vitæ sedes; Tibi concidit omnis
Spiritus, & refluo cordis penetralia rivo
Obruit, oppressas quoties subsidere venas
Conjugis audieras. Hoc solo vulnere nobis
Te similem ostendis; jam maxima pectora tangi
Possè timore patet, vulgique subire dolores,
Inter glandiferos quamvis interrita nimbos,
Quos Bombardarum jaculatur in agmina fulmen.

Jo. Hickes S. T. B.

Coll. Magd. Vicepræs.

Univerſ. O X O N. Pietas in Obitum

INclyte nobilium Thamifis Regnator aquarum,
Funera qui Dominæ ploras inimica Mariæ,
Pullatamque lavas lachrymis properantibus Urbem;
Dic, rogo, num curvo majores flumine luctus,
Num plura audifti in gemina fuſpiria ripa;
Cum quondam Henricos flevit Gens Angla ſepultos,
Edvardosque truces, magnæque cadaver Eliſæ?

Eheu, Pierides! placida quis principe raptâ,
Quis nunc Angliacis numerabit penſa puellis?
Quis populi motus reprimet? Quis dum Ipſe remotos
Hoſtes quærit ovans, folium ſublime Wilhelmi
Impleat, & dextra gerat intractabile ſceptrum?
Illa caput niveum nunc pulvinaribus ornat
Æthereis, ſtratîſque latus componit in Aſtris.
At nos interea planctusque, genæque madentes,
Et luctus manet, & victuri cura ſepulchri.

Infelix ſuperiſque olim conſtructa malignis
Kenſingtona domus! Non tu jam limine læto,
Ut quondam, egregium capies ſpatioſa Wilhelmum.
Sed nox, & ſqualor, facieſque inamabilis Orci
Occupat, & nigrum portis præfigitur Omen.

Quinetiam agnoſcunt trepidæ ſua crimina Parcæ;
Nec fert invidiam mœſti Proſerpina regni,
Ergo novis reparat crudelia damna triumphis
Sceptraque magnanimo tradit duplicata Wilhelmo.

Orlando Bridgeman Baronetti
filius Unicus e Coll. Trin.

QUales per dulcis Cypri Myrteta Palumbes,
Qui Caſta læti Conſenuere Fide;
Hæc dum ſuccumbit morti, gemit Ille ſuperſtes,
Confortiſque ſuæ fata ſubire cupit.
Talis jam Auguſtos urget jaſtura Penates,
Rex prope, in uxoris funere, funus habet.
Solamen tentat nequicquam adhibere Senatus,
Inſiſtum vulnus nulla medela levat.
Ah! tandem parcas tanto indulgere Dolori:
Anglorum ſaltem te meminiffe juvet.
Prodigus es nimium Vitæ, petit unde ſalutem
Orbis, & excidium Gallia fracta tremit.

Clobery Holt, D. Caroli Holt Baronetti,
Fil. Nat. max. e Coll. Magd.

Augustiss. & desideratiss. Reginae MARIAE.

JAne Pater, certos statuens ex ordine menses,
Jure Tuo, quid Rex in Te committere tantum,
Quid Populi potuere, quibus, post omina læti
Temporis, eriperes crudeli morte Mariam?
Cum labens fatis dudum foelicibus annus
Jam prope finierit cursum, spatioque supremo
Constiterit; postquam in Gallos Wilhelmus aperto
Intonuit campo, & longe in patria arva removit,
Et Mosæ fluvios, & Huum sua sub juga misit;
Postquam etiam Russellus ovans maria omnia circum
Fluctibus avectam classẽ, & cava saxa petentem
Torvilli occlusit, nec jam procurrere portu
Longius, aut patitur merces agitare per altum:
Quare annum insignem bello & foelicibus ausis,
Usque adeo tristi, & lugubri limite signas?
Haud secus elapsum scopulis, æstuque juventæ
Vidi aliquem placido cursu virtutis honestam
Ire viam, & mediæ transire pericula vitæ;
Ut vero senii propius spatia ultima ventum est,
Captus opum vinclis, actusve Cupidinis æstu
Concidit, & jacuit sub meta inglorius ima.

Ergo Maria simul populos lucemque reliquit!
Ergo oris pulchrum decus, & divina tuentes
Frigida mors aufit malas invadere; & ista
Lumina, quæ toties aliis dare fata solebant,
Obruta morte jacent! nec spes datur ulla fruendi
Tali iterum Letho! nimium crudele luebant
Supplicium; nihil illa quidem potuere mereri
Quapropter rapta ex oculis, gelidoque sub urnæ
Interclusa sinu, paterentur frigida noctem
Perpetuam, inque lutum tandem resoluta ferantur.

Regina interiit: Te raptam Ecclesia Mater
Luget in expletum lachrymans. Juvat usque per umbras,
Quo duxere pedes, tecum solam ire; nec ullam
Funestis requiem curis, animoque levamen
Acciperet nisi Rex (apicem & capita ardua circum
Ignatî nimbos tempestatesque serenans)
Lenierat mentem, scopuloque locaverat alto
Fundamen, dederatque procul contemnere ventos.

Quinetiam Thamesis Britonum Moderator aquarum
Concitat è pelago magno revoluta fragore
Flumina; mox retro, paulum cessante dolore,

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Fertur, & Auguſtam fluctu labente relinquit;
Noctes atque dies fugit, alternoque recurrit
Gurgite, nec requies datur ulla dolentibus undis.

Post hos amiſſæ luſtus, cum flumina ripis
Fleverunt, lachrymiſque ſinus Eccleſia fudit:
Tu bona, Tu nulli veterum virtute ſecunda
Umbra (Deos inter Cœli quacumque recumbis
Parte, caput radio cinſta & fulgentibus aſtris)
Ah! precor ignoſcas Rhedycinæ, tarda dolendo
Si nimis, aut parca eſt, nec cætera quæſtibus æquet.
Maxima pars ſobolis votis accita parentum
Jam penitus ſtudioque vacans, averſaque muſis
Rure procul ſemota manet, ſpoliataque tanto eſt
Munere, nec ſummum inſœlix Tibi reddat honorem.
Quod ſi non vires Rhedycinam magna volentem
Deficerent, ſi non abſenti prole careret,
Nec luſtu æquaret Thameſis, neque Carmine Granta.

Gab. Barnaby Novi Coll.
Soc. & Univ. Proc. Sen.

SI Pietas, & priſca Fides, ſi Regia virtus,
Aut ſævas poterat Forma movere Deas;
Non Te, Britannum ſpes O fidiffima gentis,
Deſleret mœſtis Muſa Togata modis:
Anglia participem ſolii, ſociamque Triumph
Te coleret fracto Gallia læta iugo:
Suſpiceret veneranda tuos Eccleſia mores,
Nec rudis illa nimis, nec nimis arte nitens,
Neſcia Papalis fuci, incomptæque Genevæ
Sordium, at ornata ſimplicitate potens;
Non Tibris ſpumante vado, Rhodanufve palude
Lemana haud miſtis purior exit aquis.
Sed rerum quam fluxa Fides! mortalia vota
Quam ſubito fragili ſtamine nixa cadant!
En Pullata Cohors, & longa Funera pompa,
Maxime Rex, lachrymis Funera digna tuis:
Ut Sacra Ora madent! nunquam pretioſior imber:
Sollicitoque gravis Pectore cura fedet!
Tollat Fama loquax alios ad fidera, Laudes
Mariæ tacitus plus docet Ille Dolor.

Steph. Napleton
Coll. Omn. Anim. Proc. Jun.

Augustiss. & desideratiss. Reginae MARIAE.

Quo planctu Astræam deflens atrata fugatam
Tota est in lachrymas terra soluta pias:
Auspiciis, Regina, tuis orba infula luget
Imperii & vitæ stamina curta tuæ.
Miscet funereos cognata Batavia fletus,
Nec memoret ficcis Sceptra beata genis.
Gentibus Una parens fueris quæ viva duabus
Tristitia moriens obruis Una duas.
Præsidio viduata tuo Respublica languet,
Relligio, extincto Lumine, mœsta jacet.
Musarum pullata Cohors suspiria tentat
Testari querulis plena dolore modis.
Solvitur in luctum populus, lucrique forique
Oblitus, vere publica damna dolet.
Dejecti incedunt procures, & ubique queruntur
Tam cito Delicias interiisse suas.
Quid referam infandum quem sacra mente dolorem
Concipis ex sponsæ morte, Monarcha, tuæ?
Longe alios superas, & vultu in principe regnat
Luctus, ut in magno pectore regnat amor.

Da veniam his lachrymis, Umbra Augustissima, vanis,
Parce, precor, madidis præ pietate genis.
Cum Britonum tanta late caligine terras,
Et Batavum tanta mors tua Nocte premit;
Ut quondam Persæ solem flevire cadentem,
Occasum merito flemus Utrique tuum.

Job. Waugh A. M.

& Coll. Reg. Socius.

Dum tristes, Regina, tibi persolvit honores,
Atque suas moeret Turba togata vices;
Tu frueris sacris, quos nunc depingimus, hortis,
Ad Superos faciles cui patuere fores.
Quæ nostrum implebas claris virtutibus Orbem,
Ætheros ornas non minor Umbra lares.
Auspice Te, deerant nunquam sua gaudia Terris,
Charior Elyfii, Te veniente, domus.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Jam Patruī ſacrum pertentant gaudia pectus
Atque nova felix prole ſuperbit avus.
Ipſa etiam Edwardi, Henricique exultat imago,
Nec minus & ſocia gaudet Elifa Dea.
Illa olim indulſit Britonum longa otia votis,
Quæ parvam eduxit Regia, vidit anum
O ſi ſic placidæ traxiffent tela ſorores;
Hujus & æquæſſes, Nobilis umbra, dies !
Jam Te immaturo deflemus funere raptam,
Dum roſeas tinxit prima juventa genas.
Non parvus prius Æneas tibi luſit in aula,
Implevitque ſacros virgo tenella finus.
At fruſtra niveos morbi inclementia vultus,
Purpureæſque genas polluit atra lues.
Jam ſolita illuſtras mortales lampade Terras,
Aſtris aſtra inter purior ipſa nites.

*J. Pelling A. M.
Ædis Chriſti Alumnus.*

D Ic, Muſa, triſtem Cæſareæ domus
Pompam, querelis mœſta Palatia
Mugire, pullatoſque Muros
Luctiſonos iterare planctus.
Annæ madentes dic lacrymis genas;
Dum tu dolorem pectore comprimis
Iule, quas mittas Mariæ
Inferias meditans ſepulchro.
Jam nunc ſuperbæ funera Galliæ
Minaris, & jam præcoce concipis
In corde venturos triumphos,
Non fine diis animoſus Infans.
At quis dolentis vulnera Cæſaris
Infanda narret? Muſa oneri mea
Succumbit, Illiuſque ad inſtar,
Deficit exuperata luctu.

*Eduardus Hooper Armig. filius
Nov. Coll. Socio-Commenſalis.*

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Ως ὅτε Τυδέος υἱὸς ἐπηγεμμένος ὀξείῃ χαλκῷ
 Κύπριδος ἀβλήχρην ἔτασε χεῖρα θεᾶς,
 Κωκυτῷ τ' εἶχονθ' οἱ Ολύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Καὶ ᾧ τ' εἰωθὸς δάκρυα λείψεν Ἀρης·
 Εγγὺς ὅσθ' ἔπα λαβὼν ὅππ' οἱ παλάμῃσιν ἄρῃσει,
 Ἀργείων πολλὰς τεύχε κύνεσσιν ἔλωε.
 Οὕτω μοιράων μαρψάσης χερὸς Ἀνασταίης,
 Καὶ παρὰ ψάσης τοῖς αἰδαο δόμοις,
 Τῷ μὲν ὡς ἐκπαυμένῳ καλῇ Ἀφροδίτῃ,
 Οὐκ ἔξ ὠτειλῆς ἄμβροτον αἶμα ῥέει·
 Αἰάζειν Βρετανοῖσι τέοις, Βέλγισι τ' ἀνάγκῃ,
 Αἰάζειν δ' ὧ ἵναξ, σὺ μέγα θυμὸν πρέπῃ,
 Εἶτα δ' ἐπαίσαν Κελτοῖσι κρηκομάωσι,
 Καὶ δ' αὖ τοῖς ἀδελῶς νηλεῆς πότμον ἄγῃ.
 Σοὶ περὶ τῆς θεᾶς Μαρίας δειδοικέν ἄποχρη·
 Ἀμφὶ σοὶ ἐκ ἡμῶν δευδέρμῳ ἔστιν ἄραν.
 Καρτερὸς αἰχμητὴς ὅταν ἐν ἔμῳ ἦνυχο, ζῶης
 Φέδον· δεῖ ἀγαθὸν καὶ βασιλῆα σ' ἔμεν.

Guil. Dale, A. M. Coll. Reg. Socius.

CRudelis nimium Lachesis tot vulnera cordi
 Innocuæ tenero Principis ausa dare :
 Quæ mentem *febris* tetigit, quæ *Pustula* mentem,
 Quæ fuit *atra* animo candidiore *Lues* ;
 Quod simul his properas sic divexare *Mariam*,
 Quæ fuit ipsa satis sponte parata mori ?
 Sed tamen haud aliter *Victrix Patientia*, præsens
 Haud aliter *Pietas* numen adesse probat :
 Cessate, O Medici, frustra pertundere venas,
 Cessate ad *Luctas* hanc revocare novas ;
 Error erit, quamcunque medelam afferre paratis,
 Æthereas animo præripiente vias :
 Vixerat hæc Coelis, placida jam morte quiescit,
 Quod facit hic *Lachesis*, fecerat & *Pietas*.

Ben. Woodroffe ex Aula Glocest.

Superioris Ord. Commentalis.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Quid planctu ſentire jubes me fata? dolori
Parce pio, deſiſte queri, compeſce cadentem
Ex oculis imbrem, nec te mea funera perdant.
Non noſtras puppis tranſvexit futilis umbras,
Non me Cocyti tenet irremeabilis unda,
Non execrata me judicat Æacus urna;
Sed pater omnipotens inſontem mortis acerbæ
Legibus abſolvens cognatis addidit aſtris.

At divina premam quamvis pede fidera, quamvis
Sim ſuperis curæ, ſim gratum pondus Atlanti:
Ne tamen immemorem chari me rere mariti
Oblitam Wilhelmi unquam ne rere Mariam.
Supplicibus nam ſæpe hymnis radiantis Olympi
Patrem oro, ut longum ſimul ac expleveris ævum
Et ſenii curas & inertes oderis annos,
Liber, & à fragili vitæ compage ſolutus
Concilio affueſcas menſiſque accumbere Divum,
Ambroſias ubi pulchra dapes mihi porrigit Hebe.
Nec prece deſiſtam donec vultu ille ſereno
Annuat, & tonitru firmet promiſſa coruſco.

Purbeck Temple. Baronetti filius,

Coll. Trin. Sup. Ord. Com.

Avulſam nimium matura morte Mariam
Flebilibus ſequitur turba togata modis.
Non vidit Caroli pallentes triſtior Umbras,
Mœſta minus Manes flevit, Eliſa, tuos.
Solvimur in lachrymas, at Tu, Regina, Beatas
Miraris ſedes fidereasque domos.
O Dolor! O Virtus! Miſeros premit iſte Britannos,
Divarum Divam miſcuit illa choro.
Quin Tu deſertas Britonum, Dea, respice terras,
Uſque, Precor, populi ſit tibi cura Tui.
Quas pro te donis fruſtra cumulavimus, Aræ
Non furdæ mittent vota, Maria, Tibi.

Walterus Gough ex Æde Chriſti

Sup. Ord. Commenſalis.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

O Musa, gratum quam mihi canticum
Luisse quondam non animo cadit,
Surgente Regina Britannis,
Et mediam remove[n]te noctem;
Nunc occidentem carmine flebili
Nunc triste dicas, Calliope, nefas:
Vanosque luctus, ac querelis
Funera non revocanda nostris.
Ergo invenusto non meritam mori,
Regina, morbo Te rapiat lues!
Pulchrumque fas sit pestilenti
Vulnere dedecorare corpus!
Utcunque certam non abigit necem
Formosa Princeps! aut Venus, aut decor;
At posset (O!) dignus videri
Morte alia periisse vultus.
Te fuscitandi fleverat impotens
Quæ turba circum plurima constitit,
Optatque, quo præstare salva,
Vel proprias posuisse vitas.
Te propter altas Anna Soror domos
Implet querelis triste Sonantibus,
Pullos ut ereptos requirit
Immodico Philomela questu.
Quis dicat æquo carmine, quis tuos
Wilhelme luctus! Quos gemitus dabas!
Quæ verba, Singultusque, magna
Parte tui spoliata Princeps!

Guil. Ford A. M.

Coll. Novi Socius.

Quos curat Deus, aut rapit, aut castigat, ut illos
Cœli Deliciis, hos probitate beet:
Sic Mortem Uxoris dum Rex complorat; Amicum
Ambobus pariter se probat esse Deus;
Cur igitur fortem quereris Gulielme? Maria
Illius, atque hujus Tu Decus Orbis eris;
Illam Coelicolæ, Te Virtus quærit Alumnum,
Ut Tu terrarum sis decus, illa Poli.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

A Bjice feſtivos, orbata Britannia, plauſus,
Et noli ingratos ducere mœſta Choroſ.
Inſpiret Libitina chelyn, poſitiſque Choreis
Effundat querulis carmen Apollo modis.
Scilicet Angliacæ Princeps & gloria Gentis
Occidit, inſenſis viſtima grata Deis !
Occidit : invictus precibus nec cedit Olympus,
Nec poſſunt tetricas vota movere Deas.
Quid juvat Auguſti moles operoſa Palati ?
Quid juvat imperii grande labantis onus ?
Sæpius has turres ſi mors inimica ſuperbit
Viſere, & indomita ſtèrnere Regna manu :
Inde ſuam Omnipotens defendat Jupiter arcem,
Vidimus en ! ipſas poſſe perire Deas.

Jo. Alherton

Armig. & Coll. Æn. Naſ.

Superioris Ord. Commenſ.

QUo Maria fugis, Dea nondum debita Cœlo,
Et populum juſtos deferis ante dies ?
Te noſtrum rexiffe tuis virtutibus orbem
Senſimus, & merita Sceptra tuliffe manu,
Hic oleam Tibi, dum regem peregrina coronat
Laurea, per molles vidimus ire comas.
Vidimus : hinc ſævo curarum impenſius æſtu
Fluctuat auſpiciis Gens viduata tuis.
Interea regni ſociam Rex plorat ademtam ;
Dimidiumque animæ luget abeſſe ſuæ.
Parte ſua cernens ſe orbem meliore ſecundas
Vix tecum abſtinuit conſociare faces.
Luderet o ſiquis regali parvulus aula
Wilhelmus, felix matris imago ſuæ !
Nil jam, qualis eras quod poſſit dicere, linquis ;
Ni cauſam luctus marmor inane novi.
Sin nati in lachrymas deſint, Tria regna querelas
Ante tuos miſcent, orba Parente, rogos.

J. Bennett ex Æde Chriſti

Sup. Ord. Commenſalis.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

JAm fatis innocuas (Superi) placavimus umbras,
Heu, quanti offensos constat adire Deos!
Digna malis Vindicta: nec usque impune profanum
Insanire genus, numina vestra sinunt.
Sufficiant, utinam, hæc grandis compendia damni,
Absolvantque reos, nec premat usque dolor.
Non animæ viles immitia numina placant,
Contemnunt humiles fata superba rogos.
Nobiliore ferox sævit Libitina Triumpho,
Augusta & procerum Stemmata sternit humi.
Sive quod excelsa sublimes culmine cælum
Vicinum attingunt, & brevis inde via;
Seu dilecta nimis Superis cognata potestas
Sanctior est quam quod sæcula nostra ferant.
Tiltsonium excepit Reginae grandior umbra,
Præcurfor tantis Manibus ille fuit.
Scilicet eximiæ nimium Venus æmula formæ,
Armavit varias in nova fata lues.
At sensit morbi Regina minantia signa,
Quam decus exueret, maluit ante mori.
Frustra; immortalis Gulielmi corde superstes
Non moritur, ludit major imago necem.
Tot monumenta tenet, quot nobis pectora, magni
Conjugis at condi pectore majus erit.
Parce tuis, invicte comes, quod jungimus undas,
Ut par sit debet latior esse dolor.
Religio columen plorat, pietasque patronum,
Amissum queritur præsidiumque toga.
Nec tamen amissum querimur (te sospite) damna
Compensant vita dummodo fata tua.
Maecte, salus patriæ posthac conspectior extet
Æmula sublata gloria vestra Dea.

Jo Davies A. M.

Coll. Jes. Socius.

ERgo, Maria, jacet vilem inter stragis acervum;
Ergo tegit sacrum sordida terra caput?
Non sic cum medias inter celeberrima nymphas
Spargebat nitido plurimum ab ore jubar;

L

Divina

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Divina attonitas ſtringebant fulgura mentes;
Lucidaque ex oculis ſpicula miſit amor.
Quin jam ſæva lues maculis variaſerat ora;
Lilia jam marcent, & roſa picta genis:
Non ſcintillantes ultra miramur ocelli
Ignes; non frontis molle nitentis ebur.
Diva perit: lugent crudeli funere Divam
Extingtā matres, virgineuſque chorus.
Quantum (O!) Naſſiades premit alto in pectore vulnus!
Quam torquet rodens anxia corda dolor!
Ille fui oblitus belli, oblituſque triumphi
Pro rigido inſtaurat marte doloris opus.
Talis ubi Phrygiis conſoſſa jacebat in arvis
Cuſpide mortali vulnera paſſa Venus:
Nymphæ, mœſta cohors, ululatibus æthera complent;
Flebilibuſque gemit turba novena modis;
Æterna infeſtus rumpit Jovis otia luctus,
Maſque fui oblitus vulneris, ipſe dolet;
Illa tamen rurfus Patrium conſcendit Olympum,
Lætāque Pœoniæ ſenſerat artis opem.
Tu, Regina, jaces nulla revocabilis herba,
Martis in amplexus non reditura Venus.

Denny Veſey

Reverendiſſ. in Chriſto Patris Archiep. Tuamenſis Fil. natu minor
ex Æde Chriſti.

O Cœlo dilecta nimis, quam numina poſcunt,
Quam colit Indigetem Terra Britanna Deam:
Accipe ſupremos tibi quos jam reddit honores,
Exequias ornat dum Rhedycina tuas.
Quæ toties veſtras celebravit carmine laudes
Induit ingratos mœſta Thalia modos.
Parva quidem meritis pro tantis dona rependit;
Parva: at quæ tanta munera digna Dea?

Sam. Chetham Arm. fil.

C. C. C. Sup. Ord. Commenſ.

Immunis Belli, atque omni deſueta Dolori,
Anglia dudum hilares vidit decurrere ſoles;
At Quanta (heu) renovant ſopitas Damna Querelas!
Ingratum

Augustiss. & Desideratiss. Reginae M A R I Æ.

Ingratum jam Tempus adest, & flebilis Hora,
Qua tristes Cineres, Qua Lamentabile Funus
Luget, & in Fletum se Tota Britannia solvit:
Nam non vulgari lachrymas effundimus Umbræ,
Nec Mœsto Ignotos lugemus Carmine Manes;
Diva movet nostras Terris abrepta Querelas,
Excitat & tantos Amissa Maria Dolores.

Non Illam Pietas, non Illam plurima Letho
Eripuit Virtus; moritur Florentibus Annis,
Atque indigna cadit fatali Victima febri.
Hei mihi qualis erat! divino in Corpore quanta
Majestas fulsit, magno cum juncta Marito
Regnavit, folioque infedit Celsa Britanno!

Flandriacis dum Bella movet Gulielmus in Agris
Et nota imbelles premit ad munimina Gallos;
Dumque aliena procul tutatur Regna, Mariæ
Securus credit triplicis moderamina Sceptri:
Illa quidem tantas non impar flectit habenas.
Sic Populos quondam non major Elisa Britannos
Imperio rexit, cum victrix Æquora late
Edomuit classis; mitram cum Roma caducam
Flevit, Fœmineamque tremebat Iberia dextram.

At Tu non tantos pateris, Gulielme, Dolores
Unus, nec soli cecidit Tibi chara Maria;
Omnia quin mœsta, & nimio squallentia luctu,
Communem ostendunt cladem, ingentemque ruinam.
Imbellis languet demisso Dextera Sceptro,
Et viduata jacet Regali Fronte Corona.
Quinetiam ingentes effundit Belga querelas,
Mitem olim expertus Dominam; dolet Anglia passis
Crinibus, & socias miscent Tria Regna querelas.

Atqui nunc ultro interjecta Aulæa recedunt,
Et scenam ingratam pandunt; tristi ordine Tædas
Funereas video, & flammæ lugubre micantes,
Pullatamq; domum, & mœstam circum undiq; pompam.

Quæ tamen Illa jacet strato quæ pallida Lecto,
Cui vix fulgor adhuc, vix dum sua forma recessit!
Reliquias tandem ingentes, exanguiaque ora
Agnosco, & sacra desertum mente cadaver.
At non talis erat, primo cum flore Juventæ
Inter Fœmineos ivit pulcherrima cœtus;
Cum blandam accendit circum præcordia flammam,

Univerſ. OXON. Pietas in Obiitum

Et magno implevit Gulielmi pectus amore.
Sed nunc illi formam immitis Parca ſerenam
Abſtulit, & Niveæ fœdavit frontis honores;
Deſeruit lætum languentes fulgur ocellos,
Infeditque genis Æternus pallor, & omnis
(Heu!) periit decor, & Divini Gratia vultus.
At quanquam (Felix Anima) evaneſcit in auras
Forma, nihilque Tibi tali de Corpore reſtat;
Nos animo tamen, & memori ſub pectore ſemper
Te mœſti ſervabimus, æternumque manebit
Trifte Tui deſiderium; &, dum Flumine prono
Labetur Thamifis, mediamque interluet Urbem;
Anglia dum ſtabit fuſo circumdata ponto,
Magnaque Naſſovi reſonabunt geſta Nepotes:
Flebimus abreptam crudeli morte Mariam.

Sed Tu, magne Heros, ſacro de pectore totam
Excute mœſtitiam, & dilectam poſcere Cœlos
Define Conſortem; quæ jamjam Diva recumbit
Cognatos inter Superos, pulchroſque nitenti
Emicat Aſtrorum crines redimita Corona.

Ergo novo jam tandem, & certo numine fretus,
Te ſævæ credas pugnæ, bellique periclis
Tutus, & in media ſecurus morte vageris;
Nempe Tibi adſtabit Bellanti fida Maria,
Et rapido avertet volitantes Turbine Glandes.
Sic impar cedit Tibi Ludovicus in Armis,
Et devicta Tuas augebit Gallia palmas.

Ed. Saul, e Coll. Magd.

ORbem qui ficcus potuit ſpectare ruentem,
Et patriæ immotus triſtia fata ſuæ;
Nunc gemit, & ſubitus totas tremor occupat artus
Atque genis lachrymæ, fluminis inſtar eunt.
Parce tibi, Gulielme; in Gallos verte furorem,
Gallia Mariam diſpoliata fleat.
O qui tranquillus feciſti talia, pectus
Cum dolor accendit, qualis in arma rues!

Joh. Nichols Armiger,
Superiori Ordinis Commenſalis
e Coll. Wadh.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Siccine lætantes ludit Fortuna Britannos ?
Hora rapit, nuper quam dedit hora, Deam.
Accidit hoc gratum ; medio jacet Infula ponto,
Ne defint lachrymis flumina falsa fuis.
Quod tenet æthereos, non indignamur, honores ;
Non potuit nostro pluribus orbe frui.
Vulnera crudeles fixerunt juncta Sorores ;
Unica non poterat cedere plaga Deam.
Æmula quod maculis fædarunt turpibus ora ;
Sidus erit posthac, ante Planeta fuit.
Quod jactat Britones orbatos lumine Gallus,
Fallitur ; hac visa, cederet Argus ei.
Noster adhuc duplo regnatur Vindice mundus ;
Hic Gallos terra subjugat, illa Polo.

Gul. Wynne A. M.
Coll. Jesu Soc.

Ad Musas

Fontibus in lachrymas fusis, plorate, Sorores ;
Totaque lugubres obruat unda genas.
Quæ Pietas ! quam prisca Fides ! quæ gratia vestri
Sexus ! hoc uno funere flenda jacet !

Ad Regem.

Tu ne cede malis, sed contra audentior ito ;
Parce metu, Wilhelme, manent immota tuorum
Fata tibi ; tandemque dabit Deus his quoque finem
Ærumnis. Te nostra salus, Te nostra pericla
Mutua, nutanti facilem succurrere Regno
Extimulant. En læta vocat Victoria, Gallis
Tam metuenda, Tuis quam multum optanda Britannis.
Ipse etiam, quam sic ploramus, Regia conjux,
In Tua, Diva, trahet Socium discrimina Cælum.

Ad Lachesis.

Audax nequicquam Lachesis temeraria sævis :
Gallorum clades fortior urget opus.

Jo. Cowper A. M.
Coll. Æn. Naf. Soc. Prob.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

UT ſævo factorum iſtu, immanique ruina
Concuſſum inſanit vulgus, laudeſque Mariæ
Cum gemitu ſonat ! ut mœſtos Auguſta triumphos,
Funereasque parat pompas, luſtuque ſuperbit !

O inviſa lues ! Tu divinæ auſa Mariæ
Purpureas violare genas, oculosque nitentes
Vibrataſque comas, & blandæ frontis honores.

Heu ! jacet, inque humeros cervix collapſa recumbit,
Pulvere ſœdantur crines, ſquallentiſque per artus
Liventes ſerpit putredo, & frigidus horror.
Non ſic, cum pulchris inceſſit cincta choreis
Nympharum, ipſa inter longe pulcherrima Nymphas.
Non ſic, cum trepidas agitavit bellica turmas
Gallorum, fregitque acies animoſa virago
Borbonias, ſparſitque fugaces æquore Celtas.

En furit immiſſus per pictas abiete puppes
Vulcanus, tormenta gemunt, igniſque procella
Stridet, & exultans undis ſpumantibus Æquor
Fumat, & arva nova Neptunia cæde rubescunt.
Nunc acta ad Nubes rorantia ſanguine membra
Gallorum ſurgunt; late mox unda dehincens
Arma Virum, tabulaſque, & tranſtra, artuſque caducos,
Puppeſque, & nautas immani abſorbet hiatu.

Forſitan extincta gaudes, Lodoice, Maria;
Nec tamen exulta, nec noſtro illude dolori;
Ultor adeſt, Te fata manent ſub vindice ferro
Auriaci; interea Divæ venerabile buſtum
Fixa tholis cingent Gallorum pendula ſigna,
Spiculaque, clypeiſque, ereptaſque roſtra carinis.

Quin hæc aſtabunt flentes ad marmora turbæ:
Hic Vidua, effoetis hic miles debilis annis,
Jam primum miſeri. Namque hos, dum Diva manebat,
Dum Regina ſuis aſfulſit læta Britannis,
Hos cura propiore aluit, duramque levavit
Pauperiem, non prodiga opum, fractæque Senectæ
Heu ! ſemper jam ſeturos abſterſit ocellos.
At quamquam tacita divulſa quieſcit in Urna
Non æque vates filet; Hic inſtaurat honores,
Hic ſacras neſcit lauro frondente corollas
Et cæco Divam plorandi crimine fati
Erigit extinctam, & gaudentibus inſerit aſtris.

Augustiff. & Desideratiff. Reginae MARIAE.

Sic quoties ilex violento fulminis ictu
Stridet humi prostrata, ingentem turba ruinam
Relligione colit timida, & venerabile trunci
Excidium, & sacris nigrantes ignibus armos.

Selden Vaughan

ex Æde Christi sup. Ord. Commenfalis.

ERranti vitreas nuper prope Tethyos undas
Vifa mihi ad scopulum naufraga Nympha queri.
Acrius instabam causas tentare latentes;
Hæc donec tenui gutture dicta refert:
Nympharum nostra cecidit pulcherrima turba;
Dulce mihi fuerat, te superante, mori.
Dixerat, & lachrymans proprio se condidit alveo,
Et mox in gelidam dirigit Nioben.
O si tam fierem lachrymarum prodigus, inquam,
Non finerem ficcis hanc cecidisse genis.
I, regina, tibi lachrymas dabit Anglica tellus;
His remis, isto flumine vise polum.
Imperium ad cælos transfers, dum linquitur orbis;
Illic perpetuum fert diadema caput.
Sat crineri, Wilhelme, datum; suspende querelas,
Et duo marmoreis Carmina cæde notis:
Quæ pia, quæ prudens, cui plusquam regia virtus;
Uxor in æternum, chara Maria, Vale.

John Cook

sup. Ord. Commenf. ex Aula S. Edmundi.

ERgo, Maria, Tuæ properat meta ultima vitæ?
Subdisque immiti candida colla iugo?
Ovires lethi infandas! ecce horrida vultus
Inficit, & tenero regnat in ore lues.
Singula diverso te vulnere Parca fatigat;
Et numerum regnis æquat acerba tuis:
Hinc ignis facer, inde febris, mox pustula surgit;
Inque tuam miscent tripla venena necem.
Jam complexa minus miror contagia: Princeps
Non potuit fato simplice tanta mori.

Thom. Aldrich

ex Æde Christi sup. Ord. Commenf.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Nunc eſt dolendum: nunc trepida manu
Urgere crines tempus; & altera
Poſt luſtra deſuetoſ ocellis
Irriguis renovare rivos.
Jam ſurgit, olim laurea per juga
Funęſta taxus, nil niſi nānias
Cyrrehæus audit fons, & omnes
Melpomenen referunt Camænæ.
Injuſoſo mors pede proruit
Regni columnam: flebilis occidit
Maria, ceu quondam procellis
Exanimes cecidere calthæ.
Nec pulchra mollis purpura per genas,
Nec pura culpæ & juſtitia tenax
Mens, ſtemmatifve Auguſtus ordo
Funereas tetigit ſorores.
Perpeſſa nigras corpore puſtulas
Gemit ſupremum, moribus optimis
Quam viva reddebat, parentem
O nimis hoc imitata fato.
Acceſſit una febris, & altera
Dum tabe peſtis contemerat cutem,
Interna depaſcit, furenſque
Ambroſios populatur artus.
Sic plena dolci thuris aromate
Acerra ſævis carpitur ignibus:
Sic ſolis exuruntur æſtu
Delicia redolentiſ horti.
Neſanda peſtis, quam furor improbus
Adegit alto tollere de gradu
Regale corpus, prænitentem
Non poterat violare formam,
Quin inde lætas viva Venus genas
Ruborque candens ora retingeret,
Morbifque tentatam renidens
Surgeret in faciem Cupido.
Nec jam minaci funere principem
Credas peremptam, (nam cita nubium
Conſcendit orbes, & beatæ
Non humilis venit hoſpes aulæ.)
Sed quale fidus, quod liquidum modo
Cœlum coruſco lumine fuderat,

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Se volvit haud ultra videndum,
Sole jubar propius ferente :
Sic dum sereni per nitidas poli
Vagatur arces, luce coercita,
Clarisque circumcincta stellis
Nos refugit minus intuentes.

Thom. Hammer

ex Æde Christi sup. Ord. Comment.

Qualis apum tristes animos, cum forte maligna
Corruptusve lue, aut pugna congressus iniqua
Occubuit Ductor, regnique reliquit habenas,
Languor habet ; dein spes retro in pejora referri
Incipiunt, pendent opera imperfecta, tenaces
Hærent incassum ceræ, stant oppida passim
Dimidia, atque extant urbis simulachra futuræ :
Non aliter, postquam terras Regina relinquens,
Artificumque manus oculis operasque fovere
Amplius haud potuit, non cœptum Regia culmen
Tecta, nec aereis tollunt se frontibus ædes ;
Nullus amor finire domos, & ferre sub astris
Hamptonam ingentem ; nullus magna atria circum
Vectantum saxa, & lapidum sub mole gementum
Fit sonus ; hinc atque hinc procumbit plurima campis
Effigies, quam docta manus de marmore fingens
Fecerat extantem collo, & cervicibus altis.
Nondum illis formido tamen sedet ore, severo
Sculpta supercilio, & fusa pro pectore barba :
Parte graves alia statuas recubare videbis
Pube tenus læves ferro, sed cætera mancas.
Fælices statuas, si forte Maria maneret,
Delicias operum, & summis decora ardua tectis !
Tu tamen hinc fugis ; ipsæ etiam te questibus ædes,
Ipsæ etiam statux, ipsa etiam simulachra vocabant.
Nempe iterum si tu præsens, Regina, fuisses,
Sperarent ædes attollere culmina, & ipsæ
Spirarent statux, & simulachris vita daretur.

Nec jam subrident horti, quo more solebant,
Vespere cum gelido gradiens Maria per herbas

N

Gramineis

Univ. Oxon. Pietas in Obitum

Gramineis ibat spatiis, stipante caterva
Angliadum, aut secum in fulva spatiatur arena:
Majestas tenuit dextrum latus, almaque lævum
Religio; fulgor longe præcurrit euntem.

Hæc olim: versis moerent nunc omnia fatis;
Nunc fontes, opifex mira quos fecerat arte
Ire tubis, curvisque agitare canalibus undas,
Nequicquam in cœlum lachrymas jaculantur inanes.
Discessit procul Illa; dolent, semperque dolebunt
Fontes, & circum late loca fletibus implent.

At non Lodoicus luctu rigat ora, neque ille
Solvitur in lachrymas: at jam sperare salutem
Afflictis ausus rebus, spe fervidus ardet
Wilhelmum è medio discedere cardine rerum
Haud posse, alterius manibus vel fidere regnum,
Ne populus cernens pendere fluentia lora,
Res Britonum ambiguas, neque adhuc loca certa tenentes,
Discerpat late, scopuloque illidat acuto.
Ergo iterum fortasse animis meditabitur arma,
Assuetos versare dolos, & viribus auri
Expugnare urbes, magnaque evertere opum vi.
Forfan & insultans campo jam fidet aperto;
Nec glacialis hyems acies, nec frigora castris
Detineant; sed vincta licet dant flumina gressus
Ambiguos, strictoque labent vestigia rivo;
At fretæ cursu pedibusque fugacibus ausæ
Adversas contra glacies, Boreamque nivalem,
Pluribus in Batavos divisæ partibus ibunt,
Prælia miscentes ventis, & inania bella.
Frustra etenim ordiris tantos, Lodoice, labores:
Nam si, dum solio residet Gulielmus in alto
Arduus, & regni manibus molitur habenas,
Si tantum in Gallos frendentes vana tonabit
Eminus intorquens iras; cito spiritu inanem
Diffundet rabiem procul, & disperget in auras.
Sic ubi collectæ nubes cum mole moventur
Per Cælum gravidæ nimbis, noctemque ferentes.
Jupiter è summo fremitum specularatus Olympo
Si semel insonuit, subito per inane flescunt.
Nubila, non ullum resonat post æthere murmur,
Spes iterum agricolis simul, & pax reddita cælo est.

*Phil. Bisse A. M.
& Nov. Coll. Soc.*

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Creditur, & merito (nisi vana poemata fallant)
Dignos laude viros Musa vetare mori:
Per te luce frui, per Te mea vivere Musa
Sperat, Diva, meis & superesse rogis:
Et quod nec laurus, nec cedrus conferet ævum,
Id mihi cupressus Vestra, Maria, dabit.

Joannes Breedon

è Coll. Linc. sup. Ord. Comment.

Percurras Citharæ Pollice lugubri
Nervos, Melpomene, Diva potens Lyræ,
Mariam eximiam jam rapuit Lues,
Morborem rapuit Cohors.
Ergo Mors oculos condidit invida?
Infecitque genas Pallor amabiles,
Nuper Purpureus qua micuit Color,
Et Candor Nivis æmulus?
Ceum cum floriferum pulchra per Hortulum
Hinc atque inde tulit Virgo pedes vagos,
Qua mollis Zephyrus pandit opes suas,
Et Ver perpetuum viget;
Volvens Illa oculos perspicit omnia,
Nunc mirata Rosam, nunc breve Liliū,
Hæretque ancipiti mente diu, manu
Quem florem nivea legat.
Pendet non aliter Mens mihi fluctuans,
Quo claram Titulo Te celebrem prius:
Dicatur, miseris Prodigia, Lenitas,
An Celsæ Decus Indolis,
Aut Castis Animus moribus inclutus.
Percussum retinet nunc Pietas Tua,
Nunc poscit numeros alma modestia.
Sanctus Cælicolum Chorus
Te cernens stupuit pectore fervido
Orantem assidue, seu jubar aureum
Eo retulit Gurgite, fluctibus
Seu Sol Hesperii subit.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Fautricem Pietas ſciſſa Comas dolet ;
Moerent Fana etiam ſquallida Luſtribus,
Stillington flete, Tuas qua bibulis Sacras
Voces hauſerat auribus.

Nefcit Relligio faucia Vulnere
Tam grandi, Dominam quam ſibi poſtulet ;
Ultro, Anna advenias ; ecce Deus Tibi
Mariæ tribuit Vices.

Tuque, ô Pacis amans, Tempa Britannica
Fauſtis Auspiciis, Optima, protegas,
Turmas Auriacus dum pavidas agens
Galli contuderit minas.

Nath. Caſtleton Eq. Aur. fil.
Coll. Magd. Commenf.

DUM totam ſimilis plebem, proceresque fatigat,
Sortemque æqualem reddit utramque dolor :
Scilicet occubuit Britonum ſpes fida, jacetque
Cum Virtute uno forma ſepulta Rogo.
Tu magne immodicas ponas, Naſſave, querelas
Nec premat inſolitus Martia corda Pavor.
Quamvis chara Tuas Regina reliquerit ulnas,
Quæque fuit Sceptri Gloria, quæque Tori :
Ne tamen hæc iræ tribuas inopina Deorum
Sive velis Mariæ nomine, five Tuo.
Hanc Cœlis dignam jam numina, Teque fatentur
Anglorum totis faſcibus eſſe Parem.

Joannes Charlet Gen. fil.
è Coll. Univ.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Μοῖρα λυπῶν μήτηρ, πῇ τὰς φρένας ἐκπεπόταται;
Μήδ' ἱερὸν ταρβέεις ἀγρεύειν αἶμα χέειν;
Οὐχ ἄλλῃς ὅττι νόσον σκέδασας ἀγὰ Φῦλα Βρεταννῶν
Πάντοθι; καὶ συγεράς Ἰξανάπληστοι πυράς;
Νῦν δ' ἐπὶ καὶ βασιλίῳσι αἰκέα λοιγὸν ἐφίεις·
Καὶ δ' ἀπορᾶσαι κρατεῖν, τρωσὸν ἐμξας ἰόν.
Πάντ' ἄγε νῦν ἐπόρουε κότον· ὥς ἐστι γὰρ ὁδὸν
Οὗ ἀγὰ δυσλῶς σοι φερόμεθα λιτάς.
Μένον μὴ βασίλειον ἀγῆς χάρα· σοὶ μάλα πολλάς
Εἰς ἐτέων δειράδας κόμπων, Ἄνασταν ἔχῃς.

*H. Watkins A. M.
Æd. Chriffti Alumnus.*

*Thamesis, Britannia, & Augusta
Interlocutores.*

Thamesis.

Dic, Dea, cur mœstam tibi cingant nubila frontem?
Hi quorsum Gemitus? spondent dum numina pacem
Alma domi, foris Augustos bellona triumphos,
Nassoviumque parat merita circumdare Lauro.

Britan. Et Tu, fare, Deus, tremulo cur gurgite pigras
Volvis, Aquas, tristi & labuntur murmure lymphæ
Turbidulæ, & flendo petis auctior Amphitriten?
Non jam Torvilius minitantibus æquora signis
Implet, nec pictis Senonum vexare carinis.

Thamesf. Ominibus perculsa novis, & conscia fati
Mens trepidat, vacuos & fingit mota timores.
Aagna fuit mihi, pura, nives candore recentes
Vincens: Hæc, dixi, Natalem cæsa Mariæ
Ornavit: nec Thura focos, nec Cymbia vinum
Deficient, nascente Dea. Ast, præfagia Divi
Avertant, Morbis intacta hæc, fudit arenis
Vitam hodie. [*Britan.*] Cecidit Divæ sic Victimæ? Divam
Pacati Superi meliori fine coronent.
Illa Mihi luctus incusserat, Illa dolores
Sparsa venenatis Maculis. [*Thamesf.*] Arcete Periculum,
Sidera Brutigenis felicia. [*Britan.*] Tendit inermem
Wilhelmus dextram, flectant vos Regia vota,
Ratlivius medicas neu frustra misceat herbas.

O

Thamesf.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Thameſ. Aſt flavos graditur paſſa (ecce!) Auguſta capillos,
Reſtrix Londini, nuper pulcherrima Nympha.

Britan. Ut valet, ô Auguſta, meæ tutela, Maria,
Gentis, & Imperii priſci ipſes altera? ocelli
Humentes nimium, nimium ah! Suſpiria fantur!

Auguſta. Diva! Maria fuit! Britonum Tutela, ſecunda
Spes fuit ah! Regni! Sed jam ſine nomine flendum,
Occidit, at nulli mage flebile quam tibi funus.

Britan. Æternam dederit Vitam cur invida Clotho?
Quo mors dempta mihi eſt? Cur Oceanitidas inter
Prima vocor? Sceptro triplici, frameaque decora?
Naſſovia moriente, meis abſorbear undis,
Aut ferar ingentem late errabunda per orbem;
Naſſoviam & quævis tellus, quodcunque ſonabit
Littus, Naſſoviam vel decolor India planget.

Thameſ. Quo mihi præbueras undoſum, Tethy, Tridentem?
Naſſovia æquorei ſordent, moriente decores.

Auguſta. Incaſſum gemmas longinquis veſtat ab oris
Spirantemque crocum, & flagrantia coccina, nauta.
Tollite opes, nil eſt deſuncta ſuave Maria.

Thameſ. At non lugubres numeri, Lyricæque querelæ,
Elyſio norint umbram revocare fugacem.

Non: Non, ſi Orpheis citharam moderetur Eburnam
Sacvilius digitis, & grandia Carmina pangat,
Mecœnas pariter ſummus, ſummusque Poeta.

Britan. Aſt eris æternum memori, Regina, ſuperſtes
Fama: nec carpent oblivia cæca Mariam,
Inter Nereidas dum primas occupo; Cypro,
Deliciis Veneris, dum ſim prælata, Samoque,
Qua Juno currum ſervat, volucresque jugales.

Thameſ. Iſis dum latices mecum ſociarit Amicos
Ut jam unit lachrymas, teneros dumque afflat amores;

Auguſta. Urbibus Angliadum dum leges ipſa miniſtro;

Britan. Dum duros ad bella viros Lancaſtria nutrit;

A. Dumq; ego divitias; [*T.*] Dum det Rhedycina camœnas;

Dumque regat ſacras domus Ormondana camœnas:

Naſſoviæ conſtabit honos. [*Aug.*] Hac luce quotannis
Viſtrices palmas, trabeam &, Gulielme, repones.

Thameſ. Seri & mutabunt Reges Diadema cupreſſu.

Britan. At vos, Cœlicolæ, quod veſtra Maria precatur,
Heu! jam veſtra, ducem media inter tela ruentem
Protegit, & culpam hanc, geminata rependito cura.

Thameſ.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Thames. Reginae ablatos Regi superaddite soles
Invito. [*Aug.*] Nec crimina nostra fugent. [*Br.*] Nec amatae
Conjugis ad superas trahat impatientia sedes.

Thames. Tu, Dea, quin faciem & gestum simulato Maria,
Sola virum poteris mulcere imitata Mariam,
Obstupet insoliti qualis jam limen Olympi,
Excutias lessus heroi, & segne veterum.

Britan. Tu Proceres, Augusta, cie, Tu, nobile vulgus,
Debita fac misero praestent solatia Regi.

Thames. Roscida Neptuni jam vilam Regna, liquentes
Nympharumque domos, coeunt queis flumina, Rhenusque,
Eridanusque, Hebrusque, & vastis fluctibus Ister,
Unicus ipse mare. His nostram pandam ordine cladem:
Legatum, Austriaca ut Leopoldus mittat ab Aula,
Mittat ut Hispanus, sic dia Sabaudia mittat
Si nimis haerentem pellant hi Rege Mariam,
Neu vaga neglectis, Dea, Tu volvaris habenis.

Jacobus Buerdell A. M.
Coll. Æn. Naf. Soc.

Ad Regem.

Quamvis mille oculos poscit sibi Diva Maria,
Æternusque dolor Funera tanta decet;
Parce tamen sævo Te, Rex, affligere luctu,
Reginam ploret Præfica Musa Tuam.
Hac dum languescis plaga, Gulielme, triumphat
Hostis, quod Victor plus facit Ense dolor.

Tho. Hart A. M. è Coll. Magd.

Ad ANNAM Principissam Daniæ.

A NNA, Britannorum spes maxima, sola futuros
Quæ poteris Reges edere, læta parens;
Anna Soror, vacuum solii quam scandere sedem
Rex ipse, & populi publica vota petunt;
Heu! quam mœsta jaces! quam sævo incensa furore
Non metuis pulchras dilacerare genas!
Rideat hæc Gallus, Reginae & funere gaudens
Hostis, Io, magna voce, Triumphæ, canat:
Si modo Te pepigisse novum cum Principe foedus
Audiat, Ingentis causa doloris erit.

Guil. Sherwin A. M.
Coll. Mert. Soc.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

ERgone ſublimes nos alta fiſtit in arce
Ut graviore inlidat humi fors invida caſu?
An divina etiam tentat præcordia livor,
Inceſſitque animis gravior cœleſtibus ira?
Quæ modo ſubjectos frænabat jure Britannos,
Imperii clavumque tenebat regia conjux,
Jam cadit infelix crudeli victima morbo!
Quicquid miramur citius vaneſcit, iniquis
Inviſum ſuperis; ſed terræ ſordida proles
Pejori formata luto, ſecura rapacem
Eludit lethi falcem. Sic uſque reſurgens
Carduus incaſſum ſucciditur: at roſa naſcens
Marceſcit, dulcemque emortua perdit odorem.
O faciles dare ſumma, eademque reſumere Divos!
Aſt inconſultum quo me furor entheus urget,
Aut quianam cœlo meditor convicia demens?
Credibile eſt ipſam ſummis aſcribier aſtris,
Et ſocias vita deſunctam viſere Divas.
Sed quanquam toto non gratior advena cœlo;
Uſque tibi licet aſtra caput, tibi tempora lambant:
Præſidio tamen orba ſuo ſibi conſcia damni
Terra labat, nimiumque ſui fit prodiga luſtus.
Thameſis ipſe etiam gemebundus, & auctior undis
In mare inaſſueto vicinum volvitur alveo.
Nec lachrymas tenet ipſe ſuas. Sed & improba ſurgit
Diluvies, camposque potens devaſtat apertos.
Et ſtirpes ſecum raptas, pecudeſque reſorbet.
Reddit finitimis clamorem montibus Echo.
Qualis ubi in Rhodope, aut denſa radicibus Ida
Jupiter inviſam jaculatur fulmine quercum:
Late procidit illa, atque omnia pondere montis
Fundamenta quatit, trepidat ſibi conſcia ſylva.
Quinetiam triftis tota en parat Anglia luſtus,
Inque tuos properat ritus, lachrymoſaque miſcet
Carmina; Tuque pio indulges, Gulielme, dolori.
Sed pietas tamen iſta nocet nobiſque Tibique.
Debita ſunt juſte lachrymarum flumina. Sed non
Omnia perſolvenda Tibi: Tua gaudia nobis
Impertis, communis erit dolor Tuus; unam
Amiſſiſſe fat eſt. Si Te letho dolor addat,
Nobis vita gravis fuerit: Tibi parce, Tuiſque,
Nec multas Libitina animas prædetur in una.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

FAllor? An ingratus rumor mihi perculit aures?
Hei mihi, fida nimis nuntia fama mali!
Ecce animum subiit species miseranda Mariæ:
Heu quam dissimilis! quam sibi dispar erat!
At non talis erat, cum Augustum læta maritum
Duceret in thalamos Regia sponsa suos.
Impia sed roseos temerant stigmata vultus,
Læserat & dias pestis acerba genas.
Purpureas vidi maculas, manifesta latentis
Signa luis, certæ nuntia dira necis.
Nec mora, quin late per membra impune vagatur,
Spargit & infestum virus ubique suum:
Imbuit hinc vitæ laticem, fontemque perennem,
Infercitque ater viscera cæca cruor.
Huc, quibus herbarum vires, succique potentes
Curæ, Phœbæi nomina clara chori;
Huc agite, & chymicos raptim properate liquores,
Si quam habeat tellus, unda, vel ignis, opem:
Vel si febrifugo quisquam est qui cortice fissus
Pellere mortiferam spondeat arte luem;
Adsit, & ereptæ decus Immortale Mariæ
Cinctus Apollinea tempora fronde ferat.
At frustra: Vanas incassum luditis artes:
Necquicquam Phœbi sollicitatis opem.
Instat atrox morbus, spoliū populator opimi,
Atque avido prædam, proh scelus! ore vorat.
Quis tamen, heu, tantis accedet cladibus ultor!
Ah! Quo Wilhelmus vindice tutus erit?
Quin Tu, Ratlivi, charum caput exime letho,
Wilhelmo dones secula longa precor:
Effice ut Ille suæ compenset damna Mariæ,
Expleat utque annos Conjugis, atque Suos.

*Job. Wynne A. M.
Coll. Jesu Soc.*

CUr matres insanæ ululant? cur virgo nitentes
Suffundit lacrymis oculos, & compita circum
Suspirat? positis miles cur horridus armis
Insolito duros humectat flumine vultus?

Heu, jacet in gelido exanimis Maria sepulcro!
En, Veneres pereunt omnes! en, gloria formæ

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

In cineres divinæ abiit, flagransque genarum
Purpura, fulgentesque oculi, peſtusque Britannum
Semper amans, ſed & his (heu! fruſtra) ſemper amandum!

Dum reducem lætis Heroem ſtringit in ulnis,
Et premit amplexu, atque oſcula figit anhela;
Dum belli Maria minis Martiſque tumultu
Excipit ereptum; fati irrevocabilis ordo
Exſtinguit Divam; caſtos dirumpit amores,
Æternosque ignes, belli Libitina periclis
Durior, & ſævis Gallorum immitior armis.
Heu! urit miſeræ fervens præcordia febris
Liventique tegit niveos putredine vultus,
Et fibras torret crepitantes, & quatit oſſa.

At quanquam immenſis maculis variaverit ora
Dira lues; quanquam fervens arentia membra
Torruerit febris; non æthera queſtibus implet,
Nec cœlum incuſat, nec ineluſtabile fatum,
Sed furiis morbi infandis lethoque tremendo
Immota occurrit, ſine marmure læta relinquit
Sceptrumque & rutilis gemmis diadema coruſcum,
Et vacuas pompas & lubrica gaudia regum.
Talis frondosa aſurgens in cornua cerva,
Acta canum morſu; poſtquam inter retia ventum eſt,
Accipit in jugulo fatale haud inſcia vulnus,
Et placide undanti fundit cum ſanguine vitam.

At non Mariam paræ virtutis egentem
Tollunt, ſed regno dignam imperiique labore.
Nam dum Flandriacas Vir fulminat acer ad oras,
Et quatit hoſtilem viſtricia ſigna per orbem:
Illa regit placida compoſtos pace Britannos,
Et mulcere animos & debellare perita.
Illius auſpiciis expanſas erigit alas
Claffis, & albescunt pictis læta æquora velis.
En! video Gallos, rapidis fluitare ſub undis,
Antennasque Ducesque in eodem gurgite volvi:
En laceras hinc inde trabes! en carbasa malis
Avulſa, & fumans inimicis ignibus æquor!

Illa maritalis feliciter æmula famæ
Afferit imperium pelagi; frangitque minacem
Gallorum rabiem, totoque agit æquore claſſem;
Et ſocios magno cum Conjuge miſcet honores.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Eia, ingens Heros, qui totam pectore Divam
Concipis; I victos impelle per æquora Gallos,
Borbonias acies funde, & per Celtica regna
Attolle immensi vindex monimenta doloris,
Atque Tuæ ploret Lodovicus funera Sponsæ.

Edw. Jeffreys Armigeri fil.

E Coll. Univ. Sup. Ord. Comit.

Non satis est nos posse mori, quin victima opima
Audaci morbo Diva Maria cadat?
Infauti Britones queis propria nulla Maria!
Roma omnes alias, Hanc Libitina rapit.
Infelix tellus! haud amplius Albion audi,
Sed moesta atratas indue tota togas.

Ad Regem.

Flandria dum tellus socialia carmina fundit,
Læta suo celebrans festa Hymenæa duci:
Heu! Tibi nos tristes elegos, Stygiasque cupressos
Offerimus: nempe hæc iusta Maria petit.
Tu vero, Gulielme, infando parce dolori
Dii tibi dant terras, Tu sua redde Diis.

Edm. Denton Armig. fil.

Coll. Wadh. Sup. Ord. Comm.

Occidit imperii decus, & tutela Britanni
Occidit; in nostros sed referenda Deos.
Desuper insonuit grandis per inane triumphus,
Tanta fuit superis addita Diva choris.
Excipitur cœlo gaudente, superbiit æther,
Quod decorat radiis magna Maria polum.
Hinc audire fuit planctus, atque inde triumphos,
Causa eadem, at dolet hic orbis, & alter ovat:

Tho. Thornhill Armig. fil.

E Coll. Univ.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Siccine Regales intrat Mors invida turreſ?
Nec portenta nitent; rutilos nec fidera Vultus
Abſcondunt? Phœbuſve latet velamine amiſtus
Purpureo? hæc olim, morituro Cæſare, Romæ
Signa dediffe ferunt Divos: moriente Maria
Nil horum apparent! quamvis non charior illis
Hac vel Eliza fuit, non magni nominis umbra
Julius.

Dicite, Pierides, quo tandem Carmina furgent
Ordine? quo dignos meritis libemus honores
Diva tuiſ? noſtro cecidiſti carmine Major.

Tu tamen, ah! moreris; (quamvis Heroides ortæ
Cœlo credantur) nec ſacri Gratia vultus,
Nec Te multa animi virtus, nec Martia dextra
Wilhelmi, ex avido poterant fervare ſepulchro.

Da veniam noſtro tecum indulgere dolori
Rex Auguſte, licet ſolo fit Principe dignum,
(Par Regina Tibi) tantos perſolvere Luctus!
Tu, quæ olim Imperii tenuiſti fræna potentis,
Tu, quæ indulgiſti, tranquilla per otia, Muſas
Vivere, & oppreſſas iterum revireſcere Laurus:
Quæ, dum Wilhelmus (magnum & memorabile Nomen!)
Acer in arma ruit, mediisſque in millibus ardet;
Fulmine dum Gallum terret, (quaſi Numine plenus)
Caſtigat pavitantem armis victricibus orbem,
Atque, Deo ducente, ciet bella, horrida bella:
Tu tamen interea populos, Auguſta, Britannos,
Inter tot Caſus, divina Pace coronas.
Hinc Te, Pierides, (non infima cura) faventem
Agnoscunt, tenuique licet, pro munere tanto,
Conatæ laudes, funguntur Carmine, veſtras.
Fare age, num talem jactes, Gens Anglica, terris
Te genniſſe tuiſ? in cujus pectore toto
Virtutum coiere chori, totamque Minervam
Credideris condi; aſt horum meminiffe dolebit,
Dum Te tam celeri deſlemus morte peremptam.
O nimium quæſita Deis! Tibi longior ætas
Debita, quo poteras ſævis dare jura Britannis:
Sed Tua Te Pietas vetuit contendere Cœlo.

I nunc, Æthereas Superum ſpatiare per auras
Et cape Cœleſtem (Te dignam) Diva, Coronam.

Augustiff. & Defideratiff. Reginae MARIAE.

PHYLLIS. Pastorale Carmen.

Melibæus, Tityrus.

Mel. **T**ityre, formosi pecoris formose Magister,
Tityre, Quo teneras fors defendente capellas,
Exigui fortuna gregis, fractæque resurgent
Ruris opes; Tecum si lamentabile fatum
Phyllidis obstupui; Tecum si verba notavi
Ultima, & extinctos clausi morientis ocellos;
Cur non muscoso gemini recubamus in antro
Pastores, Dominamque pii ploramus ademptam?

Tit. Quin age, siquid habes queruli solamen amoris,
Et trepido lugubre premis sub pollice Carmen:
En, istam, Melibæe, dedit tibi Phyllis avenam;
Hanc ego, quæ nuper crudelia fleuit IOLÆ
Funera, feralem digitis aptabo cicutam:
Dum mihi Dextra recens spirat languentia Nymphæ
Brachia; dum vultus stimulat fugientis, & hæret
Dulcis adhuc cupidis anima intercepta labellis.

Mel. Quippe minas superum, & fati prænuntia signa
Territus agnovi; Palmam cum forte virentem,
Palmam, quæ medio stabat celeberrima luco
Fulmen ab obliquo veniens detorsit, at illi
Et caput, & lacero pendebant brachia trunco.
Dii prohibete omen, dixi, Dii Phyllida fervent!
Dii meliora piis, populo meliora merenti!

Tit. Et memini, ingratis cum jam valediceret Agris
Sacra manu Vittasque ferens venerandus IOLAS;
Ut viduos Pastore suo miserata colonos,
Ipsa genas sparsit lachrymis; charique recentem
Vatis inundavit tumulum. Nunc ætheris alti
Per spatia, excelsum gradiens, lucisque meatus
It, redit, & placidum quærit pia Phyllis IOLAM.

Mel. Quis vel Hyperborei crudelior incola Cœli,
Vel Rhodani invisus Pastor male fidus ab undis,
Non tum dura gravi solvisset pectora fletu;
Cum Dryadum pullata cohors, Nymphæque frequentes,
Mœstaque cum Nymphis planxit *Galatea* sororem?
Alma soror percussa sinus *Galatea* patentes,
Alma fugit, rapidisque gemit lachrymabile Ventis.
Illi per Campos querulo rumore feruntur,
Mobilibusque Ornibus Dominæ suspiria narrant.

Q

Tit.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Tit. Dii, (meminiftis enim) quoties, dum ruſtica DAPHNIS
Ad ſtabula invigilans, alienis arcet ab hædis
Quos vel Boyna lupos nutrit vel Sequana tigres;
Illa domi teneros concludit ovilibus agnos,
Incuffitque pedum refugis Pulcherrima Capris!
Nunc latus in vidua, DAPHNIS proſternitur herba,
Et dolet Occiduos Agri confortis honores.
Illum ſolliciti fido ſermone coloni
Solantur, mulcentque hærentem pectore morbum:
Nequicquam: Auritis reſonat nam Phyllida ſylvis,
Phyllida crudeles ſuperos, & fidera poſcit.

Mel. Credite Paſtores. Thamifinis æmula ripis
Flebile Moſa gemit, Vahaliſque reſuſa per agros
Negligit aſſueto fluctus advolvere Ponto.
Phyllis acum veſtras, pia Flumina, ſtrinxit ad undas;
Nec Batavas perpeſſa ſitu torpeſcere matres,
Dædaleo artifices intexit pollice Veſtes.

Tit. Phyllis opus niveum niveis deducere palmis,
Et paribus docuit filum connectere nodis:
Ex illo omnis Ager calathis fervere ſolutis,
Tenviaque ingenuas penſa exercere Puellas.

Mel. Quo miſeranda fugis? Tibi telam invidit Arachne,
Formoſas Atalanta comas, Ariadna coronam:
Quid tamen iſta juvant; ſi, Te reparante caniſtros,
Abrumpunt tetricæ currentia ſtamina Parcæ?

Tit. Heu miſeranda fugis! veluti cum menſe reducto
Aurea deſtituunt recidivam cornua Lunam:
Nec prodeſt, toties cæcas quod lumine Terras
Juverit, & ſocia fraternum lampade Currum.

Mel. Aſpicimus? Jam nulla cibos Animalia curant,
Gramen ovis, cervi frondes, aut vimina capri.
Quis tamen iſte Aries cytiſum modo carpiſit in umbra
Improbuſ; atque indiſta gregi jejunia rupit?

Tit. Nunc armata gelu Tellus, nunc imbribus Agri,
Uſtaque conſtrictis frigent Vineta racemis:
Æternuſ frigete: Jugis nam Phyllis ab iſtis
Phyllis abeſt, aliuſque beavit amabilis Orbem.

Mel. Quid mihi, quæ certis redeunt armenta ſub horis,
Rura quid & ſegetes, quid Tityrus aut Melibœuſ,
Quid mare, quid cœlum, quid Numina, Phyllide dempta?
Hoſ Ego nunc calamos, dextræ geſtamen iniquuſ,
Frango leves calamos, fractoſque relinquo ſub auras.

Fors

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Fors illos viridante aliquis sub tegmine Pastor
Inveniens, caneret faustos ignarus Amores,
Et daret immeritæ carmen lætabile cannæ.

Tit. At mea funereæ semper devota Cupressò
Fistula pendebris. ----- sic dum luctabitur arvis
Jupiter imbre furens, sylvasque impune lacescent
Æolidæ Venti; blandis Tu Vocibus Euros,
Euros, aut Zethæ gelidum remorata parentem,
Phyllida, Pastorumque pios testabere luctus.

Edm. Chisbull A. M.
C. C. C. Discip.

CÆfareos dum mœsta gemit Rhedycina Dolores,
Interitumque Tuæ luget, Gulielme, Mariæ,
O! Princeps miserande! ô Tantis luctibus impar!
Accipe quas fundit socias, Tibi juncta, Querelas.

Regales cecinit, jamdudum læta, Triumphos,
Exuviasque Tuas, & adhuc memoranda Mariæ
Parta Tropæa manu, atque utriusque in Vertice Laurus
Florentes, & Amico innexas Fœdere Dextras:
At nunc Angliaci queritur Divortia Sceptri,
Imperiumque avulsum, & Dimidiata Coronæ
Munera, Fascesque abruptos, Diademaque fractum.

Sic cum conjuncto fulserunt fidere Fratres
Oebalii, & tenere simul Moderamina Cœli;
Nulla exorta Procella quietam exasperat Undam
Stat placidum Maris Imperium, & Neptunia Regna
Strata jacent, longumque Silentii Pace fruuntur:
Sed cum Pacificum divisim Lumina spargit
Sidus Utrumque sua, & Pacatum deserit Orbem,
Æquora subvertet, Rectore carentia noto
Atque infausta dabit metuentibus Omina Nautis.

Cum sacras depasta Genas, super ora vagata est
Execranda Lues, quas non prensavimus Aras?
Cui non Vota Deo tulimus? sed Fata reposcunt
Dilectos Manes, & non Reparabile Funus.

At Tu nunc damnis parce exultare Britannis
Borboni, Tibi restat adhuc Ultricibus armis
Nassovus, vertetque parantem Gaudia vultum.

Univ. Oxon. Pietas in Obitum

Nec Tu Luxenvorge tueberis amplius Hostem
Præsidio, aut Trepidanti Umbram præstabis Amicam.
Tu redimis lapsam Propria jam Morte Mariam,
Ostendisque Tuo Regi Præludia Fati:
Te quoque nunc, Lodoice, Orbatum Vindice Dextra,
Atra dies manet, & longum expectata Ruina.

L. Frewen Arm. fil.
Coll. Magd. Comm.

DUm cupit instanti, Regina occumbere Morbo,
Et primum attoniti, jam videt, ora, Viri:
Cede, precor, Dixit; Proprii, non, pœnitet ictus,
Pectoris at nequeo Vulnera ferre Tui.

Tho. Green Armig. fil.
Coll. Æn. Naf. Com.

DUm galeam externis quassat Gulielmus in oris,
Exprimit absentem Diva Maria Virum.
Ille armis superat trepidantem ad fulmina Gallum,
Illa domi Britonas flectit amore suos.
Fortunati Angli gemino sub Numine tuti;
Dum gerit hic Martis, Palladis illa vices!
Finieram; sed lugubre Carmen præcipit atra
Melpomene; invisos cogor inire modos.
Eheu! nunc rerum vetus interrumpitur ordo,
Et populo insolitus surgit in ora dolor.
Eheu! quos edit confusa Britannia planctus!
Quos amens, quos non jactat ad Astra sonos!
Ergone sustinuit Conjux caruisse marito?
Sustinuit nupta sponsus abesse sua?
Ergo rupta quies Gulielmo est? ergo subibas,
Rex, pluviam, & noctes, & sine sole dies;
Ut tandem charæ spectares fata Mariæ,
Frigentique redux acciperere finu?
Quid tantum vel Galli auderent poscere Divos?
Non Lodoix tanti, & Gallia tota fuit.
Quin tu siste querelas: illi debita quanquam
Lamenta, & gemitus, & sine lege dolor.
Siste tamen lacrymasque Tuas, lacrymasque Tuorum,
Sit Tua, communis sit Tibi chara salus.

Tho. Hals ex Æde Christi sup. Ord. Commensalis.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Diva Maria, tibi seu jam de vertice tradit
Immortale decus, nitidamque Ariadna Coronam;
Sive tibi assurgens dat Cassiopeia Cathedram;
Sive novum Plauistro Te mavis addere sydus;
Sive illic fulges, qua juxta splendet Elisa,
Multa super rogicans Wilhelmo, multa Britannis;
Te quæcunque tenet cœli regio, aspice mitis
Angliacam gentem. Cunctos hic fervere cernas,
Funereosque tibi certatim solvere Honores.

Excudunt Alii spirantes marmore vultus
Officioque pio ponunt simulachra; perennes
Dant Alii Laudes, potioraque munera, versus.

At quis virtutes depingat carmine digno,
Diva, Tuas, pulchramque in pulchro corpore mentem?
Non Te defidiæ passa es torpere veterno,
Non luxu solvi; sed nunc Oracula sacrae
Historiæ evolvens, discis quæ Regula morum,
Quis superis adhibendus Honos, Reverentia templis,
Quis medius limes recto fecernat iniquum.
Nunc reputas quæ sint magnorum munera Regum,
Quæ dotes deceant, magis & diademate possint
Ornare, & rutilis gemmis superaddere fulgur.

Optima Wilhelmo consors Regnique, Torique!
Tu Tibi commissas rerum dum flectis habenas
Anglia nil metuit, tutusque Britannicus Orbis
Quamvis Cæsar abest; nequicquam multa minantes
Galli victrici circumstant littora classe.
Nequicquam frendens in vulgus murmura spargit
Seditio, atque minas & inania sibila jactat.

Quid memorem frontisque jubar, niveamque Juventam?
Divinos quid mille genisque oculisque lepores,
Cæteraque (ah!) nimium perituræ munera formæ?
Heu cadis, atque artus formosos vita relinquit!
Lilia sic, Narcissi, & fragrantès Hyacinthi
Exhalant dulces Animas, sic triste Papaver
Inclinat somno æterno labentia colla.

Ergo tota pio squallet mœsta Anglia luctu;
Et Procerum pullata cohors plangensque senatus.
Ipsi Hostes, ipsi flent, aspera pectora, Galli.
Wilhelmum ante omnes inconsolabilis urget
Tristitia; abscinditque comas, gemebundaque tundit
Pectora, & has mœsto diffundit ab ore querelas;

Univ. OXON. Pietas in Obitum

"Mene haud Boiniacis potuisse occumbere campis,
"Qua multa Angligenum pubes jacet inclyta, qua tu
"Morte tua foelix nimium, Schomberge, recumbis?
"Cur mihi tunc Humerum strinxisti vulnere vano
"Parca ferox? cur non vita hæc tum rupta fuisset?
"Sævior at potius cur demum in Conjuge servas
"Maestandum? hæc via sola fuit qua perdere posses.
Sic ait; & magno mærori deficit impar.

Quique tuas olim toties, Fortuna, procellas
Accepit vultu intrepido, quem nulla malorum
Pondera concussere, haud stratae Marte Catervæ,
Dejectæque Urbes, haud, si commune mirata
Exitium fracti cecidisset Machina mundi,
Cogitur huic uni saltem succumbere cladi.

Tu tamen ô Britonum Decus, & spes sola superstes,
Define jam, justo licet, indulgere dolori.
Vive diu! & gravior ne Te auferat alea belli,
Cautius incipias caput objectare periclis.
Sat Tibi militiæ exhaustum est, sat Marte tonantem
Te vidit Juvena, & tellus Belgica vidit.
Quin age jam, gladiumque tholo suspende Gradiivi
Emeritum; jam pacis amans & Nobilis Oti,
Inter victrices laurus tua tempora circum
Pacificis oleam ramis permitte vagari.
Bella Aliis mandes, sunt, fortia corda, Britanni,
Sunt animi vigiles, patiensque juvenia laborum,
Queis late Auriaci spargetur nominis horror.
Hic per subversasque Urbes, æquataque terris
Oppida, rumpet iter Parisina ad mænia victor:
Diis tamen auspiciisque Tuis; Ille afferet Alti
Imperium, campos tendit quacunque liquentes;
Atque tuas, segnes nequicquam, in Portubus uret,
Ludovice, rates, Romæ quatietve Cathedram
Ære immane tonans, Solium Odrysiive tyranni.
Interea his major cunctis, Wilhelme, triumphis
Ipse domi figes legum sanctissima jura;
Nusquam tutus erit vitio locus; alma redibit
Et Pietas, & cana Fides, Astræaque virgo.
En! iterum Augusti foelicia sæcula cerno;
En! iterum Maro nascetur qui Marte Togaque
Te clarum canet, & divina Æneide cœlo
Æquabit studiis illustrem utriusque Minervæ.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

INsequitur Mortem mediis Gulielmus in armis;
At fugit armatum Mors tremebunda Virum;
Indignata tamen vinci, repetebat acerbam
Corpore vindictam barbara foemineo:
Hoc rata forte dolo victorem vincere posse,
Altera pars animæ si modo præda foret.
Et ferme evicit: nam Quem non fulmina belli
Terrent, Hunc fatum Conjugis exanimat.
Qui toties potuit tumidas remeare per undas
Vix tandem è lachrymis enatat ipse suis.
Sic unum vulnus letho prope misit utrumque,
Neptuno & Marte est fortior unus Amor.

Gul. Haward. Gen. fil.

Coll. Univ. Com.

ALma Maria obiit, ceciditque Britannica Juno,
Eheu quis credat Numina posse mori?
Fama refert Superos olim subiisse dolores;
Vulnerat & telis sæpe Cupido Jovem;
Nulla tamen Divos fixit lethalis arundo,
Sed leve vulnus erat, mitis & hasta fuit.
Heu frustra querimur, rapuerunt invida fata
Reginam, & dulci rore sepulta jacet.
Rursus in Oceanum resoluta Britannia plorat
Defunctam, sacras & dolor auget aquas:
Dum lachrymas Belgæ, dum multas Dania fundit,
Gallus & invitis fletibus ora rigat.
Dum tanti fluctus tibi tot volvuntur ab oris;
Ne timeas classes, Anglia, sed Maria.

Rogerus Williams Coll. Mert. Port.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

A Spice qua pompa læti ſubſellia Cœli
Flagranti Princeps tabe perempta petit!
Fulgentes maculæ, rutilæque inſignia mortis,
Diis digna, æthereo lumine ſparſa, nitent.
In cognata anima ſeſe miratur Eliza,
Et nova ſcœminea parta trophæa manu;
Incenſas claſſes, & Celtica mœnia flammis
Dum divulſa ſtupet, propria geſta fileſt.
Anglia, liſte pios, Naſſavo ſoſpitem, fletus;
Viſ ſatis in Gallos Dimidiata valet.
Heroem in luſtu Tuque indue, Maxime Cæſar,
Ne, quem non fregit Gallia, frangat Amor.
Deſinat at vanos Lodoix celebrare triumphos,
Jam noſtra auſpiciis ſceptra Maria regit.
Quæ ſibi commiſſas prudens tractavit habenas
Imperii, atque Hoſtis contudit arte dolos;
Ut jam Borbonios depellat fortius ignes,
Armari mavult fulmine Diva manus.

Ric. Smalbroke A. B. è Coll. Magd.

VOs quibus aut medicas indulſit Cynthius artes,
Aut dedit arguta fila movere lyra.
Carmina quid valeant fruſtra tentatiſtis & herbæ,
Nec vincit tetricas Muſa, nec herba, Deas.
Immeritam extingunt lethali peſte Mariam
Inviſæ pueriſ Virginibuſque notæ.
Jam Nymphæ comites opera interrupta relinquunt,
Labitur è tremula pendula tela manu.
Præcipua ante omnes raptam dolet Anna ſororem,
Nec metuit tenerum lædere ventris onus.
Ille etiam parvis qui nunc exultat in armis,
Et geſtit patrui bella referre puer:
Te plorat, quærens galeas, enſeſque Nepoti
Mittere quæ ſolita es, dona, Maria, Tuo.
Sed damus hiſ veniam lacrymis: Tu maxime Cæſar,
Quem nimium juſtus, ſed nimis, urget amor;
Haud ultra indignos Lacheſi permiſſe Triumphos,
Quaque ſoles fati deſpice fronte minas.
Jamdudum afflictiſ nimium miſerere Britanniſ,
Et Tibi ſi noliſ parcere, parce Tuiſ.

Job. Robinſon Aedis Chriſti Alumnus.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

NON usitatis, Musa, doloribus
Jam plange, sacram Nœnia polluit
Vulgaris Urnam, languidæque
Funera dedecorant Querelæ.

Jam si qua forsan lugubrius sonet,
Hanc nocte Chordam, mœstaque fit Chelys,
Ac qualis egit luctuosas
Flebilis exequias Elisæ.

Et Ipsa Gentis Sceptra Britannicæ
Maria gessit, non sine Gloria,
Nec indecora Pace, & Orbi
Angliaco dedit æqua Leges.

Hanc gens salutis Belgica Vindicem
Agnovit ultro, grataque gestiit
Servire, quamvis olim Iberi
Ferre jugum toties proterva.

Arteſque, Cæsar, calluit Imperi
Maria, non Te Compare Particeps
Indigna, versavitque nostro
Non tenues super Orbe Curas.

Ut Te remisit, scimus, ad arduos
Belli Tumultus, interea Deos
Votis laceſſens; utque læto
Te Reducem Gremio reſovit
Fessum Triumphis: dum rogat anxia
Ne Te Periclis fervidius dares,
Parcasque Virtuti, Metuque
Vulnera sollicito requirit.

Sed non eadem tempore postero
Manus Capillos impediunt Tibi
Victricibus fertis, nec Ulnæ
Excipient Dominum reclinem.

Jam per venustas dira Lues genas
Impune foedis intumuit Notis,
Et tetra morborum Caterva,
Multiplici male foeta Peste,

Pulchros per Artus Viribus æmulis
Grassata late, Pœoniæ manus
Secura, & insolens vel Artes

Spernere Ratlivii, tuosque
Galene, succos; nunc celebret suos
Febris Triumphos, jactet & improba

S

Donare

Univers. Oxon. Pietas in Obitum

Donare miti se Mariæ
Terrificam potuisse frontem.
O! si canoræ rite sciens Lyræ
Nervos potentes pulset, Imagini
Qui Spiritum vanæ reducant,
Atque Animam cieant ab Umbris!
At frustra inanes (heu!) temere Pii
Molimur Ausus; ferre retro gradum
Non Dii dederunt, hoc nec Ipsæ
Hannefii potuere Chordæ.

J. Wallis

è Coll. Magd.

Ad Reginae famulas.

Ducite vos telas, Divæ vos cura puellæ,
Duxit & artifices vestra Maria colos;
Texite purpureo variatum murice flamen
Inque ostro extinctæ vivat imago Deæ.
Hic gemma Augustos, hic reddat purpura, vultus,
Si dabit hæc oculos, si dabit illa genas:
Gallorum hic classes volvant incendia, Nereus
Ardeat, inque rubro vellere flamma tremat;
Parte alia cingat morientem turba Mariam;
Atque gemant omnes, nec tamen ipsa gemat.
Quin flenti immistas vos ipsas pingite turbæ,
Plurimaque in nitido mœreat ore Venus.
Illic ingentes Gulielmi ponite luctus;
Ponite (si qua potest credere fama) metum.
Hæc agite, in tela sic vivent ora Mariæ,
Dumque refert illam, tela perennis erit.

Beane

Ædis Christi Alumn.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

QUO tibi, Radlivi, quo succi abiere potentes?
Quonam herbæ, Lymphæq; atq; artes mille medendi?

Siccine ab ægroto depellis corpore morbos?

Siccine Plutonem fallis, sic Tartara ludis?

Quam mihi nunc medicos, & fata laceffere, & acri

Insanire libet versu! sed carmina nostra

Nil medicos tangunt; tantum demissa ferentes

Lumina, clamorem tollunt, tristemque ululatum.

Tempus erat, quo prima salus mortalibus ægris

De cœlo lapsa, & nostros Deus induit artus;

Quum primum Regina, tibi gravis irruit æstus,

Et tenerum infecit corpus fœdissima pestis;

Scilicet ille dies luctus, primusque malorum

Causa fuit, longo qui solverat omnia luctu.

Dum festas agimus luces, epulisque vacamus,

Fit subitum tectis atque illætabile murmur,

Et sonus auditur gravior, crebrique tumultus,

Atque importunus dolor interpellat ovantes.

Nassovus patrios longo post tempore fines

Vix dum respexit, dilecta que rura revisit;

Quum jam te eripuit nobis, & merfit acerbo

Funere nigra dies, & ineluctabilis hora;

Ergone tu reducem sic consolare Maritum?

Siccine defesso præbes solatia Regi?

Heu miser, heu, tantis nequicquam erepte periclis!

Frustra tu pelagi scopulos, infesta que saxa

Ventorumque minas, tempestatesque sonoras;

Frustra inimica virum, Lodoicique agmina frustra

Vicisti, Gulielme -----

Scilicet ut patriam videas crudelibus actam

Luctibus, & sponsæ mœstissima funera cernas.

Eheu quam vario volvit mortalia casu

Instabilis Fortuna, & cæco in turbine versat!

Hæccine, quæ regni dudum tractabat habenas,

Et leges posuit, folioque sedebat in aureo?

At non omnino misera, aut deserta fuisset

Anglia, nec tanto succumberet ægra dolori;

Nec cineres, Regina, tuos, neque funera fletet

Nassovus, tantis neque fletibus ora rigaret;

Siqua illi soboles, siqua esset parva Maria,

Quæ vultu tantum, quæ te tantum ore referret,

Univers. OXON. Pietas in Obitum

Luderet aut læta siquis Gulielmus aula ;
Diis aliter visum est, & ne nimis Anglia tantis
Læta foret donis, te nunc Deus ire per umbras,
Et loca sēta situ cogit, noctemque profundam.

Joannes Dix

è Coll. Mert. Port.

F Ugisti infidias, & mille Pericula ; sacrum
Tangere nec poterant Tela inimica Caput ;
At Tua cum fato occubuit Calphurnia, Cæsar ;
Inveniunt facilem jam tua fata viam.
Languescis moriens, animam comitatus euntem :
Tam fatali ambos fœdere junxit Amor.
Sed vivis tandem, Cæsar, justusque Mariæ
Jam perit amissæ, Te redeunte, dolor.
Vivis ! & æternum Angliacis dominaberis oris ,
Nec poterunt Domino Fata nocere suo.
Nil metuas in Bella ruens : Hoc vulnere, Cæsar,
Credibile est solo Te potuisse mori.

Beaumont A.B.

Coll. Nov. Soc.

H Aud fecus ac rigidis quondam Gradivus ab armis
In Paphiæ rediit mollia Vincla Deæ
Sæpe, Maria, tuos fuso Nassovius Hoste
Gestiit in blandos se retulisse finus.
At nunc (heu !) plorat tristis Regale Cadaver,
Et queritur lachrymis Funera digna suis.
Anglia funesti gerit atra Insignia luctus,
Cumque suo pariter Cæsare mœsta gemit.
Ipsa suos miscet fletus quoque Gallia, Vestro
Quod magis Exitio jam, Lodoice, vacet.

Thom. Brodrepp

Coll. Magd. Schol.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Quis Deus claros celebrare vita
Posthuma doctus, titulos perrennes,
Et tibi condet momumenta famæ,
Diva Maria ?

Induat totas Polycletus artes,
Supplices gentes, foliumque ducat,
Atque adhuc vivos simulet Mariæ
Marmore vultus.

Fata Reginae referens Apelles
Somnio stratum Venerem decoro
Pingat, aut raptam super alta curru
Sidera ducat ;
Tuque, seu Delon habites, Apollo,
Sive Parnassi spatieris oris,
Dive, nunc adfis, humeros amictus
Nubibus atris ;

Qui potes Regum memorare fata,
Et Ducum casus citharam pererrans,
Defleas casus, & iniqua Nostræ
Fata Mariæ.

Occidit Regni, foliique Lumen,
Occidit mundi Decus, & columna,
Occidens totum tumulavit uno
Funere mundum.

Forma non Divam potuit tueri,
Alta nec virtus, Patriæve vota
Supplicis, duras potuere leges
Flectere fati.

Impius late violavit artus
Morbus, & Pestis maculosa stravit
Membra non uno superanda letho
Mille venenis.

Civium Quis jam gemitus, metusque ?
Quis tuos, Cæsar, memorare luctus
Possit infandos, misere aut furentis
Mentis amores ?

Qui tot immotus rapidis cadentes
Præliis turmas, aciesque fusas
Viderit bello, haud potuit Mariam
Ferre cadentem.

Voce ter dixit trepida, Maria,
Optima ô Princeps, meliorque Conjux,

T

Terque

Univerſ. Oxon. Pietas in Obitum

Terque labentes moriens reliquit

Spiritus artus :

Suſcitant Cives animum cadentem,

Et ſovent dictis, " Morientis una,

" Vive, ſpes gentis, geminam ne Eclipſin

" Sentiat Orbis :

" Vulnus æternum cecidit Maria,

" Aſt habent ipſi ſua fata Divi,

" Deſicit Phœbus, patitur ſuoſque

" Luna labores.

" Serus in cœlum redeas, tuiſque

" Lætus interſis Pater, & tuorum

" Civium cuſtos, tuaque & Mariæ

" Tempora Vivas.

" Tu potes nobis renovare vires,

" Tu metus ſedare, gravesque lites,

" Tuque per gentes equitare Viſtor

" Sufficis Unus.

Edmund Bray

Coll. Nov. Soc.

Qualis celfa ratis quam venti turbine vexant,
Quando ſimul Zephyrus, Libſque, Aquiloque ruunt,
Fruſtra cunctorum junctis obſiſtere turmis
Nititur ; à tumidis victa voratur aquis:
Talis morborum ſocia vexata caterva,
Quæ ſimul irruerat, victa, Maria, jaces.
Victa jaces ſubita mortis diſſecta procella,
(Nam rapiunt magnas triſtia fata Deas)
Vix dum vernantis decerpto flore juventæ,
Una ſalus patriæ, ſpesque, decuſque, tuæ.
At nihil egerunt crudelia numina, vitæ
Rumpendo propera ſtamina mœſta manu ;
Ad laudem ſatis hoc faciet ; quod deſuit annis,
Supplet conſiliis Anglia ſalva Tuis.

Joſephus Muſgrave Bar. fil.

è Coll. Univ.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

DUM fibi præreptas metuit Venus æmula palmas
Et vinci forma, pulchra Maria, tua ;
Infernas adiit sedes, Plutonis ad umbras
Inde refert, tristes, agmina sæva, lues.
Spicula dira quatit pulchris metuenda puellis,
Et pulchro informes fixit in ore notas
At frustra est mortale decus periisse Mariæ ;
Divina æternum parte superstes erit.

K. Eyton A. B.

è Coll. Jesu.

CUM prope sopierat mœstos Ecclesia luctus
Præside divulso, & ficcis lapsura pependit
Rara genis lachryma, & vultus rediere sereni,
En ! questus iterum tristis renovare priores
Cogitur, & largis humectat fletibus ora.
Regalem luctu funestam cernimus urbem,
Et gravidas curis nubes, lugubre nigrantes,
Supra apicem mœstas pendere, & lambere turrets
Aereas, Thamisiſque patrem sua flumina largis
Augentem lachrymis, fundum, tristesque petentem
Ulvarum latebras, tacitæque cubilia ripæ.

Nos etiam in Divas dominari fata dolemus,
Nec posse instantes virtutem avertere Parcas.
Si pietas, si prisca fides, si reddita terris
Iustitia, & leni ridens clementia vultu,
Flectere fata Deum, stabilemque abrumpere legem
Parcarum possent, etiam hic abrupta fuisset,
Anglia nec tanta gemeret viduata Parente.

Pullati incedunt proceres, & turbidus aulam
Deseruit strepitus, jam fœmineo ululatu
Tecta sonant, gemitusque atque illætabile murmur
Ædibus auditur, tacitusque urbi incubat horror ;
Cæsaris Augustam, tristes caligine spissa,
Frontem onerant nubes, & misto regia luctu
Majestas, aditusque ingens erumpere tentans
Luctatur dolor, & lachrymis ebullit obortis.

Sic dolet absentem lugens Philomela maritam,
Cui nidi implumes, queruli, &, communis utrique

Univers. Oxon. Pietas in Obitum

Cura, domi nati, solitis cum conjuge rapta
Indiget auxiliis; victu neque sola ferendo
Sufficit, illa implens ferali carmine sylvas
Flet noctem, positis mœrentem durus arator
Retibus implicuit, viscove tenace fefellit,
Parvulus & lacerat Corydon, aut rustica Phyllis
Enudat plumis, & lato pollice versat.

Haud aliter luget, crudeli funere raptam,
Consortem imperii Cæsar; dum victor ad altum
Aut tonuit Boynam conjux, Senonumve fugaces
Impulit ense globos, vel celsas terruit urbes,
Illa domi sancto prudens stipata senatu
Jura dabat, placida & populos in pace regebat:
Maturam cœlo nunc Dii rapuere, nec ultra
Immeritos tantis dignantur honoribus Anglos,
Ipsa sed è cœlis funestum despicit orbem
Sublimis, juxtaque umbram fœlicis Elisæ,
Jam cœli decus, accumbit, dum lætior æther
Festum agit, & tanta sibi plaudunt hospite Divi.

John Rogers

C. C. C. Discip.

Abstulit Divam, didicitque sacras
Parca crudelis violare sedes,
Atque non unum (licet uno in ictu)
Spargere funus?
Hactenus Regum tumulos hiantes
Flevimus tuti; propiora tandem
Ultra sunt uno placidam quietem

Fata sepulchro.
Jam domos gressum tulit ad supernas
Maximum Famæ Decus, & Mariam
Gratus agnoscit superum tumultus
Murmure læto.

Illa, lætatis quasi nota Divis,
Exhibet vultum facilis decorum;
Turba cœlestem stupet in recenti
Hospite formam.

Sensimus tandem numerum sororum;
Hic Rogus multas docet esse Parcas:
Una non tantum potuit secare

Dextera filum.

Henricus Lee ex Æde Christi.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

O Qua calentem nos properabimus
Tuam favillam spargere lachryma ;
Regina, quam lethi sagitta
Vis rapuit metuenda certa !
Nuper Britannis imperitaveras
Insigne plebi præsidium tuæ,
Olim imperi jam corruentis
Grande decus columenque firmum.
Munita forti vi sapientiæ,
Nostri potens, atque ipsa potens tui
Eras. Modis magnos honores
Quam vereor tenuare parvis !
At non filebo quam pietas tua
Intaminata, & rara fides, fuit.
O pectus, ætas cui nepotum
Non pariet simile aut secundum !
Maria, nervos illachrymabili
Morti licet concesseris & cutem ;
At vita longior redibit
Per titulos, memoresque fastos.

*Thom. Pelham Equit. Aur. fil.
sup. Ord. Commens. ex Aula S. Edmundi.*

Quis dolor, (heu!) nitidos tantus turbavit ocellos ?
Obruta cur lachrymis Aulica turba jacet ?
Quæ modo Syrenas solitæ superare canendo,
Et facili gressus conglomerare pede,
Nunc tantum gemitus Nymphæ, & suspiria norunt,
Pectoraque imbelli plangere nuda manu.
Non citharis animus gaudet, fidibusve canoris :
Carmine non curas Musa jocosa levat.
Nulla Venus molles carpit secreta medullas :
Immemor est blandi mœsta puella Proci.
Sollicitas moribunda tenet Regina ; nec ullam
Edere jam vocem frigida lingua valet.
Conjugis à charo pendens mœstissimus ore
Regius, ah nobis vive, maritus ait.
Ter conata illic oculos aperire natantes ;
Ter visum errantem nox inimica premit.
Jam tua, Radlivi, frustra medicina paratur ;
Nulla salus, non si magnus Apollo fores.

U

Guil. Reading è Coll. Univ.

Univ. Oxon. Pietas in Obitum

QUæcunque astiteris morienti Nympha Mariæ,
Mox oculos tremula claudere iussa manu:
Fare, age, quam placido pietatis conscia vultu
Parcarum horrendas audiit illa minas!
Non morbi terrent: juncto licet agmine, plures
Inficiant variis candida membra notis.
Cum tamen infando Regem indulgere dolori
Vidit, & incomptas dilacerare comas;
Cum Proceres, Plebemque imo de corde gementes
Aspexit, tristi talia voce refert:
Mors mihi nulla gravis; sed quæ tibi, maxime conjux,
Quæque tribus regnis, hæc mihi sola dolet.

Edm. Cook

Coll. Mert. Commenf.

QUID Parca sævo læta negotio,
Festiva luctu gaudia polluit,
Pompasque, sacratosque mœstis
Funeribus, maculat Triumphos?
Heu rupta sævi turbine funeris,
Umbras filentes, & gelidos adis,
Maria, manes. O Tuorum
Deliciæ, dolor ô Britannum!
Maria Belli fulmen amabile,
Fœdavit æquor sanguine Gallico;
Navesque Celtarum resorbens
Unda fretis tulit æstuosis.
Hinc chariorem lætior ambiit
Pressis lacertis Auriacus Deam;
Accendit & victrix Gradivum
Infolitis Cytherea flammis.
Quod si sepulta restat amabile
Si quid Maria, si lachrymæ movent,
Precèsque mœstorum Britannum;
Ne rigido, Gulielme, Marti
Oppone pectus: sis memor ô Tui,
Auguste Princeps, sis Britonum memor,
Tu sola restas opes, perempta
Solus amor Britonum, Maria.

Adam Langley

Ædis Christi Alumn.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Quifquis inexpertus forti confidere Divæ
Audet adhuc, nimium fallacis nescius auræ :
Everfos Britonas, & lamentabile regnum,
Et lachrymas rerum videat, tristesque cadentis
Semideæ cineres, supremæque fata Mariæ.
En decus ereptum, & languentis fulgur ocelli
Tenve micans; sparsasque comas, ignesque genarum
Extinctos; Paphiique immensa opprobria regni!

At non talis erat reducem cum Heroa Wilhelmum
Accepit gremio, cadesque & bella frementem
Mulcebat dulci amplexu: Ille accline ferebat
Divæ humeris caput, & molles spirabat amores,
Suave tuens, pectusque & lactea colla lacertis
Usque fovens, liquidis stillabat gaudia labris.

Coelicolæ invidere omnes, lethoque Mariæ
Devovere caput, simul atras verberat auras,
Immortale odium spargens Libitina, manuque
Terribiles quatiens angues, afflavit odorem
Immundæ Stygis, & sævi contagia morbi:
Protinus ardentem papulam, & simulantia fungos
Tubera cernere erat, sociam dehinc ignea Febris
Conjungit flammam, & lethali fulget in ostro.
Heu satis ô nullis unquam execranda Camœnis
Nomina; & immeritæ scabies injuria formæ!
Nusquam frontis honos, aut pulchri gratia vultus,
Apparent: late sævo ingruit aggere pestis,
Informesque struit, fundamina mortis, acervos.
Languentesque rosas, turbataque lilia passim
Aspicere est, summum volitare & lambere collum.

Labentem interea Divam Gulielmus in ulnis
Sustentat, lachrymisque humectans grandibus ora,
Nescio quid superos, crudeliaque astra querelis
Incusat: Terra illa oculos defixa decoros,
Languescit moriens. Quales per mollia prata
Purpureæ violæ defesso in caule trementes,
Torpent, aut nimio perfusa papavera somno.

Ille ut luctantem jam jamque extrema morantem
Conspexit, subito confusus turbine rerum,
Volvitur in præceps, animamque effundere cœlis
Optavit, comitemque una sese ire per astra;
Fata vetant: redeunt simul illi in corpore vires,

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Exhalatque Maria animam, tenueſque per auras
Incedit Diva, & ſubjectum deſpicit orbem.

At quæ lugentem Gulielmum, & inania verba
Fundentem, & fluvios lachrymarum, carmina pingant ?
Plenior haud exit Thamifis, cum vere ſolutus
Excuffit glaciem, & querulos vehit amne lapillos.
O quoties ejuſdem optat perjuriam morbi !
Et regnum & vitam vellet pro Uxore pacifci !
Nunc ſe componit juxta, nunc pallida figit
Oſcula deſunctæ, & ferit aurea fidera luſtu.
Qualis populea Turtur viduata ſub umbra,
Ereptam deſlet ſponſam, quam multa precantem
Unguibus accipiter ſævis diſcerpfit, at illa
Sola fugit, ramoque ſedens, cava pectora roſtro
Tundit, inexpletum mœrens, miſerabile carmen
Sylvæ iterant, imiſque gemit de montibus Echo.

At Tu parce ſacris lachrymis jam, Dive, doloremque
Extenua ingentem, atque undantes corripe habenas
Imperii, & mœſtam quanivis minus abnue vitam.
Te maneat Lauri & Lodoici gloria victi :
Illa Deos Divaſque inter ſecura perennat
Sæcula, & has forſan curas miſeratur inanes.

Gul. Itchenor. C C. C.

SI maſtandam olim natam ploravit Atrides,
Si tangunt tantum triſtia fata Ducem ;
Pauliſper juſto indulge, Gulielme, dolori,
Nam meruit lachrymas ſponſa Maria Tuas :
Nec deerunt comites ; en Tota Britannia luget !
Sic quondam flevit funus, Eliza, Tuum.
Quid properas lacerata comas Elegeia flere ?
Ne citius juſto fata venire dole :
Triſtius eſt letho lethi genus, horrida vultum
Peſtis habet, roſeus fugit ab ore decor,
Ipſaque crudeles violarunt oſcula morbi,
Heu formæ invidit ſuſpicioſa Venus !
Hac ergo voluit Te morte perire, Maria,
Ne Martem poſſet forma movere ſuum.

Joannes Gilman

è Coll. D. Joh. Bapt.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Hætenus Angliaci lætantes arma Gradivi
Enthea, successusque novis successibus auctos,
Et soles puros canimus: nunc altera Rerum
Forma vocat, tegitur ferali laurea taxo,
Scuta virum, galeasque truces, Vexilla, Triumphos
Obruit atra dies, unaque involvit in Urna.

Illam non ficto pullata Britannia luctu
Prosequitur; ponensque suas Rhedycina corollas
Mœret, inexhaustis humectans carmina guttis.

Illam Diva Themis, Themidisque palatia doctæ
Voce quieta petunt; viduataque jura requirunt
Quæ demum vel Regna Fori impacata gubernet
Dignior, aut dubias Regnantum ponderet artes.

Illachrymant damnati urnæ, rigidæque secures
Per populos grassantur, agit Vindicta triumphum,
Nec reus inveniat quod jam deprendat Asylum.

Curia surreptam luget spoliata Dionen,
Quæ vicit niveo ridentia lilia cultu,
Et micuit nitidis decus exemplarque puellis,
Prælucente choro; merito & sibi plaudere visa est
Siqua percussæ radiavit luce Mariæ.

Ingeminat fletus, & versis ingemit hastis
Miles, & in mediis horrent tentoria castris;
Hic jacet innocuo demens convicia cœlo,
Cur morbum invisum non protelarit Apollo;
Cur tibi non totam prætenderet ægida Pallas;
Ut tibi fervarent solium, & nutantia Sceptra,
Sceptra Semiramio plusquam vibrata lacerto?

Sic personato squalent proscenia luctu
Cum Boadicca cadit; triste aut subiere feretrum
Elisæ atrati Proceres: sic Daunia pubes
Mœsta bipenniteræ deflerunt fata Camillæ.

Interea Rex ante alios mœstissimus omnes
Reginam amplexu molli fovet, usque dolenti
Accubat, eventus & spes vix concipit ægras.
Mergitur atra lues, hæserunt tegmine summæ
Pigra venena cutis, lethalia vulnera cæco
Marte datura; manus jam Ratliviana fatiscit,
Et Divus medicis senior Mortonus in armis.

At Rex, ut vultum aspexit morientis & ora,
Ingemuit; casuque animum concussus acerbo
Proruit ad terras; sed eum fovere Medentes

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Acciti, famuli collapsum in fulcra reponunt.

At Regina oculos media jam in morte natantes
Suſtulit, effuditque has imo pectore voces.

Præconcepta tibi quid ſunt mea vota dolori,

O Conjux dilecte? meæ ſic gaudia vitæ,

Sic rediit toto ſperata à corde voluptas.

Purpura jam tergo ſatis, & Diademata fronti

Arriſere, vocant ſupera ad convexa volentem

Fatorum me juſſa, atque irrevocabilis Ordo.

Tædia jam regni, mihique intractabile pondus

Pono libens, pono arma meis non æqua lacertis.

Conſcia mens recti morienti in pectore plaudit

Meque fidem ſervaviſſe & connubialia jura :

Tu tamen abreptæ lachrymas ne impende favillæ,

Multa nec atrato ſtipata ſatellite Pompa

Tranſeat ; en meriti mihi jam referuntur honores,

Sic cecidiſſe juvat. -----

At tu, quem longe invictum ſtupet Anglica virtus,

Ne pereant tria Regna, cave ; Mavortius ardor

Fulminet in Gallos iterum, nova bella capeſſat.

Tu fræna imperio populos, Rectique tribunal

Protege ; nec raptæ pigeat meminiffe Mariæ.

Iret adhuc in verba dolor, ſed ferrea Clotho

Immatura jubet Lacheſin diſcindere fila ;

Paruit, æternus noctis ſopor urget Ocellos.

At Vos, Heroes, (quos grato Henricus amore

Agnovit comites, dedit & ſuper æthera fama

Tantum non Mauſolæo ſonuiſſe ſepulchro)

Pandite divinas, ſi qua patet Area, ſedes ;

Incrementum ingens, toto & ſpectabile cætu

Accipite ; indulgens letho duo maxima dona,

Corporis exuvias vobis, animamque Datori.

Humph. Pitts A. B. è Coll. Wadh.

Qualiter Auſonio corda exultantia Circo
Infestum ſubiti terruit hoſtis iter :

Taliter & pavidis Feſtorum inſignia nobis

Reginæ abripuit nuncia fama necis.

Hora tulit ferias, te viva, quæque, Maria ;

Nunc Feria ex imo eſt Annua lapſa ſinu.

Jam frangat numeros feſtivi Muſa Decembris ;

Gaudia non renuunt, te moriente, mori.

Hugo Winne Coll. Jeſ. Schol.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

DUM subit occasum *Reginae* stella *Mariae*,
Desperant alium *Regna* *Britanna* diem :
Desinat iste metus ; renovant sese *Astra* cadendo ;
Sic reparant gratas *Sidera* quæque vices :
In summæ exoritur *Regina* cacumine *Sphærae*,
Nec tria, sed mundi singula *Regna* videt.
Nunc hominum *Curas* sublimi spectat ab *Arce*,
Et, quæ nos flemus, *Funera* læta putat :
Cum nequit ipsius *Lustro* superaddere *Terra*,
Cæli *Felices* pergit adire *Thronos* ;
Nempe, ut maturæ labuntur ab *Arbore* fruges,
Aptatus cœlo *Spiritus* *Altra* petit.
Regia, quam flemus, *Conjux* *mortale* patravit
Nil, nisi quod gentis crimina *Morte* luit :
Divino id quoque *Consilio* ; ut traducere *Vitam*
Quos docuit, *Mortis* grande doceret *Opus*.
Hoc nos soletur ; quod, *Luna* absente, superstes
Sol viget, & mœsto spargit in orbe *Jubar*.

Thom. WIFE è Coll. Exon.

QUis jam *Cygneos* audet promittere cantus ?
Quis mœsto dulcique simul modulamine vates
Extinctæ poterit manes placare *Mariæ* ?
Centenis in luctum oculis non sufficit *Argus*,
Totumque in lachrymas *Heliconæ* *Mariæ* requirit :
Quam non *Phœbeis* sanat *Ratlivius* herbis,
Hanc nec *Apollineas* exercens *Orpheus* artes
Si tristi cum voce movebit flebile *plectrum*,
Optatam superas nunquam revocabit ad auras.
Hanc nec flere satis poterit cui tempora laurus
Circumdat dives, qui certa ad præmia cantat.
Ergo neque *astra* voces crudelia, nec minitantes
In *Parcas*, *Mea Musa*, levem effutire dolorem
Incipias : jam funeream procedere pompam
Regali sumptu video, æternumque sepulchrum
Illo stare loco quo *regia* *sceptra* recepit,
Participemque iniit sacro cum conjuge curam ;
Hæc *Magne* hæc iusto solvas *Gulielme* dolori ;
Sic digne solus flebis, *Gulielme*, *Mariam*.

Hen. Richmond. Arm. fil.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

O Dive cuſtos Auriacæ domus,
Et ſpes labantis certior imperi,
O rebus adverſis vocande,
O ſuperum decus in ſecundis!
Seu te fluentem pronus ad Ifida
In vota fervens Oxonidum chorus,
Seu te precantur, quos remoti
Unda lavat properata Cami;
Descende cœlo, non ita creditas
Viſurus ædes præſidiis tuis,
Descende, viſurus penates
Cæſaris, & penetrale ſacrum.
Maria Muſis flebilis occidit;
Maria, gentis deliciæ breves!
O flete Mariam, Camœnæ!
Flete, Dea moriente, Divæ!
Fruſtra benignis hanc Erato modis
Mendax futuram tempus in ultimum
Promiſit, æternumque Sceptri
Stare decus, columenque regni.
Uterque Phœbus venit opem ferens,
Hic notus herbis, ille potens lyra,
Uterque deceſſit propinqui
Signa timens numeroſa fati.
Eludit artes febris, & ignibus
Periculofis ſæva lues, ſacras
Commenta flammas, impudico
Vaſtat ovans ſuper ora ſaltu.
Hinc confluentes igne rubent notæ,
Frontemque juncto fœdere puſtula
Deturpat Auguſtam, nec uno
Diva cadit ſuperata letho.
Sic magnus Aſtris fic Deus Indiges
Acceſſit augens fidera Julius;
Multisq; conſoſſus ſagittis
Purpureum dedit ore rivum:
Percuſſit audax Cimber, & improbus
Ferro reſolvit membra Ligarius,
Nec Caſſii ſucceſſit ardens
Dextera, non comitante Bruto.

Henricus Parker.
Coll. Nov. Schol.

Augustiff. & Defideratiff. Reginae MARIAE.

Mœstæ querelas dicite Virgines,
Guttis nec humor deficiat novus
Circum ora lapsis ; sic ademptæ
Flere decet memores Mariæ.
Dum Tu cruentus sanguine Gallico
Campos inundas, inficis æquora,
Vexasque pugnaces timenda
Militia, Gulielme, turmas ;
Dum contumaces, atque pati jugum
Frustra negantes, sternis Eques ferox,
Et diruis defensa Marte
Bellica mœnia pertinaci :
Quis jura ponet mitia civibus ;
Quis concitatis Seditionibus
Compescet iratos tumultus,
Parte Tui propiore rapta ?
Heu ! fracta Navis, fluctibus integra
Cui vix supersunt vela frementibus,
Horrescit immanes procellas,
Dum tumidis agitur undis.
Sceptrum & Coronæ lubrica gaudia
Maria cura deposuit levi,
Dum mente præcepit capaci
Divitias pretiosiores.
Inter tumultus bellaque fervida
Terris morari longius invidens,
Nostrisque delictis iniqua,
Sprevit humum properante penna.
Ictus recenti vulnere concipit
Acer furores Nassaides novos :
Quot mille manes, quot peremptæ
Immolet inferias Mariæ.
Oh, dira parcant fata superstiti !
Hæc summa voti semper erit mei :
Quod torqueat prægnante fuso
Usque, precor, Lachesi superfit.

Ric. Newton

ex Æde Christi.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

NOx infausta fuit, ſua cornua luna retraxit,
Nullaque præbuerant obſcuræ lumina ſtellæ,
Extremam obſtupere horam ſpectando Mariæ.
Infelix princeps, quam non clementia, quam non
Reſtituet pietas, nec pulchræ gratia formæ;
Sed cadit ante diem, & fato ſuccumbit iniquo!
Et Tu (quam te nunc memorem?) miſera Anglia! qualis
Fixa dolore ſedes! quantum mutaris ab Illa,
Quæ reducem Batavis Reginam excepit ab oris!
Patricii plebeſque errant discrimine nullo
Per campos, mœſtiſque implent ululatus agros.

Verum (O!) quis tantos fando æquiparare dolores?
Triftia quis Regis poterit lamenta referre?
Aulam implet clamore ſuo, mœſtusque Mariam
Nequicquam ingeminans iterumque iterumque vocavit.
Cur tu me linques tot ab hoſtibus undique cinctum?
Cur patriam, cum tot clades, turmæque malorum
Nunc miſeræ impendent? ſævos tua funera Gallos
Exhilarant, viresque ingentes hoſtibus addunt:
Dixit, tumque ſinum lacrymis implevit obortis.

Quin tandem infano parcas, Wilhelme, dolori;
Maſte tua virtute; haud unquam hoſtilia tela,
Armataque rates, Britonas, Te ſoſpites, terrent.

Sic mortem dum Patrocli deplorat Achilles,
Fumofa Argivam vaſtant incendia claſſem;
Sed ſimul ac pigrum trifti de mente veterum
Excuffit, validiſque intorſit viribus haſtam:
Retro abeunt Trojanæ acies, & mœnibus altis
Se trepidæ condunt; pugnam fortiffimus Hector
Soluſ inire audet, vitamque amittit in armis.

Job. Lambert

è Coll. Mert. Com.

Angluſ. **E**Rgo nihil duri finit inclementia fati
Stare diu? Fuimus Britones, fuit Anglia, & ingens
Saxonidum decus: irati nunc omnia Divi
Conturbant; triftique Mariam funere mergit
Atra dies. Tibi jam grefſus, Libitina, ſuperbos
Agglomerare licet, feſtoſque agitare Triumphos:

Nam

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Nam neque Idumæi cum tristia iussa Tyranni
Terruerant populum, tanta puerile per agmen
Strage ruens cæcos satiaſti infana furores,
Tanta Palæſtinas turbarunt funera matres.
Cur iterum hæc eadem rediit deſlenda recenti
Cæde dies, iterum rubro ſignanda lapillo?

Quin age crudelis, ſubigaſque in cote reſuſam
Mucronis ferrati aciem; quin prorue totas
Sæva domos, totaſque urbes & regna: Mariam
Nos animæ viles, inſleſtaque turba ſequamur.
Quo feror inſanus? queruli cœpere dolores
In rabiem verti: ſed & hæc opprobria ſurdis,
Ut quondam mea vota, volant ludibria ventis.
At Tu nil dura factorum lege moveris?

Non ora in queſtus, in ſletum lumina laxas?
Belga, files? rigidumque indurat pectora ferrum?

Belga. Ex quo diſiſas optato fœdere gentes
Junxit Hymen, & victa Dionæ ceſſit Enyo;
Nil fortuna tulit, quod non vel mutua nobis
Gaudia, vel ſocios dederit miſcere dolores.
Nec ferrata adeo geſtamus pectora Belgæ:
Sunt lachrymæ rerum, ſunt nobis mitia corda;
Nec minus extinctæ lugemus fata Mariæ.
Novimus egregio quæ fulſerit ore venuſtas,
Quæ virtus animo, teneris matura ſub annis.

Angl. Ergo, Maria, cadis? nec Te tua plurima texit
Labentem pietas, nec prodiga Thuris Acerra?
Heu virtus! heu priſca fides! atque ardua frontis
Majeſtas! qua Te attoniti gravitate verendam
Suſpexere Angli! qua Tu ditione volentes
Flexiſti populos, O gentis Dia Britannæ
Gloria; nec magnæ, niſi fato, diſpar Elizæ!

Belg. Sæpe ego, venturi lætatus imagine ſeculi,
Fortunas patriæ mecum fortesque revolvi;
Sæpe mihi dixi, quondam, Fortiſſime Princeps,
Quid ſi pulchra tua deſcendat origine proles;
Atque Angliſ ſtabili conjungat fœdere Belgas?
Florentem video patriam, lætumque triumphis
Erexiſſe caput: Britonum comitantibus armis
Belgica ſe quantis attollet gloria rebus!
At nunc ira Deum terret me læva, jubetque
Spes inconceſſas & inania ponere vota.

Univers. OXON. Pietas in Obitum

Angl. Nec nos, Belga, minus votis indulsumus Angli;
Nec minus aerei rapuerunt irrita venti.

O Infanda dies, & amari causa doloris
Angligenis! Quis enim gemitum & lamenta loquendo
Explicet, aut possit verbis æquare laborem?
Te Proceres, fidæque, olim tua turba, Puellæ
Extinctam, Regina, dolent: Te Ecclesia mœstum
Ingemit, & palla tristes inducitur artus
Plus solito nigra: Tecum ipse elanguit annus,
Squalensque obliqui repetit vestigia gyri.

Belg. Quid tamen interea conjux, Fortissimus Heros?
Pectora num tantæ tetigere virilia curæ?
Quo vultu sponsam exanimem, quo spectat acerbas
Ore notas, gelidumque rigenti in corpore tabum?
Credo equidem tali, quo quondam horrentia pilis
Agmina Juvernæ; cum sævis acer in armis
Boiniacas irrupit aquas, primusque recludens
Amnis iter pavidas iussit succedere turmas.

Angl. Triste jubes: simul in tenues diffuderat auras
Sponsa animam, indomito labefactus pectora luctu
Immensum gemit. O quantum mutatus ab illo,
Qui redit Hibernis lauro circumdatus oris,
Vel Britonum attonitis jaculatus fulmina Celtis!
Squalentem frontem & dejecto lumina vultu
Cernere erat, tremulosque artus. Piget ætheris iram
Et pluvias noctes, & aperti frigora cœli
Vertice perpeßum nudo: piget horrida bella
Gallorumque acies adversa in castra secutum.
Quam prope, defuncta (Regum invictissime) sponsa,
Extremum genuisti, & te quoque funus habebat!
Ne vero, ne tantum animis affuesce dolorem;
Sed populi miserere tui. Viden ardua nubes
Ascensu ut superat conjux! Viden ignea febris
Ut terræ exemit labem, puramque reliquit
Immortalem animam, & superos dedit ire per orbes!
Sceptra suosque tibi commendat Sponsa Britannos,
Inque suo se gaudet adhuc superesse marito.

Job. Freind

Ædis Christi Alumnus.

Augustiff. & Defideratiff. Reginae MARIAE.

Post fractas Gallorum Iras, animumque subactum
Borbonii, avulsasque Hostili vertice Laurus;
Dum Rhodano Naffavus ovat, Manesque cruore
Auriacos placat, ruit & Victricibus armis
Tela inter Flammata, & mista Tonitrua nimbis,
Tene rapit mediis mors immatura Triumphis?
O! Venus haud impar, neque Marte indigna Marito
Bellatrix Diva, armisque insuperabile Pectus!
Qualem per medias strages, perque horrida Fati
Munimenta, ferasque acies, glandesque volantes,
Vidimus impavidam ire, exultantemque Ruinis!
Ut modo tractasti, Victrix sine Vulnere, Mortis
Dura Rudimenta, & rigidi Tentamina belli,
Famineaque audax torfisti Fulmina dextra!
Quam cito Gallorum trepidarunt Agmina, & Oras
Deseruere Tuas, flammis Ultricibus acta!
O! tantis necquicquam erepta Maria periclis,
Fato ignobiliore mori, atque occumbere Morbo!

Incauto longum dederat Contagia Vulgo
Dira Lues; primo exiguis contenta Trophæis,
Egit ubique Humiles, nondum metuenda, Triumphos.
At sese attollens, Regalisque æmula Formæ,
Privatum aspernata Hostem, tenuisque Sepulchri
Gloriam inobservatam, & vix memorabile Funus,
Cæsareos petit illa Lares, atque ora Mariæ.
Omnibus hic instructa dolis, junctisque Venenis,
Atque mali secura sui, per mille nocendi
Artes progreditur, repetito & vulnerat ictu.
Interea Regina haurit Spirabile Virus,
Exitiumque ignara trahit, mortemque futuram.
Mox teneros artus depascitur Ignea Febris,
Formosum pendet Caput, & Cruciatibus ægris
Torquetur Cerebrum, Lumbique dolore graveſcunt.
Purpureis Maculata notis, & Lurida turgent
Pectora, flagrantique rubent Incendia pelle.
Languida non solitas jaculantur lumina flammæ;
Non Fronti divinus honos; non Gratia vultus;
Nota nec ulla manent veteris vestigia Formæ.
Quam Tibi dissimilis! Quantum O! mutaris ab Illa,
Quæ modo per populum Incedens Regina, coruscis
Mille neces sparfisti oculis, & lucida Tela!

Univers. O x o n. Pietas in Obitum

At Tibi nunc, Formæque Æterna obducitur Umbra.
Nec via Mortis erat simplex, sed Fœdere juncto
Mista Venena fluunt, Regnantque impune per artus
Pæoniam indignata Artem, succosque potentes.
Quinetiam Sanies squalenti fluctuat atra
Sanguine, corruptisque exæstuat ossibus Ignis.
Perque Cutem in Cruistas exudat Tabidus humor,
Et tumidum excrescit turgenti Tubere Corpus,
Perpetuoque suas Veneres Velamine condit.

Haud fecus ac quæ Stella, diu volventibus annis,
Munificis radiis gaudenti illuxerit Orbi,
Gloria Cœlorum, Mundo nec inutile Sidus,
Cui longo Innatas expressit tempore Sordes
Multa dies, variusque ordo mutabilis ævi,
Ingenita Nocte, & spisso se Obnubit Amictu,
Obducta & Maculis, patitur Dispendia lucis,
Et manet Æternis tandem damnata Tenebris.

At Tibi nunc vanos temere molimur Honores,
Exequiasque Tuas, & non Violabile Bustum
Sacramus musis, & inani munere Versus.
Et Tu jam posthac miserum plorabere Funus,
Gens quacunque suos egit Romana Triumphos :
Te flebit vel tristis Arabs, & inhospita Turcæ
Pectora, inassuetisque, ferox nunc, Persa dolebit
Luctibus, & Propriis discent Mitescere Linguis.
Dum procul emittit doctas Rhedycina querelas,
Lugens mille sonis, & Multiplici ingemit Ore.
O nunquam ploranda fatis, Venerabilis Urna !

Quin Te pœne Tuæ junxit, Gulielme, Mariæ,
Et cineres amborum una commiscuit Urna,
Execranda dies, & ineluctabilis hora.
Quos etenim Impatiens volvisti Corde Dolores !
Quosve dabat gemitus non enarrabile pectus !
Cum Vitam exhalantem, & Fati Angoribus actam,
Extremo amplexus, moriturus & Ipse, Mariam ;
Tristis inhæsisti Dilecto oneri, Oscula libans
Suprema, & captaſti Animam super ora vagantem
Ut Te præcipitem Luctu pius abstulit Error !
Et Furiis agitavit Amor ! Cui mille Ruinæ,
Stridentisque Globi, permistaque Fulmina flammis,
Non poterant terrere animum Tua Fata, Maria,
Incutiunt propiora, magisque Pericula tangunt.

Verum

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIÆ.

Verum (ô !) jamdudum satis actum est Funere Tanto,
Nec superi nostris majora Piacula poscunt
Criminibus ; si quid Pietas Divina Labores
Respicit Anglicos, Tu Cœlo inserta Maria
Cæsaris esto Tui memor, atque intende Britannis
Pervigiles Curas, queis acti Marte secundo,
Auspiciis moveant semper fœlicibus arma ;
Et nostris Lætare, ut quondam assueta, Triumphis.

Henr. Sacheverell. A. B.

è Coll. Magd.

Ad Regem.

QUæ Tibi longævam vana spe credula Divam
Æternaque dedit Conjuge Musa frui.
Hæc eadem prona in luctus, & pollice verso
Jam breve fatorum squallida damnat opus.
Da veniam lachrymis Cæsar, saltem illa merentur
Busta madere tuis fletibus, illa fuis.
Par damnum & vobis æqua est jactura, Camœna
Quæ pia luget habet fata, Wilhelmus habet.
Nulla tuam in thalamis præstabit sponsa Mariam,
Nulla suam Princeps præbeat æqua Deam.

Wil. Pittis A. B. & Nov. Coll. Soc.

QUalis, ubi occiduo succedit Cynthia Phœbo,
Et sequitur celeres per juga summa feras,
Turba latus stipant comitum, castissima turba,
Incedit Nymphis altior illa fuis:
Talem Vinforiis Te vidi nuper in agris
Stipatam Nymphis, magna Maria, tuis.
Et vidi, & memini fuerat quæ gratia frontis,
Et dixi, hic certe non morietur honos.

Univ. Oxon. Pietas in Obitum

Nunc tristes Libitinæ ornas miseranda triumphos,
Induis & sævæ vincula dura Deæ.
Non me Musarum blando conspexit oculo
Cum jacui in cunis, turba diserta, meis.
Sed vatem facit, invita & dolor ipse Minerva
Mittit ad exequias carmina mœsta tuas.
Ecce! frequens venit ad lugubria iusta juvenus,
Et jam non tardo cana senecta gradu:
Dumque aliquid superest supremo lumine spectant,
Dum non te totam terra onerosa tegit.
Flebat ita Halcyone pro conjuge, dumque licebat
Spectabat celeris turgida vela ratis.
Præcipue at pius heu! nimium regnique torique
Consortem amissam, Tu Gulielme, doles.
Sed jam pone modum lachrymis, quique omnia vincis
Jam luctus forti pectore vince tuos.

Nath. Whaley Coll. Wad. Com.

Ad Regem.

Magne Heros, qui tela inter victricibus armis
Intrepido semper pectore bella moves:
Quæ subita invictam formido invadere mentem;
Frangere quis potuit fortia corda dolor?
Scilicet, erepta est vitæ pars optima vestræ,
Altera & in viduo mœsta relicta toro.
Scilicet illa Uxor, qua nusquam pulchrior ulla,
Qua non ulla magis relligionis amans:
Illa Uxor, quæ dum populos in pace regebat,
Non tristes sine Te fecerat ire dies;
Illa Maria, decus genti, florentibus annis
Tollitur, & Parcis victima acerba cadit.
Quid mirum est, animum ter defecisse virilem
Principis, & sacras diriguisse comas?
Insula Regina mortem concussa tremore
Horruit, & rerum languit ipsa parens:
Laus olim Æneadum, letho finire dolores;
Vivere, sublata conjuge, major honos.

Hen. Jackson & Coll. Mert.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

HActenus, ô cives, immixtis gaudia frænis,
Atque hilares sine nube dies. Quin protinus omnis
Effusus, queruloque fugit cum murmure plausus.

Illa venustatis cui lætum afflavit honorem,
Et magnæ Cytheræa decus spectabile Formæ,
Cui Pater Oceani regimen permisit aquarum,
Tuque, Wilhelme, tuum, Conjux Tristissime, sceptrum,
Morborum infidiis, & iniqui crimine fati
Occidit, & positis procumbit Diva Tropæis.

Ergo abit in longos infœlix Anglia luctus,
Scindit mœsta comas, & tundit pectora palmis.
Quid tamen ingrato possint suspiria questu,
Pendentisque genæ, & madidi vectigal ocelli?
Illa viam Stygia carpsit jam frigida cymba
Fata negant reditum, ripæque inamabilis unda.

Sed Dea, sed populi Numen Geniale Britanni,
Dic Tibi cur dextra Proserpina detulit atra
Difficiles obitus, fœdosque in morte dolores?
Dic, quoniam mediis discumbis sospes in astris,
Affiduis quoniam reparas ea damna Triumphis.
Improba lethali cum jam Libitina furore
Per niveam frontis formam, per membra, per artus
Ibat ovans; ussitque arens Præcordia pestis,
Stans vultu mœstus jam non tuus, Alma, Maritus,
Tum primum averso cœpit diffidere cœlo.

Parce metu, Gulielme, manent immota Tuorum
Corda Tibi; Gallas Tu fulmine sparge catervas.
Tu, precor, invictos placidis moderare Britannos
Legibus; Illa tuens dextro per sidera vultu
Diriget armatas in tergum hostile sagittas.

Georg. Wroughton

Armigeri fil. natu maximus sup. Ord. Com.

è Coll. Trin.

DUm Tibi supremos Academia solvit Honores
Et cineres Lachrymis spargit amica Tuos:
Accipe quas fundit meritas Tibi mœsta Querelas,
Et, quæ nolebat, Carmina Sacra Rogo.
Non magis ingratum lugebat Funus Elisæ,
Illa licet Musis flebilis Urna suis.

A a

Tu

Univerſ. O X O N. Pietas in Obitum

Tu pariter fimiles ſemper tutata Camœnas,
Foviſti Noſtros non minus alma Lares.
Jam fruſtra queritur dilectos Nænia Manes,
Et triſtes notam fleſmus abeſſe Deam.
Cæſaris ipſa fui nunc immemor Umbra vagatur,
Nec ſolito recipit Te, Gulielme, ſinu.
Non ovat Illa Tuis, ut quondam aſſueta, Triumphis,
Aptat nec Laurus officioſa Tuas.
At jam Tu, Cæſar, Sceptri ſpes ſola Britanni,
Conjugis amiſſæ Damna repende Tuæ.
Gallia Te fortem, Te ſentiat Anglia mitem,
Sicque Maria Tuis, & Gulielmus eris.

Jo. Dickes Coll. Wad. Com.

HActenus invicto Bellorum damna, Britanni,
Ferre animo licuit; tuti deſpeximus Artes
Loyolæ Sobolis diras, & quicquid in Aula
Longinqua ſigno meditatur Turca minaci.
Non varias Galli fraudes, non Aurea tela,
Nec vim furtivam, Naſſovo Rege, timemus.
Blandi decurrunt Soles, & proſpera Sæcla,
Et Clypeo Auriaci munita Britannia gaudet.
Interea Mors atra, & ineluctabile damnum
Lætitiâ & Plauſus Fato interpellat iniquo:
Corripit eximiam Morbi vis dira Mariam,
Lethalis claudit pulcherrima Lumina Somnus.
Nil Medicæ valere Manus, non anxia vota
Angliadum, non Te Tua Virtus vindicat Orco.
Te Patria infœlix, & triſtis Iernia Tellus,
Horrida perpetuis Nivibus Te Scotia luget.
Funereis Thamifis Vittis, nigraque Cupreſſo
Crines impediens madidos, petit Æquora largo
Flumine, & immenſum Mare queſtibus undique complet.
Vos, ait, ô Fontes, Pelagus Nymphæque colentes
Naiades, & Tethy, paſſis lugete Capillis;
Elatam fleſmus ferali Peſte Mariam
Cui toties merito Vos Annua dona tuliftis.
Plaudenti quoties Illam ſpectavimus Unda
Noſtros dum ſecuit Fluvios, famulante Corona
Nympharum, enituit quas inter Pulchrior Omnes!

Audiſi

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Audivi & trepida poscentem Voce Maritum,
Et quæsta est Ventos, segnesque incedere Puppæ.
Ah! quoties dixit quod Tu male ----- Prodigè Vitæ
Nassovi, globulosque inter Turmasque furentes
Ense ruis stricto! Me, Me tua Vulnera lædunt,
Exanimem terrent dubiique Pericula Martis.
Talia volventem non Carmina læta juvabant,
Non Sociæ, aut Ludi, Nassovum auditque videtque,
Et grata ante Oculos absentis oberrat Imago.
Jam tamen Illa fugit, funestisque Occubat Umbris.
His dictis mœstum Thamisis caput abdidit Ulva.
Naiades insuetis Ululatibus Æthera pulfant,
Et Socias miscent Lachrymas, Planctusque sonoros
Effundunt, quales fuderunt Pergama, Ulysses
Cum rapuit sacra Simulachrum Palladis arce:
Vel quæis Threicius Vates plorabat ademptam
Eurydicen, raptam Eurydicen clamaverit Orpheus;
Eurydicen Sylvæ retulere & flumina raptam.

Ast Tu seu teneas Cæli, Diva inclyta, limen,
Seu petis Elyfios, grata Umbris Advena, Campos,
Qua Boadica ferox, & Te gratantur Elisa,
Jungere & Amplexus cupiunt, Nos, Alma, precamur,
Respice, Nassovique ingentibus annue Captis.

Edo. Cranke, à Coll. Trin. Schol.

DEfinas mollem, mea Musa, amorem,
Et puellares memorare pugnas;
Næniæ, rebus Veneris relictis,

Munera tractes.

Jam premunt nostram mala fata gentem,
Fluctibus mœsti maris ira sævit,
Omnibus pagis dolor, & querelæ

Compita lustrant.

Cynthius luget, nebulisque vultum
Occulit, Phœbe negat exhibere
Gentibus lucem solitam, tenebris

Obruta densis.

Sæviens pestis rapuit Mariam,
Angliæ gratum decus, & salutem,
Invida dextra secuere Parcæ

Stamina vitæ.

A a 2

Principis

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Principis tantæ Gulielmus urget
Debitis mortem ſubitam querelis,
Tædio vitæ feriem morantis

Protrahit æger.

Sirius qualis fegetem perurens
Irrita lactat miſeros colonos
Spe, laceſſentes precibus laborum

Præmia Divos ;

Taliter lethi violentus iſtus
Decipit votis tumidos Britannos,
Tam refulgenti patriam dolentem

Sidere nudans.

Nemini parcunt triplices ſorores,
Principum turres, inopum tabernas
Æacus pulſat pede, non morandus

Munere tauri.

Mortua jam te, periit voluptas,
Nil jувant luſus, citharæ, Theatra,
Diſplicant cantus, choreæ, nec arma

Grata Lyæi.

Jam modos triſtes Philomela promit,
Immemor paſtus queritur juвencus,
Flebiles veſtra modularе verſus,

Tityre, canna.

Deſeris terras meliore regno
Perfruens, veſtris reſonant Olympi
Laudibus, tanti ſacra turba geſtit

Principe regis.

Sic Tibi lætos canat orbis hymnos,
Sic tuum numen veneretur ætas
Senior, veſtras tener agnus aras

Sanguine tingat.

Farnaby è Coll. Wadh.

Filia Regis eras, proavos longo ordine Reges,
Et Regem numeras, Alma Maria, virum.
Deſuit una tuæ fortunæ gloria, Regum
Ne mater fieres, invida Fata vetant.
Nobiliore tamen clareſcis prolis honore,
Te celebrat matrem Terra Britanna fuam.

Sheldon Cole A. B. Coll. Bal. Soc.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

O Decus Angliaci spes ô fidissima Regni!
Non Tua Te pietas cœlo, non æmula virtus,
Nec niveus decor, aut Formæ omnipotentis honores
Eripiunt Orco! Duri Tu Victima fati
Procumbis, Diva, & communi turbine lethi!

Sacrilega sic cum Venerem perstrinxerat hasta
Tydides ardens; Illa indignata per auras
Ad Cœlum sublimis abit, sedesque beatas.
Mortali at Superos violari vulnere Divum
Obstupuere animi, totusque perhorruit Æther,

Verum ô! quos fundit turbata Britannia luctus!
Ut sedet exanimis, squallentique horrida vultu!
Augustas sacro deponit Vertice Turres
Regales laniata comas, nunc pectora pugnis
Fœdat, nunc cœlum magnis plangoribus implet.
Non aliter quam si sæviret strage cruenta
Insultans hostis, vel jam, volventibus annis,
Instet summa dies, & magni funera Mundi.

At non sic olim, tali nec fracta dolore
Anglia, Regales Tibi cum submisit habenas
Imperii, foliique exultans parte locavit.
Agnosco populi plausus; Gens læta superbit
Præfidiis firmata Tuis! Ut strata viarum
Complevit Matrum turba, atque effusa Juventus,
Obtutuque hærens fixo veneratur euntem!
Cum Consorte tuo par tantæ pondera molis
Gestasti, & sacros Regni communis honores.
Fulminat Ille procul Gallorum, invictus, ad oras,
Exercens grave Martis opus, bellicque labores.
Tu vero placida populos in pace regebas,
Immites mulcens animos, vultuque sereno
Omnia componens: non ultra incendia spargit
Seditio, aut muffle audet Civilis Enyo:
Tu Patriæ Vindex, & non violabile Numen.

Iliacam cœlo sic cum descendit ad Idam
Jupiter, & fulva pugnas de nube tuetur;
Quacunque iratum Numen sua fulmina jactat,
Conversæ fugiunt acies, nunc agmina Teucrum
Funduntur, Graium cedit nunc victa Juventus:
Interea solum ascendit Saturnia Juno
Sidereum, & magna Divum stipante caterva,
Dat Superis leges, cœlestique intonat Aula.

Univerſ. O X O N. Pietas in Obitum

Quid Divæ buſtum pompa decoramus inani?
Quid vanos gemitus & lamentabile carmen
Fundimus exigua ingentis ſolatia damni?
Quin potius ſtemus fixa acri turba dolore
Circum udos fletu cineres, urnamque ſilentem
Mariæ, tacitoque imitemur marmora luctu:
Luctu, quo fractus, vicina morte rigescis
Naſſaide, ſponſæque cupis comes ire ſub umbras.

Heu! Tibi nunc primum torpent formidine membra,
Nunc alte infixum ſtridet ſub pectore vulnus,
Sævitur atrox cura, atque ingens dolor offibus ardet.

Fruſtra Celtarum Te ſanguine Moſa rubefcens
Vidit pulvereâ bellorum in nube tonantem,
Si partas Libitina jubet deponere fronte
Lauros, & mœſta crines damnare cupreſſo;
Si Martis duri merces, & dulce levamen
Maria, (heu!) fruſtra optatis frigefcit in ulnis;
Si moriens reducem media inter gaudia linquit,
Elyſioſque petat manes (heu!) non Tua conjux.
Illam non iterum attonita emirabitur Aula
Inſolitum nitidis vibrantem fulgur ocellis.
Execranda lues, nunc primum inviſa Britannis,
Diſtinxit niveos maculis nigrantibus artus;
Idaliæque faces, arcusque, & lucida tela
Nox atra eripuit, lethique inamabilis horror.

O ſi longa dies, ſi ſtamina juſta dediffent
Mariæ ſobolem enixæ ſtabilire penates
Naſſaidum, lapſæque domus fulcire ruinam!
O ſi Cæſarea luſiffet parvulus aula
Auriacus, matrem qui redderet ore venuſto,
Et virtute patrem! ſaltem perferre dolorem
Poſſes, nec ſemper deſleres, Anglia, funus.
Sed vetuit fatum, ſed inexorabile penſum
Spem vanam eluſit, florentesque abſtulit annos.

At non cum gemitu, querulo non murmure, dulcem
Ægre diva animam exhalat: ceu gloria quondam
Sylvarum, ventis luctantibus eruta pinus
Labitur, & nullis incuſat ſabra querelis.
Auguſtæ non pompa domus, non purpura luctum
Ponenda accendit, rutilæ non tempora circum
Gemmæ, non Sceptrum movet, aut diadema caducum;
Hæc invita tulit, ſed non invita relinquit.

Hoc

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Hoc dolet, hoc solum immaturum funus acerbat,
Quod moritura suos cogat lugere Britannos;
Quod charum Auriacum linquat, nec linquere possit
Auriaco, quos dura sibi negat Atropos annos.
Vidimus orantem ante aras, oculosque decoros
Dejectam, atque humili fletu mœsta ora rigantem;
Vidimus auxilio miseros opibusque juvantem;
Vidimus --- At Divæ virtutes obruit urna
Dura nimis lex fati, & non revocabilis ordo.

Quid referam everfas immenso in gurgite classes
Borbonias? En cæde rubent, lateque relucet
Fulgure Sulphureo, & tonitru maria alta tremiscunt.
Seu Maria colos & pendula stamina ducit,
Seu textit pictas auri subtemine telas,
Illi Neptunus domitor maris omnia jura
Et pelagi imperium cedit, sævumque tridentem.

Atque utinam superesset adhuc, nec flebilis Umbra
Celtis lætitiæ timidis animosque dedisset!
Sed quanquam Auriacus jam laxat fræna dolori;
Mox lapsæ surgent vires, animosaque surget
In Gallos rabies, & vitæ prodiga virtus.
En! iterum cerno spumantem sanguine Mosam,
En! acuit dolor iram. En! implacabilis ardet
Nassides, metit ense acies, latumque per agmen
Limitem agens, toto desævît in æquore victor.

Sic leo venantum percussus vulnere, sævit
Acrius, horrendum frendens, setasque comantes
Erigit, accenso & major violentia gliscit.
Mox ruit in turmas, & toto fervidus arvo
Præcipitat juvenes retro, atque in terga supinat.

Gul. Adams Senior Ædis Christi Alumnus.

E Heu! quid patimur? quo nos crudelia Fata
Abripiunt properante manu? Proh! cædimur Omnes,
Et bustum commune sumus: fin vita superfit,
Ducimus errantes animata cadavera gressus.
Illa, (sed absorbent sanctum suspiria nomen
Terrarum modo, magnum nunc decus addita Cœlis)
Ad superos rediit, summo grata Hospes Olympo.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Vidi Ipſe attonitus qualis, Pulcherrima Princeps,
Sparſiſti late divinos Frontis honores
Atque animi Candore & Majeſtate verendos.

Aſpice, fatalem teſtantur ut omnia luctum !
Militibus mœſta ora madent: & pectoris æſtus
Et furor in lachrymas abiere; arma ipſa recumbunt,
Inque humeris tormenta jacent immota ſupinis.
Wilhelmus (tacito percuſſus corda dolore)
Obſtupet infelix. Quin ô Fortiſſime Princeps
Surge age; ſis memor (ah!) noſtri: tria regna re-poſcunt
Auriacæ Te Gentis honos: Tibi Fata dederunt
Pierias laſſare tubas, meliusque ſonantum
Vatum ora; & miſeris luctum remove Britannis.
Et modo ne veſtrum abrumpant Fata invida filum
Non deerit Virtus, nec Vatibus argumentum.

Ruiſſbee Peke ex Aula Magd. Com.

DUm Latio adverſæ ſurgunt Carthaginis arces,
Reginaque recens auſpice fervet opus;
Æquatam cœlo nondum conſpexerat urbem,
Cum præmaturis ardet Eliſa rogis.
Sollicitam tenuit non diſpar cura Mariam,
Dum ſtatuit Latio templa inimica Jovi.
Te Regina pari lugemus funere raptam,
Te Pœni, auſpiciis Te gemit orba Tyrus.
Perget opus tamen, & quæ Tu interrupta relinquis,
Perficiet ſacris Manibus Anna ſoror.

Geo. Stoughton Ædis Chriſti Alumnus.

JAm mors Auguſtos auſa eſt intrare Penates,
Summa Stuartanæ rumpere fata domus;
Quanta clade premit non exoranda Britannos?
Non cadit in mœſtos victima Parva rogos.
Heu! cecidit Matrona potens, tota æmula Divum,
Inter fœmineos gloria prima choros.
Fœmina, ſed ſexu major, quæ Clara Sabinas
Æquet, & ingenium, Porcia priſca, tuum.
Nunc ubi ſæva tuam rapuerunt fata Mariam,
Ejus vive annos, vive; Wilhelme, tuos.
Et male lætantes tam triſti funere Gallos
Tu prohibe terris, arceat Illa Polo.

Rich. Matthewſe Coll. Jeſ. Com.

Augustiff. & Defideratiff. Reginae MARIAE.

Ad Ducem Gloceftrenfem.

Qualis Trinacrios agmen puerile per agros
Influxit niveo veftus Julius equo;
Seu pulchris per figna volans luceret in armis;
Adverfos premeret feu ferus enfe globos:
Impubi plaufere duci Trojana Juventus,
Et tacita favit gaudia mente Pater.
Talis eras, talem belli fimulacra cientem
Te modo Cæfareos vidimus ante Lares.
Quæ tibi, blande Puer, Martis jam cura receffit,
Pygmæique duces, Myrmidonumque manus?
Jam non enfe latus, non frontem cafside cingis,
Non audis læta qua prius aure tubas.
Quin mœftos Annæ vultus, atque humida cernens
Lumina, materno discis ab ore queri:
Sæpe rogas ubi fit, quæ te fpectare solebat
Et placida ludos fronte Maria tuos.
Illa quidem nigro, non refponfura vocanti,
Cum fene, Lethæas frigida tranfit aquas;
At tu tela refume, tuique affueta Juventus
Imperiis, capiti laurea ferta paret.
Mox lapfam ipfe geres Mariæ à vertice gemmam
Et fceptrum quali gefferat Illa manu.

Sh. D'Oyly Baronetti fil. Ædis Chrifti Com.

EN! mœfta extinctam comitatur pompa Mariam,
Funestusque omni regnat in ore dolor.
Infanum conferta ruit per compita vulgus,
Junctaque confuso murmure turba gemit.
Non dulci Corydon modulamine Phyllida mulcet,
Non læto tremulum pollice ducit ebur.
Lugubri ingeminant verfu lamenta Poetæ,
Et tristem exercet fola Maria Chelyn;
Quæ laris exigui non afpernata labores
(Quanquam par oneri Regia Sceptra tulit)
Artem tractavit geminam ftudiofa Minervæ,
Atque eadem fufos gellit & arma manus.
Nunc inter Nymphas pendentia ftamina duxit,
Nunc Senonum fudit Martia Diva rates.

C c

Nunc

Univerſ. Oxon. Pietas in Obitum

Nunc cœlum ſupplex manibus venerata ſupinis
Invenit faciles in ſua vota Deos.

Quin ô! ſi pariter valuiffent vota Britannum,
Si populi affiduo marmora trita genu;
Non jam fleviſſet pullata Britannia: regno
Tu poſſes, Nos Te, chara Maria, frui.

Robertus Dormer Arm. fil.
è Coll. Trin. ſuper. ordinis Com.

HEu! video, extremi Divæ ſolvuntur honores,
En! parat Auguſtum pompa ſuperba rogum.
Lugubris Procerum per vicos congemit ordo,
Et verrunt ſtratas ſyrmata pulla vias.
En! diſtincta auro Mariæ fertur imago,
Heu tantum charæ reſtat imago Deæ.
Jam buſta aſſurgunt gelidæ ſacrata Mariæ,
Tollit & auratum pyramis alta caput.
Non dulcis tali decoratur Carolus urna,
Nec tumuli pompam jaſtat Elifa parem;
Sed merito: pacis coluit non mitius artes
Carolus, haud bello major Elifa fuit.

H. Ewer ex Æde Chriſti ſup. ord. Com.

Aſpicias, ut largo lachrymarum flumine pulſat
Regnorum Genius pectora mœſta Trium!
Aſpicias, ut laceros effuſa Britannia crines,
Singultus imo pectore Diva trahit!
Os humeroſque Tibi ſimilis, Gulielme, dolenti
Alter, & hæc vultus induit, Anna, Tuos.
Sola hos immodicos amiſſa Maria dolores
Noſcit, & excuſat, nec finit eſſe leves.
Sed nec Tota jacet! Vivit, Te ſoſpitem, Cæſar,
Parte ſuperſtes adhuc nobiliore fui.

Joh. Shadwell M.A. Coll. Om. Anim. Soc.

EJ A age, docte Myron, inſtaures buſta Mariæ,
Inque typos (patitur ſi dolor) ora refer.
Stet puer hic Paphius, regumque expalleat inſtar,
Quos olim pulchræ torſit amore Deæ.
Immemor inde fui paſſis ſtet Belga capillis,
Nec curet placidis pandere vela Notis.

Squalleat

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Squalleat hinc acri grandæva Britannia luctu,
Viêtricesque gerant carbasa pulla rates;
Inde astet Rhedycina gravi veneranda dolore,
Sec nec foemineo proluat imbre genas;
Sed Divæ æternos Musarum addicat honores
Sed capiti laurus, quas gerit ipsa, paret.
Quæ tamen Auriaci luctum, quæ reddet imago?
Sacra laborantis quis dabit ora Dei?
Carmina non illum referent, non marmora vultum,
Artes Ille meas vincet, & Ille Tuas.

Job. Cook ex Æde Christi sup. Ord. Com.

Dii, finitis? niveos artus, & amabile pectus
Pascentur maculæ informes? pallentiaque ora,
Sopitosque ignes, & tela extincta genarum
Squalenti obducent tabo? quo pulsa recedit
Majestas fronti interfusa, & tempora circum
Blanda dies, oculisque ardens placabile fulgur?
Quæ paribus regat auspiciis, & magna capeffat
Momenta imperii, externo dum Cæsar in orbe,
Castra furens inimica quatit, populumque superbum
Contundit, multa indignantem, ac multa frementem?
Quæ reducem Heroa accipiat? quæ pulvere frontem
Abluat, indomitæque aspiret mollius iræ?

Lætus Arar plaudet ripas; & vortice spumeo
Exultans, volvet Majores Sequana fluctus.
Nos conclamatos cineres, grandemque favillam
Plangimus. Una etiam Gulielmum clade minorem
Vidimus, ô Superi: dolor undique, & undique pulsat
Multus amor corda his haud unquam exercita fatis;
Eventus animo ingentes, & magna volutans
Confilia, explorat casus. Oblivia fomni
Siquando inserpunt curis, & turbida laxat
Membra quies, rursus expirans, moriensque, gemenfque,
Mœsta animo facies, & pallida inerrat imago.
Rursus ille amplectens divini pectoris omnes
Reliquias super errantes, animæque Supremum
Frigus amat: charis & rursus avellitur ulnis.
Sed vigilant lachrymæ, atq; iterum tristem ibit in imbrem.

F. Dickens A. B. C. C. C. Discip.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Insolitos auſa eſt Libitina ambire triumphos,
Sacrilega Divas & violare manu.
Non ſua defendit Virtus, non Forma Mariam;
Quin redit ad pulchras, pulchrior ipſa, Deas.
En Nymphas, paſſiſque comis, lachrymiſque decoras!
Quam nitet, hiſ triſti qui ſedet ore, dolor!
Se dedit hiſ ſociam, Dominamque Maria: Puellas
Non ſic dilexit caſta Diana ſuas.
Altius in Regis deſcendit peſtora vulnuſ;
Inque animo alternant ira, dolorque, vices.
Quæ Te Diva, ſinu reducem, Naſſove, fovebit?
Quæ Conſors regni grande levabit onuſ?
Ardens dum premeres pallentes fulmine Galloſ;
Tutata eſt Angloſ, mollior Illa, domi.
Non ſic defendit Dido, quam condidit, Urbem:
Nec Fratriſ ſubiit tam bene Luna vices.
Inſtantem quotieſ mortem avertere Mariæ
Fulgenteſque oculi, purpureæque genæ?
Sed tantoſ audax avulſit morbuſ honoreſ;
Fugit &, in niveo quæ fuit ore, Venus.
Illa cadit; Superoſque audit moritura vocanteſ;
Lætaque, Naſſovi ni memor eſſet, abit.

Luck. Æd. Chriſti Alumnus.

Non armata phalanx; non belli ferreus ordo;
Non quæ bombardiſ fulmina miſſa tonant;
Non doluſ in caſtriſ; campo non ardor aperto,
Wilhelmi impavidum concutiunt animuſ.
Hoc infraſta olim virtuſ ſub vulnere nutat,
Fataleſque iſtuſ vix tolerare valet.
Uxor quanta perit, curarum dulce levamen?
Et regno, abſenti Conjuge, certa ſaluſ?
O utinam lucis liquiſſeſ ſerior oras,
Regnandique diu Te tenuiſſet amor!
At cum fiderea malles fulgeſcere in aula,
Numine defendaſ regna relicta tuo.
Aſpireſ Britonum votis, Te priſtina tangat
Cura, tuique auſiſ Cæſariſ alma fave.
Ut ſic diviſo grandi moderamine rerum,
Wilhelmuſ terras, aſtra Maria regat.

*Hen. Roſe
ex Aula Magd.*

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Bromptonii saltus, & celsa Palatia ruris,
Hortique & faciles, hortensia Numina, Nymphæ
Dicite quæ vestris duri inclementia cœli
Sedibus incubuit, teneras quis morbidus herbas
Hælitus afflavit nullis medicabilis herbis?
Ille per Angligenas dudum bacchatus, anhelum
Egit ovans cursum, & fatis spolia ampla ferebat.
Quos Borealis ager, vel quos australia rura
Ægra dabant gemitus? quæ tu, Sabrina, videbas
Funera, quot tumulos heu præterlapsa recentes?
Quin & fidereas Tamisis Pater aspicit arces
Nube minante peti: nec Te Rhedycina togatæ
Ingenium sobolis, nec Apollinis infula texit.
Sed non plebeios ultra est dignata triumphos
Atra lues, circum regales improba turres
Sævit, & immiscet sese spirantibus auris.
At Regina graves, audent qui fallere Divam,
Cæca trahens hauustus pleno bibit ore venenum.
Heu pietas quid prisca juvat, lumenque juventæ
Purpureum, & nivæ divini frontis honores?
Quidve Hamptona novis attingens sedibus astra,
Faminese virtutis opus; cum machina muris
Necquicquam pendebit hiantibus undique Saxis;
Et misera, inceptas relinquens Carthaginis arces,
Dulcem animam reddet crudeli funere Dido.
At nunc præcipitis ruit inclementia morbi,
Et tetra subito febris vis ignea venis
Omnibus acta, sacros avide depascitur artus.
Siste parum rapidos, mors imperiosa, triumphos,
Parce pio capiti: domino Tu quanta Wilhelmo
Funera jam debes, olim majora daturus?
Quas animas, quænam Ille Tibi pro Coniuge salva
Optata spolia & messem feret acer opimam?
Non Lodoix tanti est? non tota est Gallia tanti?
Hæc vota: hoc pretium: at nullo Dea dira movetur
Aut voto aut pretio; tantum indignata reponit
Non Lodoix tanti est; non tota est Gallia tanti.
Ergo per pulchros artus, per tempora durus
It sopor; inque humeros cervix collapsa recumbit;
Cunctantemque animam gemitus diffundit in auras.
Quis cladem illius noctis, quis funera tanta
Explicit, aut possit luctus æquare loquendo?

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Urbs antiqua gemit; gemit illætabilis Aula;
Rura gemunt; reſonat patrium plangoribus æquor.
Non aliter quam ſi, expōſitis ad littora turmis,
Sæviret Lodoix, alamque impelleret ore
Cunſtantem; impleretque novo regnum omne tumultu.
At nos Oxonides, concuſſi funere acerbo,
Iſidis ad ripas, mœrentibus undique Nymphis,
Plangimus, & verſu curas ſolamur inani;
Cœlo tollentes formamque animumque Mariæ.
Sic ubi, languescens ſubita ferrugine currus,
Cynthia cæruleo vultus obnubit amiſtu,
Theſſala ſtat triſtis pubes: pars Cymbala pulſant,
Pars magicis tentant avertere nubila ſacris.
Illa tamen mota eſt, verſumque ſecuta potentem
Erumpit, ſolvitque novo fulgore tenebras.
Deſicit æternum hæc Phœbe, neque feſta valebunt
Carmina de cœlo noſtram deducere Lunam.
Quin heu dura fugit, pereunt & vota vocantum,
Et fruſtra languenti aſſert nova lumina Phœbus!
Sic cadit, ingentemque Ænean deſerit uxor,
Auſonium averſata torum, promiſſaque regna.
Tu tamen O lachrymas dilectæ pelle Creuſæ,
Pelle graves curas; nec in imo corde latentem
Paſce hoſtem, externos hoſtes gentemque ſuperbam
Digne jugo premere, & cœlum meruiſſe triumphis.
Nunc ego, nunc video qualis quantuſque trementem
Fulminat ad Moſam bello: quo turbine vulgus
Urgeat in patrios fluctus: non tela vel ignes
Non clypei ſufferre valent: at dulcia Sponſæ
Nomina dum repetit, torvo ſuper ore profatur
Iſtibus in mediis, Conjux hæc vulnera, Conjux
Incutit, & decorat cumulado funere funus.
Qualis, ubi primos amiſit inultus amores,
Taurus ab armento pronus delatus in hoſtes
Sæviit, & gemino ſtragem dedit undique telo.
Concilium interea fidum ſanctuſque Senatus
Jura domi ſacra & pacis ſtudia alma tuentur.
Sic ubi Cimmeriis Phœbe caput abdidit umbris,
Flagrantefque rotas alium Sol egit in orbem,
Siderei proceres cœli ſpatia ampla gubernant.

Baſilius Kennett

A. B. & C. C. C.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Audentem dum fama refert periisse maritum,
Extremos properat Laodamia dies :
Ante tamen quam sponso atras comes iret ad umbras,
In charos voluit brachia ferre sinus.
Tu quoque jam viduus lucem, Gulielme, recusas ;
Inque tuæ intentas conjugis ire rogos :
Fata tamen differs, tepidis dum basia labris
Imprimis, atque animæ dona suprema capis.
Ne tamen indulge concepto fræna furori,
Nec sponsæ una necem Parca det, una Tibi.
Cum sequeris senio quanquam maturus ; ademptum
Anglia Te justos ingemet ante dies.

*Andr. Fountaine
Ædis Christi Alumn.*

Sic nos à festis (Sponso redeunte) triumphis
In nova discedens sacra Maria vocat,
Qualia sacra pius non olim aspexerat Anglus
Ex quo cognatos visit Eliza polos.
Adspice ferali qua Diva Britannia fronde
Cincta comas, lentos fert gemebunda pedes !
Adspice Nassaiden, ut dextram amplexus euntis
Sustentat tristem tristior ipse Deam !
En, ubi secreta Tamisis caput occulit ulva,
Auctior & lachrymis ad mare Carpit iter !
Eheu, quot nivei ad ripas dicuntur Olores
Tristius hoc funus quam cecinisse suum !
Parva loquor ; Cœli turbat sacra otia luctus,
Et tangit magnos improba cura deos.
Nam tu, Jane pater, diri tibi Conscius anni,
Vertisti in fastos lumina festa novos.
Et queritur fractos Titan imbellior ignes,
Dum videt insolito flumina pigra gelu.

*Jac. Norreys
Eq. Aur. Filius, è Coll. Reg.*

Ad Prætorem civitatis Londinensis.

Molle Mariæ optas pectus, fidissime Prætor,
Et roseas sculpi marmore posse genas.
Vana putas ; Ex quo Regina est pallida, nullus
Tam pulchram Alcámenes, quam sibi fingat, habet.

Ben. Pratt è Coll. Mert. Com.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

USque Sepulchralis famulatur pompa triumphis,
Solvit & exequias Præfica Muſa novas ?
Nuper in amplexus Domini properavit Ovantis
Læta Maria ; ſuas nunc agit urna vices.
Occidit ! occaſum ſubeunt, quot Belga, tropæa,
Quot, Duce Ruſſello, mitior unda tulit ;
Omnia Neptuni & viâtricia ſigna Boandæ
Conduntur veſtro (Diva Maria) rogo.
At cum Cæſareos primum viſere Penates
In ſævas poſuit Mars nova caſtra Deas ;
Conjugis in thalamis nempe induit Ægida, jungit,
Gallus quem Auguſtum ſenſit & unda, Torum.
Mira hæc militia eſt, Quantum fert pignus Amoris !
Ægre eſt à ſponſo rapta Maria ſuo.
Ah ! Qui Borboniam poterat proſternere Gentem
Agnoscit vires jam, Libitina, tuas,
Credideram (at quantum patimur !) ſi caſtra Wilhelmi
Vincere non poterant, vincere poſſet Amor,

E. Anwill A. M. Coll. Jef. Soc.

Vixit, & Angliacis poſuit ſibi Gloria Terris
Sedem, alio ſpargens Climata noſtra Die :
Vixit, & è Cœlis rediens Saturnia Virgo
Imperium occiduo condidit Orbe novum :
Vixit, & O Vox infauſta ! O ſi Eccleſia Lethi
Non unum, impatiens, Vulnus Utriſque gemat !
Nil minus admonuit Tua mors, Digniſſime Præful !
Hæc nil portendant omina dira magis !
Ne tamen ingentes luſtus, & Funera vaſta
(Sic Superi !) nimium nos inopina premant :
Optima Vita diu properans indicere Fatum
Conſcia ſufficeret, Diva Maria, Tuum.

David Thomas A. B. Coll. Nov. Soc.

Ad Regem Plorantem.

Belliger ereptam Bryſeida plorat Achilles,
Duraque ſcæmineus pectora fleſcit amor.
Hunc animis ſuperas, & luſtu diſpare, Cæſar
Ille Tibi, Divæ cedit ut illa Tuæ.
Mitte, Heros, gemitus, non ſic Se vellet amari,
Nec tales luſtus ipſa Maria cupit.
Se dolet avelli ; ſed & hoc ante omnia poſcit,
Ne Tua feſtinet charior umbra ſequi.

Joh. St. Leger Ædis Chriſti Com.

Augustiff. & Defideratiff. Reginae MARIAE.

FRustra Borboniis meditamus funera turmis,
Frustra acrem nostra Martem removemus ab ora,
Inferimusque Deum Flandris, ubi segnis Arator
Horrescit spargi latis pro frugibus ossa,
Arvaque purpureo nimium pinguescere rivo:
Si tamen huc horrenda nigri de faucibus orci
Mors aderit, mediosque inter dominabitur Anglos.

Quis, Dea, Cœlicolum, quis iniqua mente tuetur
Saxonidas? nostrisne adeo Juno invida rebus,
Æneadum in seros pergit sævire nepotes,
Normannaque vetat Britonas consistere terra,
Arcessitque inimica, & Fatis aspera pugnat?
Namque aliter, cum Marte nihil profecit aperto,
Nec potuit timidos animare in prælia Gallos,
Cur iterum veteres exercet callida fraudes,
Et tacite quassare parat fundamina regni?
Scilicet hinc luctus; ergo graveolentis Averni
Credimus hic stagnasse lacus, Orcique fluenta:
Curasque, & morbos, & Lethi mille ministros,
Et totum æthereas Barathrum evasisse sub auras.

Quid referam extinctæ sobolem super ora Parentis,
Et viduum Consorte Virum, vacuosque Penates,
Compitaque, & vicos inhonesta cæde rubentes?
O dolor! ô rivi lacrymarum! En! una Camænam
Una vocat strages, musis nimis invida, quamvis
Nulli præterea tota morerentur in urbe,
Nulli essent gemitus. Quæ Te, Regina, peremptam
Lingua filere potest? quanquam ô, cui Lingua stupenti
Non fileat? ô Parcæ, cur tandem vivimus ægri
Saxonides, supera que inviti vescimur aura?
Quin sequimur quo Diva vocat? comitabimur una
Tam charum caput, & nobis quoque terra dehiscet.

Quo me præcipitat rabies! en surgere menti
Morborum scena, & Divæ morientis imago.
Heu! qualis notat ora color! quænam horrida vultum
Deformat macies! fugit illicet ocyus Euro
Febre Venus tremefacta, & cedit faucia morbo.
Ille furit, niveosque sinus, & brachia lenta
Occupat invisus: macularum densa propago
Pullulat in facie, quales post frigora brumæ
Vere novo primos videas albescere fœtus.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Nec via mortis erat ſimplex ; unaque ſubaſta,
Altera ſuccedit Febris, luditque viciffim.
Nec mora : contactos artus Sacer Ignis adurit,
Viſcera perque nocens bacchatur, perque medullas.
Ceū quondam Æoliis late ſpirantibus Auſtris,
Præcipiti recidunt ſegetes & Saxa ruina.
Tum ſi forte ruens Cœlo Jovis imber ab alto
Impletit tumidos amnes, vallesque profundas,
Una ambo certant, & junctis viribus inſtant,
Ventorum rabies, violentæque impetus undæ.

Interea horribili gemitu, miſeroque tumultu
Miſcetur domus, & veterum penetralia Regum.
Naſſovii, namque Ille diu languſcere curis
Cœperat, & tacitus merito indulgere dolori;
Extemplo inſolitus gelidos tremor occupat artus.
Ut turbari ædes, convellique atria ſenſit,
Fæmineiſque cavas reſonare ululatiſbus auras :
Per medios ruit, & trepidæ plangoribus aulæ
Nunc gemit exanimis ; rumore accenſus amaro
Mox frendit, ſævasque minas ad ſidera jaſtat.
Aſt ubi ſœdatos oculos, laceramque Mariæ
Conſpexit faciem, & cœli jam ſumma legentem
Litora ter felicem animam ; quam diſpar ab Illo,
Qui Moſæ ad fluvium horrendis ſtetit acer in armis,
Dum Senonum tremuere acies, ſubitoque relapſæ
Saxa petunt, montesque, & conſcia flumina curſu ?
Ceū, cum Creſſiacis Martem exerceret in arvis.
Henricus, Ligeriſque iret jam decolor undis.
Nunc faciem ſquallore obduſtus, lumina torve
Ponit humi, obtutuque hæret defixus in uno.
Et mœſtas tandem promit nullo ordine voces.

Ergo nimis fuerim felix, Te ſoſpitem, Conjux,
Inviditque mihi talem Proſerpina Sponſam ?
O ſi tuta meo poſſes ſuperare periculo !
Vive, Uxor, meque urna habeat : mea debita Fatis
Lumina claudantur, dum Tu mea lumina claudas.
Dixit, ſemianimemque Mariam amplectitur ulnis ;
Oraque delibans, ſiquis ſuper halitus errat,
Ore legit, ſi jam ulla manent contagia morbi :
Et cupit Ipſe mori, & Sponſæ comes ire per umbras.
Illa toro jacet exanguis, maculiſque trementes
Interfuſa genas : extrema in Morte Maritum

Agnofcit

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Agnoscit tamen, arridensque ita voce profari
Conatur; sed frustra: Oculos stupor urget inertes,
Solvuntur membra, atque in Cœlum Vita recedit.

Petr. Foulkes
Ædis Christi Alumn.

Musa, tuas (neque enim superest tibi parvula flendi
Materies) lachrymas aliorum adijunge dolori:
Nempe pedem quocunque feres, seu visere Scotos
Pulsatum ventis genus, insuetumque moveri;
Seu Belgas libeat, quos nec maria aspera, quos nec
Flectere bella valent: miserabile cuncta videbis
Ingemere, & mœstas in fletum ducere voces.
Quis vero exequias Mariæ, quis funera fando
Explicit, aut possit verbis æquare dolores?
Jam videor pompam summa sublimis ab arce
Prospicere: hinc gemino procedunt ordine matres,
Quæque manu gestans accensam rite lucernam;
Quæque caput velo obruitur: pars infima longam
Defluit in caudam, gressusque relambit euntum.
Fit gemitus: mors atra cava circumvolat umbra.
I decus, I nostrum! cœlis succede paratis:
Respice res fractas Britonum, & miserere laborum.

Brianus Thornhill Armig.
Coll. Un. Sup. Ord. Comm.

UT Maria fugam visa est ornare supremam,
Factaque jam renuit nectere Diva moras;
Hæsimus attoniti, rupto ceu fœdere rerum
Præcipitem dederat Phœbus ab axe diem.
Plorant matronæ, plorant puerique, senesque,
Et trepidæ plebi pallor in ore sedet:
Sparserat hæc grandes ut velox fama per urbes,
Terruit humanum tanta ruina genus.
Haud gravior Superis gemitus, si Juno perisset,
Altisoni conjux & soror illa Jovis.
Flevit Germanus, cum Belgis flevit Iberus;
Et tumidas auxit Rhenus, & Ister aquas.
Præfica sed lachrymis præeuns Ecclesia veris,
Uberiorem sacras proluit imbre genas:
Illa quidem viduata dolet; sed nunc, Gulielme,
Tu pater huic solus, Tuque maritus eris.

N. Clarke
Coll. D. Jo. Bap. Sup. Ord. Com.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Surge, Wilhelme Parens, triplicis cape pondera ſceptri,
Dum tenet æthereum pulchra Maria polum.
Aſpice ! nec galeam Pallas, nec Juno coronam,
Nec quatit auratas Cypria Diva comas.
Quippe recens hoſpes cœleſtibus addita menſis,
Gratior Auguſti pendet ab ore Jovis.
Quid tamen amentem fovet orba Britannia luctum?
Quid timet hoſtiles Angla Juventa minas?
Cæſar, habes, terras: Conjux Tua regnat in aſtris;
Tu Gallum imperiis adjicis; Illa Deos.

Rob. Beach Arm. Fil.

è C. C. C. Sup. Ord. Comm.

Ad Regem.

Sic, Gulielme, Tibi magna ſub mole dolorum
Ægra, recurrenti ſanguine, membra labant !
Sic tandem potuere animi ſuccumbere vires,
Inſolitoque hæres vulnere fixus humi?
Ergo Tuæ properas raptæ comes ire Mariæ,
Fataque cum regno participata velis?
Quin Tibi corda olim bellorum immota periclis
Credideram nullo concutienda metu.
Sed revoces animos, multa eſt in funere primo
Anglia, vix uni ſufficit illa Rogo.
Parce ultro indignos medium Te ferre per hoſtes,
Sunt, Tua, qui poſſunt, bella movere, Duces.
Non Tibi fit tanti Lodoix ſe fidere campo
Nescius: ille quatit cautior arma domi.
Ante quidem hoſtiles cum Tu bellator ad Oras
Verſares rigidi pectore Martis opus.
Regna tulit commiſſa ſibi fidiffima Conjux,
Geſſit & imperio ſceptra Britanna pari.
Dum Tibi victrices ludunt per tempora laurus,
Non minus illius lambit Oliva comas.
Quinetiam in timidos miſit Tua fulmina Gallos
Sola ſubire Tuas digna Maria vices.
Sic ſiquando Jovem traherent mortalia, poſſunt
Non niſi Junonis ſceptra decere manus.

Ph. Dwight A. B.

Ædis Chriſti Alumnus.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

O Decus Aonidum, Rhedycinæ docta Juventus,
Quam movet Augustæ magna ruina domus:
Tendite lugubri tremulos modulamine nervos,
Mariam querulo murmure fila sonent.
Quanquam hæc deseruit Pallas sua mœnia, multus
Qui canat abreptam Pallada Phœbus adest.
Dicite demissam longo de stemmate Regum,
Quæ viva extinctos nobilitarat Avos;
Dicite purpurei jubar haud imitabile vultus,
Multaque per roseas lilia fusa genas.
Ante aras mœste submissam ponite Divam,
Sæpius ante aras fuderat illa preces.
Dicite Mariam Celtas agitasse per æquor,
Auriaci absentis sustinuisse vicem.
Auriaci hæc castis accendit pectora flammis,
Unum ambos solium junxit, & unus Amor.
Hæc etiam coluit cura propiore Britannos,
Fovit & Aonios, his celebranda, Choros.
Vos, Musæ, fovit vivens, Vos busta peremptæ
Ornate, (heu! restat nil nisi busta) Deæ.
Sed flete extinctam: quamvis Maria sepulchro
Conditur, Orpheis non revocanda modis;
At saltem in numeris Mariæ vivat Imago,
Lausque erit abreptam vel cecinisse Deam.

Dav. Gwynne A. M. Coll. Jes. Soc.

QUÆ duri Britonas premit inclementia fati?
Quam miseri urgemur cladibus usque novis!
Fleverat Augustam summi modo Præfulis urnam,
Et Mitræ amissum, terra Britanna, decus.
Mertonidum ante omnes casum miserata Juventus
Patroni auspiciis ingemit orba sui.
In quantum assurgat nostrum, te Præfide, nomen;
Crescat & Antiquæ gloriæ nota Domus!
Nunc omnes poscit lachrymas Regina, dolorem
Avocat, ulterius nec finit esse pios.

Jo. Lydall è Coll. Mert. Port.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

O Umbra Divis miſta volentibus,
Matura ſacris heu nimium choris ;
Quæ patrio donata cœlo,
Inter avos atavosque regnas !
O quæ receptum in fidera Carolum
Utrumque ſpectas ! ô cui brachiis
Occurrit expanſis Eliſa,
Et capiti nova ſerta neſtit !
Spectare ab alto ſi vacat æthere
Terras reliſtas ; ſi lachrymabiles
Luſtus Triumphos, & ſepulchri
Cernere non vacuos honores :
Videbis Iſin in tua funera
Plorare ; & umbræ carmina nobili
Donata conſecrare, partem
Funerei haud minimam Triumphi :
Videbis atras ut decoret vias
Pullatus ordo virginum ; amabili
Decora luſtu turba, telæ
Immemores ſimul & choreæ :
Videbis ægro murmure conqueri
Durum, reliſta cuſpide, militem ;
Tuumque, jam primum propinquo
Naſſaidem trepidare fato.
Hic inter omnes impavidus ſtetit
Mortis tumultus ; undique militum
Turmas ruentes, ultimosque
Audierat gemitus cadentum.
Illum nec armis fuſus Hibernicis
Senilis Heros ; nec tua funera,
Graftone ; nobileſve rapti
Talmaſii quatiunt ruinæ. .
Tu prima magni pectora Conjugis
Maria, frangis ; jam refugit metu
Percuſus Heros ; & madenti
Inſolitus tremit ore pallor.
Tu leniebas conſilio Ducis
Duros labores ; Tu, Dea, gaudium
Quæ ſemper illi, quæ Britannis
Una dabas, dabis una luſtum.
Eheu ! genarum purpureum decus,
Eheu ! nitentis fulgura luminis,

Formæque

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Formæque flores (heu!) caducos
Corripuit maculosa pestis.
Quis jam levabit, quis miserabilis
Luctus egeni? quis viduæ feret
Solatium? quis dulce reddet
Auxilium fragili senectæ?
Absente quis nunc incolumes duce
Præstabit Anglos? Imperium maris
Quis asseret, quis tradet igni
Celtiacas iterum carinas?
En! flamma ferventi æquore volvitur
Contraria; en! puppes avido Thetis
Mergit barathro, femiustos
Dum liquidus lavat ignis artus.
En! acta nigro sulphuris impetu
Surgunt in altum corpora fumea.
En! specto nubes inter altas
Attonitos volitare Gallos.
Frustra at Mariæ tempora laureæ
Cingunt coronæ; frustra agit Anglia
Victrix Triumphos: Gallicanis
Sævior (heu!) Libitina telis
Divam subegit. Non populi preces
Te, chara, servant; non miseræ graves
Gentis querelæ; non repellit
Fulmineum Tua laurus iustum.
Frustra auget undas navita fletibus,
Damnatque Parcas, & sua fidera;
Armatque classes; (heu!) sepultam
Nulla ratis Dominam reducet.
Quin interempta restat adhuc Dea
Spes una; restat Nassaides suæ
Custos Britannia, superque
Celtiacas metuendus oras.
I, magne Princeps, Borbonias Tuo
Expelle naves victor ab æquore;
Et Gallicæ agnoscant triremes
Supplicibus tua signa velis.

Ant. Alsop A. B.

Ædis Christi Alumn.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

M Arcida neglectis Victoria langueat armis ;
Scindat Honor lauros ; Paxque Togata comas.
Nam tot acervatis, dextro Mavorte, Tropæis
Præfert fidereos Diva Maria choros.
Haud aliter moriens fatalia negligit arva,
Deferit & mœſtum chara Creuſa Virum.
At Tu, Nympha, mane ; lachrymaſque tuere Piorum :
Te Tuus Æneas, Te vocat Anna Soror.
Saltem inſtar geminæ numen partire Dianæ,
Expectentque ſuas Terra Poluſque vices.

Guil. Chiffull Coll. Trin. Alumn.

N ON ſemper glacie ſtringitur Adria,
Non ſemper viduam deſtituunt comæ
Quercum ; aut perpetua Canicie rigent
Alpes ; cuncta ſuas lætitiæ vices
Poſcunt : mitte ideo, maxime Principum,
Quamquam fata jubent, flere libentius.
Te caſtra affidua ſollicitant prece,
O tandem gemitus deſine lugubres !
Frontis triſtitiâ diſcutiant Tuæ
Nuper parta Tropæa Herculeâ manu
Ruſſelli : impavidum quem neque naufragi
Deterrent ſcopuli, nec celeres rates.
Quis, Ruſſelle, maris jam timet impetum ?
Quis, Cæſar, metuit, Te Duce, Galliam ?

Thom. Price A. B. è Coll. Magd.

S Enſit adeſſe ſuæ Wilhelmum Fata Mariæ ;
Fertur & hos querula voce dediſſe ſonos :
Ergone (ſed gemitus luſtantia verba repreſſit)
Ergone, ſola Animæ Vita ſaluſque meæ,
Me miſerum in tanto jaſtatum turbine Rerum
Deſeris, ut ſola ſim viduatus ope ?
Illa refert, ſine Te nollem, Dulciſſime Conjux,
Æthereas Divum Viſere Diva Domus :
Sed me Fata vocant & inexorabile Numen ;
Hoc tamen Æterni pignus Amoris habe :
Si Superis ea Cura datur, Patriæque, Tuique
Fida adero Cuſtos, & Vigil uſque comes.
Dixit, & auſugit cœlo matura : nec unquam
Intravit ſuperas purior Umbra domos.

Petr. Moyle è Coll. Jeſ. Commenſ.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIÆ.

Τὸ Εἶναι δὲ βασιλευσάν,
Στοναχεῖτε Μῶσαι ὄφρωνοι,
Νύμφαι τ' ἅπασι, σοναχεῖτε
Τὰν πασάν διαν βασιλευσάν.
Μῶσαι φίλῳ κασιγνάτῳ
Κλαίετε, τέκνα γὰρ Διὸς
Υἱοί, Διὸς δὲ ἐκγεγάσιν
Ἀνακτες εὐρυκρείοντες.
Νύμφαι κόμας δαΐζοισι,
Ἀκοῆμοι, ἢ μελέγχλαροι,
Ἀμύσοισι τε χεῖρα χαλόν,
Κλαίειτ' Ἀνασση, χεῖράς τε
Πάσας ἅμ' αὐτῇ φθυροῖσας.
Ὀλωλ', Ὀλωλ' αἱ ἐρατεινὰ
Ἀπαμμέγιστος πόλις πάντων
Θεῶν πόδος, νῦν δὲ βροτῶν.
Ὅσοι μωραῖσι Βρετ-
ταννοὶ γηθήσονται μῦθον
Ψυχὰν μόρεσσι λυβέμενοι;
Ἐπεὶ δὲ ἀκίνατοι Μοῖραι,
Ζανὸς τε θυμὸς ἀκαμπτὸς,
Θεοῖσι πᾶσι πάσης τε,
Καὶ τοι θεῶν ἰξόχῳ,
Μαρία, πασάν εὐχόμεν,
Ἀνακτὶ ἔτεσι σὺν ἑτῶν
Τόδ' ὑπέσχεμα προσηῖται.

Johannes Potter A. M.

Coll. Lincoln. Socius.

Ad Episcopum Litchfeldiensem.

P Rincipis indignum turbata Ecclesia funus
Dum queritur, forti dum timet ægra Suæ;
Tu, *Præsul*, superas orbæ spes altera Matris,
Tu viduata pia protege templa manu;
Solutus enim tristem potes instaurare ruinam,
Auspice Quo magnum surgere cœpit opus.

G g

Tu

Univers. OXON. Pietas in Obitum

Tu nosti, quantas versarit pectore curas
 Diva, Tibi sensus credere sueta suos.
Quam fuerit pietatis amans, faultrixque bonorum,
 Testis erat, redimit quæ Tibi Mitra comas.
Ut memini pleno currentia munera rivo,
 Seu peteret *Gallus*, five *Sabaudus* opem !
Tu refuga promptus *Dominam* pro gente rogabas,
 Prævenitque Tuas promptior *Illa* preces.
Ut memini, cum grata pateret tempore certo
 Sportula, perque Tuas esset itura manus,
Quam pius optaris (firmarisque omine votum)
 Sæpius huic similes fata datura dies,
Dum gravidam impleret Senior centesimus ollam,
 Nec tingenda pedes rarior esset anus.
At Tu, qui retro mundi vestigia quæris,
 Et priscos revocas in loca certa dies,
Ut poteris, lachrymas extinctæ pelle *Mariæ*,
 Nec vana eximium cura retardet opus :
Perge, Pater ; *Latii* petit hoc Fama inclyta *Phæbi*
 Norifius, docti hoc litera crebra *Pagi*.
Extremum hoc munus poscenti solve *Mariæ*,
 Illa erit in chartis sæpe legenda Tuis.
Illius ad memores deducas tempora Fastos,
 Ultima perpetui meta fit *Illa* libri.
Quin ubi Lux veniet, qua terras *Diva* reliquit,
 Designanda, manus rumpe trementis opus.
Invisum nimis, & Lethæa nocte premendum
 Pagina ne fervet non moritura diem.

Geo. Smalridge A. M.

Ædis Christi Alumnus.

THreicii optamus nequicquam Carmina Vatis,
 Queis flexit duos in sua vota Deos.
Jamdudum Stygio transvecta est lintre *Mariæ*,
 Et colit Elyfias Nobilis umbra domos.
Quod si quem ad sanctas sedes, placidosque recessus,
 Ducant Threiciis æmula pleetra modis ;
Ni tamen immitem revocet Proserpina legem,
 Indultum optanti munus inane foret.
Eurydicen facile est non respexisse ; *Mariæ*
 Pone sequente Orpheus Quilibet alter erit.

R. Croke Ædis Christi Alumnus.

Augustiss. & Defideratiss. Reginae MARIAE.

Carmen Hebræum Tetrametrum Rhythmicum.

הקהלו אנשי אנגליארה
ובכו את-מרים עליה
ספרו מספר גדול מחרה
המלכה שהיתה יפה
בנשים בכל-היא ברה
מן כל חכמה ומאד נעלה
מחמד עמה כחר בעלה
כי בעת בנות ראוה
הרכה שמחו גם ברכוה
אף ובחולות תקהלנה
הן תאמרו אל כל הערה
ראש מכל-הנשים גועה
וברוך הארץ הלכה
ואת תהיה לנו נחמה
כי ער עולם תהיה חיה
בשמים אף העטרה
טובה חנתן על ראשה
זכרונה יהיה לברכה:

Rob. Clavering A. B.

è Coll. Linc.

Carmen Anglo-Saxonicum stylo *Cædmoniano* scriptum.

EAla þu ea-land.
Gefpogen pýnum.
Ac gaprecger yðum.
Eala ge buenðar.
ƿif ƿ pæpneb-cýn.
ƿlance ƿ heane.
Deoprað ƿ peopað.
Nu ƿi gehýpeð.
ƿop ƿ þotopung.
Maþra goð cpen.
Ibeþa ƿcinort.
ƿiþa þlitegort.
Æþ on Bpeotene.
Miclum mihtum ƿiþobe.
Sittend on cene-ƿetle.
Gelic Æðelþeabe.
Mýpcna hlæfþige.
Dom-ƿærtum ƿ gebærtum.

Eællenge Maþra ƿpeltað.
ƿundad deaðer punde.
Loca ƿillelm cýning.
Sigefærtet ƿ gleaþert.
ƿepð Maþian.
hýr gemæccean.
Mode heƿigum.
Ac ðneopigum.
Uþ ƿi þiht micel.
Oþlæg heofian.
Eþen ƿoplaetað eopðan.
ƿæg-ƿapand nobepum.
Uton ƿƿiðe gefælig.
ƿulþopfært ƿ þlitig.
Mæbbað gleam ƿ ðpeam.
Engla þneatum.
ƿulþpeþ beapnum.
Aþa to alþne.

E. Thwaites

Coll. Reg. Taberdarius

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

*Britannorum veterum Carmen Englynicum, quod & Syſticum vocant;
Ad normam doctiff. Grammatici, Joan. Davidis Rhesi.*

OCH marw 'wnaeth Pennaeth bŷd ! [mae Prydaen
(Gynt baradwys hyfryd)

Mewn ing gyfing a gofid,
Am * *Deirnes* gynnes, i gŷd.

Nis gwelwyd ūn gwiliau 'r fath iâ: [och oered
Uwch ir-wydd, yr eira !
Och bôb hîn, pan fachluda
MARY 'r ail, ein haul hâ !

F'ngan rhai, *Nad all angau* [yn Lloegr
Mor llygru 'n Brenbinau :

Ah, nid gwîr am *Deirneſau* !
Er mwyn y bŷd, ô na bâu !

Caest wledd (angau cêſt'lythus) [pan figaiſt
Dwysoges, amheuthus:
Oer ellyll, ddrwg eu 'wyllys,
Oedd dim llai, mew'n tre na llŷs ?

Mi a dybiaes, gan amled d' abwyd [y lêni,
'Caen lonydd heddychlid,
I fwrw 'n gwiliau fawr-golud ;
Heb dy lais dî, heb dy lîd.

Cân aflwydd i'r cyn-flaidd crôg ! [can felltith
Iw † *Fallden lygadog* !
Eu faeden grâch, fôch-wridog,
Lêſg, cyn hau, ſy'n llusco ei hôg.

Draws fôr cerdd ymmaeth dros fis, [oer fradwr
Câs, o *Frydaen* ynys :
Na chadw fwy (goden foethus)
Dy wiliau llêſg, yn ein llŷs.

Cluw air cyn myned, yn glaiar ; [rho gyngor
Rhag angen, cymhorthgar :
[*Dim lles o nid yw 'n lleſtair*,
Cyſtal gair eſtron a châr]

Y gwiliau nefa o gŵylnoſi [ym *Havis*
(Amhura tre ei beilchni)
Cei faddeu d' ôll gam-weddi,
O meiddi ladd * *Mychdeirn Lwi*.

Y Sûddas ſy'n chwennuch dy ſŵydd, [ſy'n lladd tri
Lle trewi ūn, llywydd :
Gwaeth cleddeu hwn, na'th ôll glwyfydd ;
Gwaeth eu aur rhâd, na'u gleddeu rhûdd.

Os Bardd neu Brydydd pereiddlais [a wêl hyn,
Drwy wael-hûn a ddrygnadais :
O ! maddeu im fy meiau anaddas ;
Cynta yn nhw, mew'n cân a wnaïs.

* Brenhines, yn yr *bên Gymraeg*. † Mâld lygadog, a gelwir ymma 'r frêch wen, llaw-
forwyn yr angau. * *Monarcha*.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Flemus præcipiti divulsam morte Mariam,
Fataque Cæsareæ non reparanda domus.
Quin ô! si qua prius soboles suscepta fuisset,
Quæ roseo pulchram redderet ore Deam;
Si tener exiguum quateret Nassovius hastam,
Aut traheret tenues parva Maria colos;
Dulce foret saltem nostræ meminisse Mariæ,
Pignoraque extinctæ chara fovere Deæ.
Nunc una Auriaci solatur vita dolores;
Hic nostra, Hic Divæ spes morientis erat.
Vivit in Auriaco conjux: gestanda recedens
Illi Vir dederat sceptrâ, dat Illa Viro.

Ar. Trevor

Hon. Dom. Com. Parl. Orat. & Mag. Rot. fil.

Ædis Christi Alumnus.

VOs, Nymphæ, lachrymis extinctam urgete Mariam;
Spargite purpureas, turba Venusta, rofas:
Solvite, quos ardens tumulo libavit honores
Cum fleret puerum Cypria Diva suum.
Nos, quibus Auriacus stimulat præcordia Mavors,
Nos ciet ad Flandras buccina læta plagas.
Tu, Regina, novos animos dabis; & Tua sæpe
Pugnanti ante oculos stabit imago Duci.
Ibimus accensi; & sævos testata dolores
Occidet ad Bustum victima crebra tuum.
Sic ubi Pallantem Æneas in pulvere fustum,
Et teneras cernit diriguisset genas;
Attonito licet altum agitet sub corde dolorem,
Longævo mittit corpus inane Patri.
Imbelli gemitum finit & suspiria turbæ,
Acrior hostiles dum metit ipse globos.
Jam demum in Rutulos Teucrum dolor iraque mentes
Suscitat, & belli fortius urget opus.
Jam luget versis infelix Daunia fatis;
Et Tu Pallantis funera, Turne, gemis.

Christ. Codrington

Coll. Omn. An. Socius.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

Serpentem ut gelidos mortem Regina per artus
Sēſit, & invifas pulchra per ora notas.
O Gulielme, Tuæ pars o chariffima (dixit)
Mariæ, & lachrymis oscula mixta dedit.
Teque tuumque torum jamjam moritura relinquo
Atque anima ad ſuperos dimidiata volat,
Ut mihi me totam reddas, precor, Ipſe ſequaris,
Sed tibi ſi curæ eſt Anglia, fero veni.

Thomas Peers ex Æde Chriſti

Sup. Ord. Commenſalis.

EN! tota immugit funeſto Regia luctu;
Mœſtaque virgineis queſtibus aula ſonat.
Non jam fila trahit nympharum flebilis ordo,
Aurea nec tenui vellera pingit acu.
Jam radius jacet excuſſus, revolutaque tela;
Et tremula infectum dextra relinquit opus.
Heu! raptam lugent indigno funere Divam:
Humectatque udus mollia penſa dolor.
Dilecti nitidus ſpeculi diffringitur orbis;
Nec juvat in miſeros ſpargere tela procos.
Harum ſi charæ poſt Divæ funera, ſi quis
Connubii ſerus pectora tanget amor;
Forte aliqua Hybernæ dum fallit tædia noctis,
In gremio infantem dum fovet alma parens,
Suspirans referet, Maria ut ſtamina duxit;
Ut nec Diva colos, nec leve ſprevit opus:
Ut ſæpe ante aras flevit, miſeroſque levavit;
Quæque a Diis tulerat plurima, plura dedit.
Mox referet Divæ crudum & miſerabile funus:
Sed fletus vocum fiſtet obortus iter:
Tum focios imbres miſcebit, & oscula conjux;
Et ſparget guttis inſcius ora puer;
Fœlix, ſi ſemper cladem ignorare Britannum,
Si poſſet damni neſcius eſſe fui:
Quin ſenior flebit Mariæ funera; flebit
Illius extinctam ſera propago Deam:
Maria Angligenæ memori Te corde reponent;
Et Tibi pro tumulo quiſque Britannus erit.

Rob. Craven ex Æde Chriſti

Sup. Ord. Commenſalis.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Carmen Pastorale

Lycidas.

Thyrsis.

Lycid. **D**efine quin tandem lacrymarum, define questus.
Usque juvat mœstum Taxi sub tegmine amaræ
Singultu torquere animum? Juvat usque querelis
Et sylvas implere, & non miserantia faxes
Per pecudis curam, per spem florentis ovilis,
Per siquid gratum tibi dixit amica Neæra,
Define jam tandem lacrymarum, define questus.

Thyrsis. Define Tu, Lycida, dictis accire dolores
Sopitos, pressamque suo sub pondere curam.
Nil tangunt pecudes, nil spes florentis ovilis,
Nec quicquid dixit, quondam dilecta, Neæra.
Arcadici Nais Tutela & Gloria ruris
Occidit (heu!) crebroque laceffita agmine Fati
Divinam effudit languenti e corpore vitam.

Lyc. Me miserum! Illa abiit, quam nostros nuper in agros
Pan bonus induxit, Thalamo, proprioque cubili
Conjunctam? Illa abiit, cui multo è flore corolla
Pastores cinxere comas, Dryadesque puellæ?
Quo vero herbarum latuit vis sacra medendi?
Præberet nemo folii, fuccive potentis
Auxilium?

Thyr. Non deerant equidem, Lycida, medicamina multa
Portantes calathis Nymphæ; gremioque ferentes
Dictamnium, Panacenque, soporiferumque Papaver:
Nulla tamen requies ægris obrepit ocellis.

Qualis tunc animus Pani, cum languida Divos
(Heu!) nimium tardos morienti voce vocabat!
Nulla Illum somni, nulla Illum cura salutis
Abstraxit, Nymphæ at lateri indivulsus amatae
Et, veniente die, veniente & nocte, jacebat.

Lyc. Quales nunc gemitus palans per tristia rura
Infelix ducet, dum pinea ferta relinquens
Ereptam resonare docebit Naida sylvas!

Thyr. O quis, ubi externos ibit Pan visere campos,
Pastores miseros, tenerosque tuebitur agnos?
Occubuit Nais, quæ, absenti Pane, solebat
A stabulis arcere Lupos, de rupe propinqua
Terrentes sæpe iratis ululatus agros.

Unicvrs. OXON. Pietas in Obitum

Lycid. Lilia ferte, crocosque, & lugentes Hyacinthos,
Ferte, O Pastores, vos, O Dryadesque puellæ,
Et tumulum nimbo fragranti aspergite florum.

Thyrs. Nequicquam, malefane, vocas, haud nunc Hyacinthos

Terra parit, vario non jam distincta colore
Purpureosve dabit flores, herbasve virentes.
Te Nympha moriente, cadit flos omnis & herba
Languescens, pictos deponit campus honores,
Et mœsta horrescunt hirsutis arva pruinis.

Lycid. Hei mihi! fugerunt spirantes lene Favonii,
Fugerunt subito; Boreas jam frigore cœlum
Asperat, & densa Phœbus caput occulit umbra;
Flumina torpescunt ingenti obstructa dolore,
Cœruleisque antris desistunt posse moveri.

Thyrs. Nil jam lætitiæ superest Pastoribus ægris,
Gaudia nulla manent; Quin una in saltibus antrum
Quæramus, desertum antrum, junctisque querelis,
Ambo infœlices, pressique doloribus ambo,
Naida crudeli Fato ploremus ademptam.

Lycid. Ibimus; & Taxos inter, nigrasque Cupressos
Augebunt lacrhymæ Fontes, suspiria Ventos,

Johannes Trapp Cler.

e Coll. Nov.

I Pete, Thame, tuum querulo cum murmure pontum
Tristia Mariæ funera, Thame, refer.
I, Thetidi narra Divæ miserabile fatum;
Agnovit Divæ mitia jura Thetis.
Audiat ingentem mox lugens Belga ruinam:
Belga fuit nostræ proxima cura Deæ.
Quin fata invisis narra crudelia Gallis:
Qui tanta exultet clade nec hostis erit.
Hæc & ubique refer, refer hæc quascunque per oras
Misit victrices Martia Diva rates.

W. Adams jun.

Ædis Christi Alumnus.

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

O Lim læta tuos celebrabat Musa Triumphos :
Jam spolia immitis luget Opima Deæ.
Succedit viridi Lauro sic mœsta Cupressus,
Consequitur sacrum quæ Pia Pompa rogam.
Uxor Amans periit, Regina Piissima ; Consors
Fida æque Regni quæ fuit, atque Tori.
Heu ! Quam Fatalis Pietas Heroica ? Tantos
Orbis cum totus non capit ipse Duos.
Jacturam referant facunda silentia tantam ;
Laudum majorum, Qui Tacet, Author erit.
O latus tandem Regno succurre labanti :
Par oneri tanto sufficis unus Atlas.
Hinc merito oramus vestram curare salutem ;
Cum Tu solus ades Vita salusque Tuis.

Rad. Newham A. M. Coll. Ball. Soc.

Perides, raptam non æqua morte Mariam
Hoc unquam Vobis si charum nomen, honore
Supremo colite, & frondentia vimina Myrti
Et flores (quibus illa olim lætata) sepulchro
Spargere purpureos, memoremque incidere versum
Sit Vobis curæ ; quanquam hæc solatia magni
Parva doloris erunt, sunt debita dona Mariæ.

O Regina, Tuis decus, & dolor, omnibus unam
Prole sua foelix quam prætulit Anglia Nymphis,
Cur ita spem vanam accendit tua prima juvenus ?
Ah tenero Virtus nimium cur fertilis ævo
Interit, ad feros eadem nec sufficit annos ?

Sic fundens arbor jam primum brachia, fructu
Læta suo nimis est, mox illam deficit humor
Arentemque dolet se effœta, brevemque comarum
Quem non frondescens iterum sibi speret, honorem.

Ut sibi prædixit demens florentia regna
Numine præsentis confisa Britannia Divæ !
En spes conceptas frustra ! Te fidere lævo,
Maria, abreptam gens plorat, & omnia Tecum
Quæ sibi venturis promisit gaudia lustris.

Haud secus inceptis puer exultans hymenæis
Spem longam orditur, subiti cum turbine fati .
Dilecta eripitur primis amplexibus uxor :
Ille toro mœret vacuo, Veneremque Jovemque
Crudeles dicit, raptosque reposcit amores,

Univ. Oxon. Pietas in Obitum

Et promissa suæ solatia fera senectæ.

At quos lentit amans Regum Rhedycina dolores?
Illa ausa est olim, superis male freta secundis,
Si tandem positis ætas mitesceret armis,
Aonios Te visuram sperare Penates;
Et jam digna tuis noctebat ferta capillis.
Nunc ea, quæ Tibi præsentī festina parabat,
Dura fati lege, Tuo dat munera busto.

Te, si carminibus quicquam Phœbeia turba
Possumus, atra dies memori non eximet ævo.
Non, quando innuptis Virgo Parnassia lectum
Servatum insolito narrarit honore jugalem,
Eleonora tuos ultra laudabit amores;
Te quamvis sponsum per inhospita rura sequentem
Non incerta fides pelagi, non longa viarum,
Tædia, non dubii arcebant discrimina belli,
Optarisque tuam pro conjuge ponere vitam.
Non, si, cum nostris belli furor ingruit oris
Fœmineo caneret defensas munere terras
Arma inter primam memorabit Musa Philippam?
Hac Britonas licet in pugnas ducente, malignam
Ad Patriam rediere exuti Pictones armis
Atque illam non indecorem sensere marito.
Quicquid nota fides in vincla jugalia laudis,
Servati quicquid patrii meruere Penates,
Hoc totum, Maria, Tuum est; ævoque sequenti
Nostris sola dabit Musis Tua fama laborem.
At Vos, Angliades, Mariæ sacra quotannis
Manibus instaurate, & festo dicite versu,
Qua veteri Regum deduxit origine nomen,
Ut generis decus illa sui, quo scēnore tandem
Spem populi implevit, primis quam fovit ab annis;
Quem thalami socium merita est, sponfamque Marito
Qua coluit pietate fidem; celebrate potentem
Saxonidum Sceptris, atque arva immunia belli,
Hac regnante, suis lætas & honoribus aras.

*Gul. Stratford A. B. Rev. Ep. Cestr. fil. unic.
Ædis Christi Alumn.*

Ad Musam.

Diva, tuas nondum imploravi in Carmina vires,
Nec poteris lassam dicere, Musa, Lyram;

Primum

Augustiss. & Desideratiss. Reginae MARIAE.

Primum oro, sed triste peto ; quam gratius esset
Flebilibus posse his abstinuisse modis !
Dum licuit vates inter lætarier, Amnis
Cum Boyna invictum viderit ire Ducem,
Ætati tentasse nefas : cum triste requirunt
Rex, Maria, orbata & Principe Regna, Melos ;
Verba dolor reprimat. Vagitu nascor ; an ergo
Cum Vates fio, flere, Camæna, rogas ?

Ric. Swayne Arm. & Coll. Pemb.

Vides, ut ingens Cynthus occidit,
Qui grata fervens lumina præbuit
Paulisper, & splendore miro
Attonitum modo fovit Orbem ?
Infauusta nox & lugubris ingruit,
Crebris madescit Terra vaporibus,
Diræ tegunt cælos tenebræ,
Suave nihil placidumve spirat :
Talem Mariæ cernimus exitum,
Quæ viva pacis floruit artibus ;
Quanta inter hostes Vir Tropæa,
Tanta domi retulitque Conjux.
Talem Mariæ cernimus exitum,
Quam Templâ plorant præsidium sacrum ;
Flent Rostra, poscit grex ; sed olim
Dii perhibent meruisse cælum.
O qualis acri tristitia furens
Wilhelmus altos duxit anhelitus !
Et quem nec unquam Martis arma,
Mollis amor pietasque vicit.
Quin Tu Deorum, qui regis Angliam,
Mœstum benignus respice Principem ;
Vanas sequentem conjugis spes
Duc patriæ Britonumque cælo.
Sic tristem ab Orco credimus Orphea,
Dum fallat atri sibila Cerberi,
Grata Lyra & suavi querela
Eurydicen petiisse charam.
At Illa planctus fugit amabiles ;
Solus remigrat Dux Rhodopeius,
Et barbaram immitemque turbam
Imperio regit unus æquo.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

JAM Britonum fortuna retro, jam fata ſecundo
Subſiſtent curſu, aut æſtu labente ferentur.
Nam quis opus cœptum peragat? quis vana trementes
Culmine dejiciet Gallos? Gulielmus ademptæ
Mariæ caſu mentem concuſſus iniquo,
Haud facile excuſſam virtutem, animoſque labantes
Sulcitet, aut revocet fractas in priſtina vires.
Cura dolorque domi impediunt, onus implicat ingens
Imperii, plenum turbarum, actumque procellis.

Nunc itaque exultans campo Lodoicus aperto
Ire iterum in fraudes, iterum nova fingere mente
Conſilia, atque *Suas* agitare inglorius artes.
Nunc acies caſtro egreſſæ ſuper arva repente
Diffundent ſeſe Batavum, nunc trans vada current
Cærulei Moſæ, aut Rheni ſuper amne ſedebunt,
Effuſique ſtrepent per longa impune fluenta.

Sic Aquila aereos ubi ſe, frigentibus Euris,
Ad nidos tulit, & præceſſa in rupe reſedit;
Continuo è ſylvis volucres, & montibus altis
Agminibus veniunt, procurrere longius audent
Impavidæ, cœloſque ſecant clamore ſecundo.

Ne tamen impune è bellis evadere ſperes,
Perſide, nec totas acies ſubducere campo:
Naſſovius quam primum animis mœrentibus umbram
Diſcuſſit, mulſitque malum, & viſ reddita menti eſt,
Promiſit ſeſe ultorem; perque oppida paſſim
Perque urbes aget hoſtem, iterumque effundet habenas.
Undique Te, Lodoice, nefas, Te triſte manebit
Supplicium, & votis Britonas venerabere ſeris.

Qualis ubi excitos Patrocli morte dolores
Leniit, atque ignara diu manſueſcere corda
Pelides: ſubito furiis accenſus, & ira
Percitus, ad rapidum Simoenta & mœnia Trojæ,
Threicii Martis ventofî aut turbinis inſtar,
Fulminat in Troas fugientes; impete vallum
Reſcindit; deturbat caſtra; dat Hecſtora letho
Præcipitem; Trojamque quatit de ſedibus imis.

Compoſit Fitch Baronett.

è Coll. Nov.

Augustiff. & Defideratiff. Reginae MARIAE.

ERgo importuno factorum crimine, Terras
(Præmatura nimis Patriæ jam Diva) Maria,
Irritaque in ventos & vota, precesque Tuorum,
Indomitumque armis, succumbentemque Dolori,
Et sola victum pietate Heroa, relinquis?
Ergo Tartarei potuit violentia Morbi
Tam dirum attentasse nefas? ergo improba pestis
Cum tot vulgares animas demiserit Orco:
(Innumera immensam ingluviem distenta rapina)
Lautitias amet, & pretiosas appetat offas?
Nec nisi Regali exitio satiata recedat,
Deliciasque decusque Orbis turpi hauriat Ore?
Dira lues! quæ te infernis emisit ab antris
Colluvies furiarum, & atrocem effinxit in usum
Halitibus natam Stygiis, & fæce Barathri,
Mortiferis armatam odiis, Lernæque venenis,
Et tota illatis spirantem Tartara damnis,
Condentemque una Gentem crudelius urna?

Ista fuit, quæ, cum, Carolo in sua regna reverso
(Exultante Polo, atque applaudentibus astris)
Sæcla viderentur priscum inclarescere in Aurum,
Angliacum oppressit subita caligine cælum
Invida, nec puros passa est decurrere Soles,
Scilicet * Henricum maturum Heroa Triumphis * Ducem Gloc.
Ante Diem (cujus longe prævenerat annos
Semideosque inter Juvenem extulit ignea Virtus)
Protinus abrupto fulgentis stamine vitæ
Invisa abstulerat, cum jam affectaret Olympum
Laudibus, & fama cæpit præfurgere in astra
Anglorum Marcellus, & indelebile nomen.

Talis erat pestis quæ tristi funere Matrem
Possè mori, Gulielme, Tuam scelerata probavit
Nec potuit Carolus revocare, aut cuncta domantis
Præstare incolumem divina potentia formæ.
Occubuit geminæ decus & suspiria Gentis
Et fatis & amore suo junctissima Fratri,
Quas Mare divulgat conjunxit luctibus Oras.
Hos olim duros statuit Libitina Triumphos
Atque renascentem, tristisque Tyrannidis Orco
Tam pulchre ereptam, & cælo capita alta ferentem

Univerſ. O X O N. Pietas in Obitum

Sæva Stuartæo triftavit funere Gentem.
Illa fuere tamen triftis præludia fati :
In Carolo occiderant noſtra omnia, ſpeque recifa
Stabat Gens cæco mox præda futura furori.
Dira ſuperſtitio furialibus horrida flammis
Tot diras, quot Romanum exhauſiffet Avernum
Ore ferens, multaque manus exercita cæde
Sanguineumque alte Gladium, & ferale rubentem
In noſtram vibrans acie eſuriente ruinam,
Innocuæ fidei caſuro impenderat ictu.
Quam variæ ſpecies animis & monſtra malorum
Obverſabantur ? triftiſque in Carcere pædor
Tympanaque, & Crates, candentis lamina ferri,
Vivorumque ignes, & quot truculenta malorum
Cudere in mortes rabidi tormenta Tyranni.
Temporaque innocuam vel teſtatura * Mariam.

• Philippi.

(Nempe hæc ſunt cultus armamentaria falſi
Artibus his cœlos donat, fic inſerit aſtris
Roma, illoſque beat tantum quos acrius odit)
Ecce autem à mediis (tanquam Venus alma) procellis
Orta ſalus, cœlumque nova ſe fronte ſerenat.
Auxilio Gulielmus adeſt, miſerante Maria
Anglorum duras, nulloque à Crimine, Sortes.
Pulchrior effulget radiante Britannia vultu
(Nempe Tuum referente jubar, divina Maria)
Agnoscitque Deos, & jam ſufflamine nullo
Gaudia læta volant, Lacheſiſque vel ipſa renidet,
Et duraturo promittit ſtamina filo.

At Sol vix quinis luſtrum confecerat annis
Infœlix, raroque diu Diis uſa ſecundis
Anglia, & averſo ſub fidere ſæpius horrens
Volvitur En iterum in luſtus : miſeranda coorta eſt
Febris & ira Deum, Galloque nocentior hoſtis
Quæ ſœda immundis Contagia traxit ab aſtris
Deformi albore, & crebro ſæpe ulcere ſœta.
Hinc ſubitæ mortes, aut vivi injuria vultus.
Sed quid Ego hæc ? nece dum nimium noſcetur ab una
Peſtis, & in ſola abſolvit ſcelus omne Maria.

Vel Fratrum cineres, fata immatura Sororum
Abreptam prætextatam cum Conjuge Prolem
Ipſa colendorum vel Lurida funera Patrum
Ferremus melius, quam Te Patriæque Parentem,
Speſque,

Augustiss. & Desideratiss. Reginae M A R I Æ.

Spesque, & Delicias, inopina morte peremptam.

Auguriis quoties nimis infœlicibus acti
Sponte sua horruimus madidantia fletibus Ora !
Et memores Augustæ, ah ! Te ne febris adurat
Ah ! Tibi ne niveas deturpet pustula Carnes
Diximus, insolitus compressit cætera luctus,
Et cessere piæ crebra in suspiria voces.

Obstiterat votis non exorabile Numen
Atropos, hanc unam mœrens abrumpere vitam.
Occidit invictæ Regalis victima Febri.
Quam sese Morbus fallacem in Protea vertit
Et doctè elusit conamina lubricus Artis !
Hic poterat nempe eluisse Machaonas omnes,
Phyllyriden Chirona, Amythaoniumque Melampum.
Majus & in Medica nomen Radcliffius arte
Qui comploratos mediis è faucibus Orci,
Atque Erebi toties deprensam è gutture prædam
Eripuit, toties avidum Plutona fefellit,
Depositis iussitque Charonta quiescere remis ;
Unam hanc miratus se non excindere Febrem,
Pene suo cœpit mœstus diffidere Phœbo.

Qua tardabantur stupida torpedine mentes ?
Quæ Te tam fero ad partes, Divine, vocarunt ?
Oh si implorassent vestras maturius Artes,
Tu certa à victa statuisses peste tropæa,
Mœsta coegisses in lætos corda Triumphos,
Et desperantem subita in Soteria Gentem.

Sed quia non visum est fatis, inimicaque nostris
Terribili imperio dominantur Numina rebus,
Legibus (heu !) duris succumbimus, omnis in isto
Ira exhausta Deum est, rabidique injuria fati.

At quoniam puri immaculata palatia cœli
Te poscunt, Augusta, atque inter sidera ponunt
Relligionis Amor, sanctæque modestia vitæ :
A Lachrymis in vota affurgimus, aspice blandis
Attonitos radiis, &, si pietate meremur,
(Quæ certe in vestros erit immortalis honores)
Tu certa inspires dubiis solatia rebus ;
Disjice conatus Gulielmi in sceptrâ rebelles.
Hæc secunda Tuo statuas sub Numine regna
Quasque manu rexisti, influxu protege Gentes.

Univerſ. OXON. Pietas in Obitum

At quanquam formâ, ingenio, Virtutibus, omni
Nomine Regina, & meritis Diademate digna,
Mortali abſtrahitur viſu, & noſtro Orbe remota
Non propior ſceptrum, & rerum moderamina tractat,
Et dedit ingentem divulſa Maria ruinam :
Hanc ſolus ſupplere potes, Gulielme, lacunam.
Adſis, oh invicte ! favens, molique labanti
Atque laboranti ſuccurre, ſalutifer Atlas.
Hæc ſunt digna Tuis curis, ſacroque labore
Confiliis Populos firmare atque Enſe tueri,
Enſe triumphatus cui ſe ſubmiſerit Orbis,
Cui frameam inclinet Mars, Neptunusque Tridentem
Terræ idem victor qui fiet, & arbiter undæ.

Guil. Wyatt Aul. B. M. V. Principalis,
atque Academiæ Orator Publicus.

FINIS.
